

श्री विजय-नेमिसूरि-त्रयमाहा-रत्न ६ भु.

शासनसम्राट् श्रीमद्-विजयनेमिसूरि-सगवद्भयो

नमो नम

श्रीमद्-गुरुवर्य-विजय-दावण-सूर्यदेवयो

नमो नम

श्री नूतन जिन स्तवन माहादि संग्रह

रचयिता

श्यामन्त-रत्नाकरादि-कृता विद्वद्वरत्न-भुनिराजश्री-
दक्षविजयराज महाराज.

आवृत्ति त्रीणि

प्रत १०००

नव्य अमृत्य

सङ्कलन

वीर-स १४६५

विहम-सं. १६६५

પ્રકાશક તથા સંપાદક—
 સ્વ. ચારિમાભિલાષી વિદ્વાન્ લઘુ ખંધુ
 ઝવેરચંદના સ્મરણાર્થે, ખોટાદવાળા
 ખગડીયા ઉજમશી ઝંઝાભાઈ
 તરફથી
 હરગોવિંદ ઉજમશી ખગડીયા

પ્રાપ્તિસ્થાન—૧
 ખગડીયા નવલચંદ
 ઉજમશી.
 ઠે. સરાફ ખજાર,
 મુ. ખોટાદ. (કાડીયાવાડ)

પ્રાપ્તિ સ્થાન—૨
 શ્રી તેમિ જૈન પ્રભાકર મંડળ.
 C/o શા. ચીમનલાલ અંબાલાલ
 (દલાલ).
 ઠે. ધાસધવારા રોડ, મુ. ખંભાત

મુદ્રક:—
 ધર્મવિજય પ્રિન્ટિંગ વર્ક્સ
 જોરાવરનગર, કાડીયાવાડ.

॥ ॐ अर्ह नम. ॥

લધુમંધુ-સ્મારિકા પંચદશી

(રાગ—ગઝલ કબાલી)

ઝવેરી જે હતો સાચો, ઝવેગતે ગુણો ફરી,
ખરી રત્નવધી પરખી, અમેલી મુક્તિ દાતારી (૧)

સદા વૈગળ્ય-પથ-ચાગી, સદા સદ્ભાવના ધાગી,
સદા સત્સંગતિકાની, વિસારી વૃત્તિ સસાગી (૨)

હૃદયગ્રામી હટે હસો, સદા આનંદ દેનારો,
હનો લધુમંધુ તે મારો, “ઝવેર”-ખ્યાનિ ધગનારો (૩)

ધર્મા જેણે સદાયગણો, તબયા મૌ પાપ આચગણો,
ભણ્યો પાથે પ્રતિકંભણો, વળી જે સાર્ય નવસ્મરણો (૪)

ભણ્યો જે શુભના વિચાર, તથા નવતત્ત્વનો વિસ્તાર,
દહકને નાની સપ્રહણી, અહો એ સાર્ય ત્રયોચાર (૫)

ભણ્યો વર્ણમાન ખત્રીશી, પરમ આનંદ પચ્ચીશી,
સ્તવન ને ચૈત્ય-વદનની, ગુણિની કેષ ચોવીશી (૬)

ભણ્યો જે જયનિહુ-આણને, વળી ક્ષેત્ર-મમામોને,
વળી સમૃદ્ધત ખે બુકો, ભણ્યો છે છ હુઝારીને (૭)

બન્યો ને મોટી સંપ્રહણી, અને ત્રણ લાખ્યનો ગાતા;
વળી પરકર્મ-અથોનો, તથા તત્વાર્થ વિગાતા (૮)

હતો સૌરાષ્ટ્રનો હીરો, અમોલો વિશ્વને પ્યારો;
રત્નમુદ્ કાળ વિદરાળે, હર્યો તે પ્રાણ આધારો (૯)

બગડીયા વંશનો શણગાર, થવાનો ને હતો અણગાર;
સદા સન્માર્ગ સંચરનાર, બન્યો છે કાળનો શીકાર (૧૦)

અરે ! દુઃખદાયિ છે તેનો, વિરહ અતિ આકરો આજે;
નથી મિથ્યા થતું ભાવી, થવાતું થાય છે રહેજે. (૧૧)

જરૂર જન્મે મરે છે તે, નિયમ એ સત્ય છે જગમાં;
વિચારી ચિત્ત વાળીને, વિસાડું દુઃખ હું પળમાં. (૧૨)

સ્મરણ જેતું હૃદયપટમાં, સુગુણનાં ચિત્ર ચિત્રે છે;
જીવન આદર્શ દ્વારા એ, નૂતન ચૈતન્ય અર્પે છે (૧૩)

સદા સ્વર્ગસ્થ બાંધવના, સ્મરણ ને ક્ષેમને માટે;
છપાવી પુસ્તકા આ છે, સ્વપર સત્પુણ્યને સાટે (૧૪)

અમર હો આત્મપથ તેનો, સદા શાંતિ સુધા પાને;
વિજય હો કર્મ શત્રુથી. ચહું હું એજ સદ્ધ્યાને. (૧૫)

લી૦ હરગોવિંદ ઉજમશી બગડીયા.

આમુખમ્

કવિઓની કર્તવ્ય દિગા—

આધુનિક કવિજનોની કૃતિ વિષે કતિપય માનવેના ખુબારવિંદ-
માંથી એવું બહાર આવે છે કે—‘કવિ ચોર,’ અર્થાત્ મહત્વાકાંક્ષી
કતિપય બ્યક્તિઓ પ્રાચીન યા અર્વાચીન અન્યાન્ય કવિઓની કૃતિમાંથી
રાગભેદ, વાક્યભેદ, યા શબ્દભેદના પડદા પાછળ રહીને, અર્થના અર્થ
કડીઓની કડીયો તથા વાક્યોના વાક્યો ઉડાવીને કવિત્વની મુગદ પૂર્ણ
કરવા સગીત દેહથી પ્રકાશમાં આવે છે આ હડીકત તદ્દન અસત્ય
છે તેમ તો નજ કહી શકાય. વસ્તુન કવિઓની આવી કર્તવ્ય દિગા તો
નજ હોઈ શકે આ દિશા તરફ પ્રમાણ કરવામાં અનેકવિધ દોષગળની
જટિલ ધટામાં ઉતરવું પડે છે જુઓ—

- ૧ એક પ્રાચીન યા અર્વાચીન કવિએ, પોતાની જીવિને મથીને
જે સગીત-નવનીત એકનિત કર્યું છે, તેના ચોર બનવું પડે છે.
- ૨ સિધિ યા આકસ્તરી રીતે વસ્તુને ઉડાવવાનો સ્વભાવ પડે
ત્યારે પશ્ચિમથી પોતાની જીવિને વિકાસમાં લાવવાનો અવકાશ
રહેતો નથી
- ૩ જેમાંથી વસ્તુ ઉડાવી હોય, તે કૃતિ અને પોતાની કૃતિ,
બન્ને એકજ માનવના હાથમાં આવે ત્યારે, બન્નેની સમાનતાને
લઇને, સામાન્ય માનવના મનમાં આવે કે—આ બેમાંથી કોઈ
એક ચોરી કરી છે.—હવે, ક્યો એક ? તે નિશ્ચય ન થાય
ત્યાં સુધી તો, નિર્દોષ મૂળકારને પણ ચોરજીવિથી નિહાળે આ
મિથ્યા ચોર જીવિ કરાવવાનું કારણ ઉડાઉગોર કવિ બને છે

યદ્યપિ આ બાબતમાં જે વિશેષ હોય તે તો સમજી શકે તેમ છે કે—કોની પ્રાથમિક કૃતિ અને પ્રાથમિક પ્રકાશન છે. જેનું પ્રાથમિક હોય તે મુખ્ય છે અને ધતર ચોર છે, છતાં પણ જ્યાં સુધી આવા નિર્ણાયક સાધનો ન સેવાય ત્યાં સુધી તો ઉપર્યુકત વસ્તુ આડી આવે જ છે.

પ્રાન્તે સારાંશમાં અમે એટલું કહીને વિરમીએ છીએ કે—કવિજનો સ્વકૃતિને સ્વાશ્રયી બનાવી, બુદ્ધિને વિકાસનો અવકાશ આપે. ઇત્યલં પ્રસંગેન. શુભં ભવતુ.

પ્રાર્થનારૂપ-સામાન્ય-જિનસ્તવન.

(એક સહારા તેરા પ્રભુજી એક સહારા તેરા—એ રાગ.)

એક સહારા તેરા જિનજી ! એક સહારા તેરા;
મેં હું ખાસી તુમ દર્શનકા, દેદો દર્શ તુમેરા;
તાત તુંહિ હૈ, બ્રાત તુંહિ હૈ, અપને જી કા બનન તુંહિ હૈ;
જૈસા ચંદ્ર-ચકોરા-જિનજી, જૈસા ચંદ્ર ચકોરા. એક૦ ૧

મેં હું સેવક તુમ ચરણોંકા, કર મુજ દિલમેં ડેરા;
રાગ નહિ હૈ, દ્વેષ નહિ હૈ, તુમરે મનમેં મોહ નહિ હૈ;
તુંહિ દેવ બહેરા-જિનજી, તુંહિ દેવ બહેરા. એક૦ ૨

નેમિ-લાવણ્ય-દક્ષ-શિશુકા, હરદે ભવકા ફેરા;
મોહ હટાદે, જ્યોતિ જગાદે, અપને મનકા તાર મિલાદે;
હરકે મિથ્યા અધેરા-જિનજી હરકે મિથ્યા અધેરા, એક૦ ૩

॥ શ્રગદિયાતીર્યાધીશ્વરાય શ્રીઆદીશ્વરાય નમો નમઃ ॥

॥ લાવણ્યશીલોલ્લસિતાય શ્રીનેમીશ્વરાય નમો નમઃ ॥

પ્રાસંગિક એ બોલ.

સ ગીત એટલે શું ?

સ ગીત એટલે—સુર, વર્ણ, માત્રા, કાળ, તાલ, લય—આદિની વ્યવસ્થાવાળું જે ગીતગાન, તે સ ગીત કહેવાય છે
સંગીતના અદ્ભૂત ચમત્કારો—

સ ગીત, એ કેવળ દુન્યવી વિલાસો માટે જ છે, અથવા વિવિધ મિજલસોમા કે નૃત્યમહોત્સવોમા, નૃત્યરંગને સાથ આપનાર જ છે—એટલું જ નહિ પરંતુ સ ગીતના સ્વદરસૂત્રમા રાગદારી મધુરા ગાયનોની સુધાપાન સમી લહેજતમા, અનેક વિટળનાઓથી મૃતપ્રાય બનેલા આત્માઓને સજીવન કરવાની—નૂતન ચૈતન્ય સમર્પવાની અજળ બદ્ધ શક્તિ રહેલી છે આધિ વ્યાધિ અને ઉપાધિઓના તરંગોથી વ્યાપ્ત ચિંતા મહાસાગરમા નિમગ્ન બનેલાને, (હું બના હું ગરાઓમા દબાયેલાને પણ,) સ ગીત ઘડીભર ચિંતાજન્ય દુષ્ટોનું વિમસ્મગ્ન કરાવી, આનંદ લહરીઓમા મજનન કરાવી, લહેરી બનાવે છે વિવિધ રાગદારીદ્વારા સ ગીત કષ્ટસાધ્ય વ્યાધિઓને મટાડવામા સજીવનીનું કામ કરે છે, આ બાબતમાં નંદકુમાર નામના એક વિદ્વાન તો ત્યાં સુધી લખે છે કે—

“અહાચુદ્ધર્મા-રણક્ષેત્રમાં ધાયલ થયેલા ચુદ્ધવીરોને થતી અસહ્ય વેદનાની વિસ્મૃતિ પાડવા માટે, વાજિંત્રના મંબુલ સ્વરનો જેટલો ઉપયોગ થયો, તેટલું દિવ્ય ઔષધિથી પણ બન્યું નહિ, એ વાત જગજહોર છે.”.....

“આજના જમાનામાં પણ, પાશ્ચાત્ય દેશોમાં ગાયનાં દૂધ કાઢતી વખતે ફોનોગ્રાફ વગાડવામાં આવે છે. ફોનોગ્રાફના આ મધુર સંગીતથી તે જનવરો તલલીન થઈ જાય છે, અને તે સ્થિતિમાં તેને એટલો બધો પરમાવધિ આનંદ થાય છે કે તે ગાયો હંમેશા કરતાં વધારે દૂધ આપે છે. પરંતુ સંગીતમાં તેથી પણ કાંઈક વધારે અદ્ભૂતતા સમાયેલી છે; એમ પાશ્ચાત્ય ડૉક્ટરોનું કહેવું છે.”

“ચિકાગો હોસ્પિટલમાં, ગાંડા માણસોને સંગીતના સૂર સંભળાવી કાઢ્યા બનાવી શકાય કે કેમ ? તેનો પ્રયોગ કરવામાં આવ્યો હતો. જગપ્રસિદ્ધ પીઆનો વગાડનાર બોગરુલાવસ્કી, જેમણે બુદ્ધાબુદ્ધા પ્રકારનાં વાજિંત્રો બુદ્ધીબુદ્ધી રાગદારીમાં વગાડ્યા હતા. તે વખતે એમ જણાઈ આવ્યું કે- ઉન્મત્ત, ગાંડા, મગજનાંચસકેલ રોગીઓની મનોવૃત્તિ, સંગીતમાં મંબુલ અને મધુર સુરાવટમાં, શાંત, ગંભીર અને ઉદ્વિસિત બનતી. નષ્ટ થયેલી તેઓની ભાવનાઓ ઠેકાણે આવતી, અને તેઓને પોતાના મનુષ્યત્વનો ખ્યાલ આવતો.”.....

“પ્રથમ રોગીની આંખોમાંથી અશ્રૂ પ્રવાહ શરૂ થતો, અને એ પ્રમાણે તેના હૃદયસ્થ દુઃખોનો ભાર ઓછો થયા પછી, તેઓને પોતાની સ્થિતિનો ખરો ખ્યાલ આવતો, ઉપશીલન

પ્રયોગ પરથી ડૉક્ટરોએ સિદ્ધાંત કાઢ્યો કે, “સ ગીતનો અને મનુષ્ય જીવનનો અત્યંત નિકટનો સબધ રહેલો છે” અને સગીત, શરીર રક્ષણ માટે, અને શરીર સંવર્ધન માટે અત્યંત ઉપયુક્ત છે.”

વિલિયમ ફ્રાંક હી વૉલ્ક નામના માણસે ઘણી શોધ ખોળને અને, ખીજો એવો એક સિદ્ધાંત શે થી કાઢ્યો હતો કે - માણસને કયો રોગ થયો છે તેની પરીક્ષા, પુસ્તકના જ્ઞાન અને અનુભવ કરતા, સગીતથી વધારે જલદીથી જાણી શકાય છે સગીતની મદદથી માણસની મને વૃત્તિઓ કયે ભાગે દોડી રહી, છે તેના જલદીથી પત્તો લાગે છે, અને તે જ પ્રમાણે રોગનો કાર્યકારણભાવ સમજી શકાય છે એટલું માત્ર ખરૂં કે - આ બધા પ્રયોગો, માત્ર અત્યંત ત્રાસદાયક અને ખર્ચાળ છે વિલિયમ ફ્રાંકના ઉપરોક્ત ઉપક્રમમાં, તેણે યશ સંપાદન કર્યો તેના દવાખાનામાં પડી રહેલા માણસો આખરે તદુરસ્ત બન્યા માનસિક સ્થિતિ, અશક્તતા, શારીરિક વેદના વગેરેની, સગીતના સૂચી વિસામણ પડે છે અને તત્કાલે જ ગાઠાઓના મન પ્રકૃતિલત બને છે. ગાઠાઓના દવાખાનામાંનો આ પ્રયોગ, કેદખાનામાં પણ સફળ થયેલો જણાયો મોટા મોટા મહાન શુન્દેગારોને, સતત વિવિધ રાગદારીના સગીતમાં તદ્દલીન કર્યા પછી, તેની બદમાશ મનોવૃત્તિઓ શાંત પડ્યાનું જણાઈ આવ્યું પ્રેમ, સહાનુભૂતિ કૃતકર્મનો પ્રત્યાપ અને આજ્ઞાધારકતા વગેરે શુભો, રહેલાથી તેના હૃદયમાં ઉત્પન્ન થાય છે અને તેથીજ સદાચાર

અને નૈતિક વિચાર, અને નિર્લેખ આનંદ મળતો હોવાથી, સંગીતનો તેના નિત્યોપયોગી દવાઓમાં, અને ખોરાકમાં ઉપયોગ કરવામાં આવે એવા પ્રયત્નો પાશ્ચાત્ય ડૉક્ટરો કરી રહ્યા છે. ”

“ ગાયન તથા જુદા જુદા સૂરથી, એકાગ્રતા જેટલી જલદીથી સાધી શકાય છે તેટલી નિઃશબ્દ શાંતતાથી લાભતી નથી. ચચમાં પણ જુદાં જુદાં વાજીત્રો રાખવામાં આવતાં હોઈ, તેના સૂર સાથે પ્રાર્થના કરવામાં આવે છે. મનઃશાંતિ એ શરીર પોષણનો એક અત્યંત મહત્વનો ભાગ છે. આનંદ, તદ્દલીનતા, અને પ્રકુલતાથી પાચન શક્તિને ઘણીજ મદદ થાય છે. ”

“ નાનાં બાળકોને દૂધ પીવડાવતી વખતે, માતા બાળકને બોળામાં રાખી, મીઠા મધુર કંઠથી, પ્રેમ ભર્યાં હાલરડાં ગાય છે; તેથી બાળકનું મન, પ્રકુલ બનવાથી, પાચનક્રિયા ઘણીજ જલદીથી થાયછે. તેમજ બાળકોને સુવડાવતી વખતે, જે હાલરડાંઓ ગાવામાં આવે છે, તેનો મુખ્ય ઉદ્દેશ પણ એજ રહેલો છે. મગજપરનું ભારણ ઓછું થવાથી, મન આનંદમાં રહે છે, એવો માનસિકશાસ્ત્રનો સિદ્ધાંત છે. અને તે જ મૂલભૂત તત્ત્વપર, સંગીતની આરોગ્ય-પ્રીત્યર્થ યોજના કરવામાં આવી છે. ”.....

“ આરોગ્યતાને માટે સંગીત અત્યંત ઉપયુક્ત છે, એમ ઠર્યા પછી તે સંબંધમાં અમેરિકામાં અત્યંત જોશભેર ચળવળ શરૂ થઈ. દરેક દવાખાનામાં સંખ્યાકાળે બધા રોગીઓને

એકત્ર ઠરી, મધુર-મીઠાં મીઠાં ગાયનો જીર્ઘા જીર્ઘા વાજીત્રો પર વગાડવામાં આવે છે શાળાઓમાં પણ બાળકોનાં મનોરંજન સાથે સાથે તેઓના ફેફસા મજબુત બને તે માટે, અને રૂધિરાલિસરણુ વ્યવસ્થિત રીતે ચાલે તે માટે, તેઓને સંગીત-મ્રવણનો લાભ આપવામાં આવે છે, અને તેઓ પાસેથી ગાયનની ખાસ તાલીમ પણ લેવામાં આવે છે. ખેતરોમાં થેટા બકરા ચરવા લઈ જતી વખતે, તેઓની ક્ષુધા પ્રતીક્ષિત થાય, તે માટે, તેમના ગળામાં મધુર રણુકારની ઘટ્ટીઓ ખાંધવામાં આવે છે, અને તેઓને અલગુજના સરમાં લીલીછમ હરિયાળી પર છૂટા મૂકવામાં આવે છે ”

સંગીતમય મધુર નાદ, માનવોના મનસ્વી મનને આકર્ષે એમાં તો નવાઈ જ શું ? પરંતુ પશુગણના મનને પણ દ્રવિત કરી નાખે છે. સંગીત અને કાવ્યપ્રિય કવિજનો દેવલોકમાંથી આવેલા છે, અને દેવગતિગામી છે, એમ શાસ્ત્રીય દૃષ્ટિએ મનાય છે આ સંગીતની અપૂર્વતા માટે મહાપુરુષો ફરમાવે છે કે—‘ સુखिनां सुखदः दुःखिनां दुःखहृद् ’ (પરમાર્હત કુમારપાલ ભૂપાલ ચરિત્રે)

એટલે કે—સંગીતમય મધુર નાદ, સુખીઓને સુખ આપે છે અને દુઃખીઓના દુઃખોને હરે છે પરમાર્હત શ્રી કુમારપાલ મહારાજના રાજદરબારમાં, હરણુ જેવા બીકણુમાં બીકણુ પશુ ને પણ, માનવમેદનીમાં ઉપસ્થિત કરવામાં આવ્યું હતું આ પણ એક સંગીતનો જ પ્રતાપ હતો

અરે! એ વાત તો દૂર રહો ! કિંતુ પત્થરને ગાળી

પાણી ચય કરી ચૂકવો, શુષ્ક કાળને નવપદ્ધવિત કરવું, અકાલે સેધવૃષ્ટિ કરાવવી, વિના જ્યોતિએ દીપક પ્રકટાવવો, વગેરે જડ વસ્તુઓ પર પણ અવનવા પલટા કરવાનું અમે. ધ સ્વામ્યર્થ સંગીતે ખરીદેલું છે.

સુખના અમોલા સ્થાનમાં વસતા દેવતાઓને પણ આ સંગીત સિવાય ચાલતું નથી, એટલુંજ નહિ પરંતુ અપૂર્વ આનંદ દેવામાં તે મુખ્ય તેમજ અદ્વિતીય ગણાય છે. છ ખંડ પૃથ્વીના સ્વામી-એવા ચક્રવર્તિના નવનિધાનો પૈકીનું સંગીત પણ એક નિધાન છે, નિષ્કારણ જગદ્ગ્રામંધુ ત્રણલોકના નાથ તીર્થંકરદેવોની દેશનાના જ્વનિને પણ દેવો માલકોશાદિ રાગથી સંગીતમય કરી મૂકે છે, જેથી તેમાં તલલીન થઇ સર્વપર્ષદ્-સકલશ્રોતૃવર્ગ તે દેશનાને હેતુપૂર્વક સાંભળી-પોતાને કૃતકૃત્ય માને છે, અને આત્મ સન્મુખ દશામાં આગળ ધપે છે.

સંગીતમાં સર્વરસ પોષક શક્તિ--

સંગીતમય મધુરધ્વનિ કઠણમાં કઠણ હૃદયને પણ દ્રવિત કરી શકે છે, હસતાઓને રડાવી શકે છે, રડતાને હસાવી શકે છે, નાહિંમતને હિંમત આપે છે, ભાવનાઓના પલટાઓ કરાવી શકે છે, વધારે શું કહીએ ? આ સંગીતમાં જે રસને ઓતપ્રોત કરવો હોય, તે રસને સંગીતજ્ઞ કવિજનો કરી શકે છે, અર્થાત્ સંગીત તમામ રસ પોષવામાં સમર્થ છે.

સંગીતમાં સર્વસ્વ--

આ વિશ્વમાં એવો કોઈ રસ નથી, એવું કોઈ વર્ણન નથી, એવી કોઈ ઘટના નથી, એવી કોઈ કલ્પના નથી-જે જેવું

સંગીતમા સ્થાન ન હોય, અર્થાત્ સંગીત એ ધવલ વિમલ પટ છે-સફેદ સ્વચ્છ વસ્ત્ર છે. તેમાં જે વર્ણનનું ચિત્ર આલેખવા માગીએ, તે તે આલેખી શકાય છે, અને તે સંગીત (રૂપ વસ્ત્ર) જેવા જેવા રસ (રંગ) થી રંગાયેલ હોય, તેવી તેવી ભાવના ગાયક તથા શ્રોતાજનને હૃત્પન્ન થાય-એ સ્વાભાવિક છે
પ્રાચીન તથા અર્વાચીન સંગીત—

પ્રાચીન સંગીત પદ્ધતિ સંગીનહતી સંગીનતાથીજ સમસ્ત કાર્ય સંગીન-વ્યવસ્થિત બને છે પ્રાચીન ધર્મચુસ્ત મહાજ્ઞાની કવિજનોએ, શાસ્ત્રીય પ્રાચ્ય સંગીત પદ્ધતિમા શાતગ્સ-ઠરૂણરસ-વૈરાગ્યરસ ભક્તિરસ આદિ પ્રશસ્ત રમોની અનેકવિધ પુષ્ટિ કરેલી છે પૂર્વમહર્ષિઓના તે પદ્યો-સંગીતો દરેક પ્રશસ્ત રસનું પોષણ આપવા પૂરતા જ છે, એટલું જ નહિ, પરંતુ હઝારો સુબોધ-કિરણોદ્ધારા ભવ્ય જનોના હૃદયકમળમાં અનેરો પ્રકાશ પાઠવામા સહસ્રકિરણ-સૂર્ય સમાન છે અહો ! તે પ્રાચ્ય પદ્યો કયા ? અને બધોત તુલ્ય અર્વાચીન આ પદ્યો કયા ? ખરેખર આકાશ જમીન જેટલું મહદ્ અંતર છે, છતાં પણ . . .

આધુનિક સંગીતનું પ્રયોજન—

ઠાળ પરિવર્તનશીલ હોવાથી વર્તમાનકાળમા-નાટક, સીનેમા બોલતી શ્રીલમો, રેડીઓ, ફોનોગ્રાફ આદિ દ્વારા, અવનવા રાગભય સંગીત, અનેકરીતે પ્રસિદ્ધિ પામ્યું છે, અને માનવોને પોતાની તરફ આકર્ષી રહ્યું છે.

આધુનિક નાટક સીનેમા, બોલતી ફીલ્મો, આદિનું સંગીત, પ્રાયઃ શૃંગારરૂપ અંગારાઓથી ધગધગી રહ્યું છે. આ અંગારાઓ ધાર્મિક તેમજ આધ્યાત્મિક જીવનને ભસ્મીભૂત કરી મૂકે છે, આત્મા નિમિત્તવાસી એટલે કે મળતાં (માનીલીધેલા) અનુકૂળ આલંબનોમાં ઢળી જતો હોવાથી, આવા સંગીતના ગાયકો તથા શ્રોતાઓ તે તરફ પ્રગતિ કરે એ સ્વાભાવિક છે. આટલાજ કારણથી તેજ રાગમય સંગીતનો રસ પૂરો પાડી, સાથોસાથ ભક્તિ-વૈરાગ્ય, કરુણા આદિ પ્રશસ્ત રસોના પોષણદારા પ્રબલ ધાર્મિક ભાવના યુક્ત થાય એવા આશયથી, આ 'નૂતનજિન સ્તવનમાલા' નાં સ્તવનો નૂતન રાગમાં રચ્યાં છે.

આ પુસ્તિકામાં આલતા વિષયો, અને તેની ઉપયોગિતા- આ પુસ્તિકામાં પ્રથમ, ચોવીશે તીર્થંકર ભગવંતોની એક એક સ્તુતિ ગુજરાતી ભાષામાં તેમજ શિખરિણી છંદમાં રચાયેલ છે. બાળજીવેને દેરાસરમાં પ્રભુજી પાસે બોલવામાં સરળ પડે અને સ્પષ્ટ સમજાય એટલા માટે ગુજરાતી ભાષામાં તેમજ પ્રાચીન છંદમાં આ “શ્રી જિન સ્તુતિ-ચતુર્વિંશકા (સ્તુતી-ચોવીશી)” સાથી પ્રથમ મૂકવામાં આવી છે. જેની આ બીજી આવૃત્તિ છે.

ત્યાર પછી ‘સ્તવન ચોવીશી’ મૂકવામાં આવી છે. તેમાં ચોવીશ તીર્થંકર ભગવંતોના આધુનિક જુદા જુદા નૂતન રાગોમાં, સ્તવનો રચવામાં આવ્યાં છે, શિખર ઉપર કળશ ચઢાવવામાં આવે તોજ શિખર શોભે, માટે આ ચોવીશી પૂરી થયા પછી કળશ બનાવવામાં આવ્યો છે. જેમાં

રચના-ઠાળ-ક્ષેત્ર રચયિતા આદિના નામોદ્દેશપૂર્વક કૃષ્ણ
પ્રતિપાદન કરવામાં આવ્યું છે. આ સ્તવન ચોવીશીની
ત્રીજી આવૃત્તિ છે. આની રચના વિક્રમ સંવત ૧૬૯૩ની
સાલમાં થઈ હતી, અને પ્રથમ આવૃત્તિ ૧૯૯૪ માં સુરતથી
પ્રકાશિત થઈ હતી જે 'સૌભાગ્યસિંધુ' નામની સવિધિ પ્રતિ-
ક્રમણાદિ સંગ્રહમાં મૂકવામાં આવી હતી, અને તેના ઉપરથી
'જૈન વિજ્ઞાન' દ પ્રેસ ' ના અધિપતિએ સ્વપ્રેસમાં એક
હજાર ચોપડીઓ અલગ છાપી પોતાના તરફથી પ્રકાશિત
કરી હતી, જે દુક સમયમાં ખપી જવાથી અને લોકોની
ઉપરા ઉપરી માગણીઓ આવવાથી, અમદાવાદવાળા શેર દલાલ
લાલભાઈ કુલચંદ ધીયા તરફથી બીજી આવૃત્તિ (વધારા સાથે)
પ્રકાશિત થઈ હતી, તે પણ દુક સમયમાં ઉપડી જવાને
અગે, તેમજ લોકપ્રિયતાને અગે, બોટાદવાળા ખગડીઆ
હરગોવિંદ ઉચ્છમશીએ, સ્વ-દીક્ષાલિલાપી લઘુભંધુ 'ઝવેરચંદ'
ના સંસ્મરણાર્થે છપાવી આ ત્રીજી આવૃત્તિ પ્રસિદ્ધ કરી છે

સ્તવન ચોવીશી પુરી થયા પછી તદ્દન નવા રાગોમાં
વિવિધ (૧૪) સ્તવનો મૂક્યા છે, ત્યારબાદ 'કલ્યાણક
પદ્મચીશી' મૂકવામાં આવી છે, જેની પ્રથમ આવૃત્તિ, સુરતથી
વિ. સંવત ૧૯૯૪માં પ્રકાશિત થઈ હતી, ત્યાર પછી બીજી
યઈ, અને આ આવૃત્તિ ત્રીજી છે આ કલ્યાણક પદ્મચીશીની
એક એક ઠડીમાં ક્રમશઃ એક એક તીર્થ કરના પાચ પાચ કલ્યાણક
તિથિઓનું વિધાન છે. ક્રેક્ત આ એકજ સ્તવન ઠંઠસથ કરવાથી
ચોવીશે તીર્થ કરોના ૧૨૦ કલ્યાણોકોનું જ્ઞાન થાય છે.

સ્થૂલ-વિષયાનુક્રમશિકા.

વિષય.	પૃષ્ઠ.
૧. શ્રીમદ્વિજયતેમિસૂરીશ્ચાષ્ટકમ્	૨ થી ૪
૨. શ્રીજિનસ્તુતિચતુર્વિંશિકા, (સ્તુતિ ચોવીશી)	૫-૧૧
૩. શ્રીનૂતનજિન સ્તવનમાલા-ચોવીશી (સ્તવન ચોવીશી)	૧૨-૪૦
૪. શ્રીનૂતનજિન સ્તવનમાલા- (વિવિધ સ્તવનો-૧૪)	૪૧-૫૨
૫. કલ્યાણુક-પચ્ચીશી, (૨૪ જિનનાં ૧૨૦ કલ્યાણુક-સ્તવન) ૫૨-૫૯	
૬. અકવા (લાઇન્સ) મંડન શ્રીઆદિ જિનસ્તવન	૬૦-૬૩
૭. ઝગડીયા તીર્થાધિપતિ-સ્તવનમ્	૬૩
૮. શ્રીસિદ્ધચક્રલગવાનનું સ્તવન	૬૪
૯. ચૌદ નિયમો	૬૫-૮૨
૧૦. પુણ્યપ્રકાશ (અંતિમ આરાધનાનું) સ્તવન	૮૩-૯૨
૧૧. નવસ્મરણો	૯૩-૧૧૮

વિસ્તૃત-વિષયાનુક્રમશિકા.

નંબર.	વિષય.	રાગ.	પાનું.
૧.	લક્ષ્મણંધુ સ્મારિકા પચ્ચદશી	ગઝલ-કળાલી	૩
૨.	આમુખમ્ (કવિઓની કર્તવ્ય દિશા)		૫
૩.	પ્રાર્થનારૂપ સામાન્ય જિન સ્તવન. એક સહારા તેરાં		૬

નંબર	વિષય,	રાગ	પાત્ર
૪	પ્રાસંગિક બે બોલ	•	૭-૧૭
૫	સ્થૂલ-વિષયાનુક્રમશ્રિકા	•	૧૮
૬	વિસ્તૃત-વિષયાનુક્રમશ્રિકા	•	૧૮-૨૨
૭	શુદ્ધિપત્રકમ્	•	૨૩-૨૮
૮	ચૈત્યવદન-વિધિ સહિત	•	૨૯-૩૩
૯	શ્રીપાર્શ્વજિન-સ્તવન	બન' ચલે રામ રઘુગામ	૩૩
૧૦	સામાન્ય જિન ,	આપાં દ્વાર તુમારે, રામા	૩૪
૧૧	શ્રીનેમિજિન ,	રામસે ક્રામ મીલાદે મુઝે	૩૪
૧૨	શ્રીચદ્રપ્રભજિન ,	યમન કલ્યાણ, (ત્રિતાલ-તાલ)	૩૫
૧૩	સામાન્યજિન ,	મે તો આરતિ ઉતાડે રાધેશ્યામકારે	૩૫
૧૪	, , ,	બદે નાવકા લંગર છોડ	૩૬
૧૫	જિનપૂજના-પદમ્	મીઠા લાગ્યા તે મને આજના	૩૬
૧૬	શ્રીપાર્શ્વજિન-સ્તવન	મીઠા લાગ્યા તે મને આજના	૩૭
૧૭	શ્રીવીર જિન સ્તવન	લેશો નિશાયા પગ્થેતગના	૬૮

-
- ૧ શ્રીમહાવિજય નેમિસુરીગાષ્ટકમ્ શાર્દૂલવિકીડિત ૦ ૨ થી ૪
 ૨ શ્રી જિનસ્તૂત ચતુર્વિંશિકા શિખગિણી છદમા ૫ થી ૧૧
 શ્રીજિન-સ્તુતિચતુર્વિંશિકાનો કળશ શાર્દૂલવિકીડિત છદમા ૧૧
 ૩ શ્રી નૂતન જિન સ્તવનમાલા-ચોવીશી ૧૨ થી ૪૦
 મગલા ચરણમ્ (સ્તવન ચોવીશીનું) હગ્ગીત છદમા ૧૨
 ૧ શ્રી આદિનાથ જિન-સ્તવન ગઝલ ૧૩
 ૨ શ્રી અનિતનાથ , પુછે મને તો હું કહું ૧૪

નંબર	વિષય	રાગ	પાત્રું
૩.	શ્રી સંલવનાથ	જિન-સ્તવન.	નાગર વેલીઓ રાપાવ....૧૫
૪.	શ્રી અભિનંદન	,,	જેવી કરે છે કરણી.....૧૬
૫.	શ્રી સુમતિનાથ	,,	જાઓ જાઓ, એ મેરે સાધુ...૧૭
૬.	શ્રી પદ્મપ્રભ	,,	બાબા મનકી આંખે ખોલ...૧૮
૭.	શ્રી સુપાર્શ્વનાથ	,,	(ગઝલ)કુદમમાં સ્નેહ સાચો ત્યાં...૧૯
૮.	શ્રી ચંદ્રપ્રભ	,,	મૈં બનકી ચીડિયાં બનકે...૨૦
૯.	શ્રી સુવિધિનાથ	,,	પૂજારી મેરે મંદીરમે આવો...૨૧
૧૦.	શ્રી શીતલનાથ	,,	વાલમ આપ વસો મેરે મનમેં...૨૨
૧૧.	શ્રી શ્રેયાંસનાથ	,,	ઝટ જાઓ, ચંદનદાર લાવો...૨૪
૧૨.	શ્રી વાસુપૂજ્ય	,,	મથુરામાં ખેલ ખેલી આબ્યા...૨૫
૧૩.	શ્રી વિમલનાથ	,,	ખુલખુલ અમારું ઉડી ગયું ત્યાં...૨૭
			અથવા-કાલી કમલી વાલીયાં.....
૧૪.	શ્રી અનન્તનાથ	,,	મૈં અરજ કરું મિર નામી...૨૮
૧૫.	શ્રી ધર્મનાથ	,,	બહાલું વતન આ બહાલું વતન...૨૯
૧૬.	શ્રી શાંતિનાથ	,,	તુમ્હીને મુજકો પ્રેમ શીખાયા...૩૦
			(અથવા-બીમપલાસ)
૧૭.	શ્રી કુંથુનાથ	,,	વાસુપૂજ્ય વિકાસી ચંપાના વાસી...૩૧
૧૮.	શ્રી અરનાથ	,,	આપ અવિચળ નામી છો.....૩૩
			અથવા (ભૈરવી-ત્રિતાલ) કૃષ્ણ કરે તે...
૧૯.	શ્રી મલ્લીનાથ	,,	મેરે મૌલા ખુલાલો મદીને મુઝે...૩૪
૨૦.	શ્રી મુનિસુવત	,,	કાલી કમલી વાલે તુમપે લાખો...૩૫
૨૧.	શ્રી નામનાથ	,,	નદી કિનારે ઘેઠકે આવો...૩૬

નંબર	વિષય	રાગ	પાતુ
૨૨	શ્રી નેમિનાથ જિન સ્તવન ખીયા	બધાવો લૈયા	૩૭
૨૩	શ્રી પાર્શ્વનાથ " મેરે મૌલા છુવાસો મદીને મુઝે		૩૮
૨૪	શ્રી મહાવીરસ્વામી " છાટીબડી ગૌઆરે ચગવે પેલા		૩૯
	હળશ (સ્તવન ચોવીશીનો) હગ્ગીત છદમા		૪૦

૪ શ્રી નૂતનજિન-સ્તવનમાલા (વિવિધ સ્તવનો ૧૪)

ઔપદેશિક

૪૧-૫૨

- ૧ સામાન્યજિન સ્તવન જવાદે જવાદે કિનારે કિનારે ૪૧
- ૨ સામાન્ય જિન સ્તવન જન્મ લીયા તો છલ બહે ૪૨
- ૩ શ્રી મહાવીર સ્વામીજીનું સ્તવન " " " ૪૩
- ૪ સામાન્ય જિનસ્તવન ચોગતે ચોરતે ચારે બાજુ ચોર,
કાષ્ઠ ધનનો ચોર, કાષ્ઠ મનનો ચોર, કાષ્ઠ ચિત્તધનનો ચોર ૪૩
- ૫ સિદ્ધગિમ્મકન-આદિજિન સ્તવન (સોગઠ-ત્રિતાલ-)
જ્ઞાલા ? વીગજિનેશ્વર ? જન્મ જગ નિવાગજે રે ૪૪
- ૬ શ્રીનવપદજીનું સ્તવન ગોકુલકે, વીગ જપો, કૃષ્ણ નામકી માલા ૪૫
- ૭ સામાન્ય જિનનું સ્તવન તું મેરી મૈયા, મૈ લાલ તેરા, ૪૫
- ૮ " " કાન્હા સગકો મોહે, મ ગલ રૂપ તુમારા ૪૫
- ૯ શ્રીઆદિ જિન સ્તવન જનાગ જાપ છે તું ક્યાં, અમાગ આંમુ
લોતો જ [ગઝલ] ૪૬
- ૧૦ શ્રીસ્થ જન પાર્શ્વનાથનું સ્તવન નાગવેલીઓ રોપાવ ૪૭
- ૧૧ શ્રીઝગડીયા તીર્થનું સ્તવન-કાલી કમલી વાલે તુમરે ૪૮
- ૧૨ કાવીતીર્થનાથક શ્રીઆદિ જિન સ્તવન-સગ શીરોશીકી તમત્રા ૪૯

નંબર   વિષય   રાગ   પાનું

- ૧૩ જવાલમંડન-શ્રીઆદિજિન-સ્તવન. [લેરવી ત્રિતાલ]
 પ્રભુ આપ અવિચળ નામી છો.....૫૦
૧૪. શ્રીસિદ્ધગિરિજીનું સ્તવન. (ભીમપલાસ) તુમ્હીને મુજકો
 પ્રેમ શીખાયા..... ૫૧
૫. કલ્યાણક-પચ્ચીશી } (આવૃત્તિ-ત્રીજી) ૫૨-૫૯
 યાને ૨૪ તીર્થકરોનાં ૧૨૦ } રાગ-પ્રીતલડી બંધાણીરે
 કલ્યાણક તિથીનું સ્તવન } અનિતજિણુંદશું..... ૫૨
૬. અઠવા (લાઇ-સ) મંડનશ્રી આદિ જિન સ્તવન (૧૫ કડી)
 રાગ-મેરે મૌલા જીલાલો મદીને મુઝે... ૬૦
૭. ઝગડીયા તીર્થધિપતિ સ્તવન. અચપનકા યાદ આયા
 ભૂલા હુઆ જમાના, અથવા-અય માતૃભૂમી તેરે ચરણોમે
 શિષ નમાવું, અથવા-જેવી કરે છે કરણી.....વગેરે રાગો. ૬૩
૮. શ્રીસિદ્ધચક્રભગવાનનું -સ્તવન. રખીયા બંધાવો લેયા ...૬૪
- ૯ ચૌદ નિયમો   ૦   ૬૫-૮૨
૧૦. પુણ્યપ્રકાશ-સ્તવન. (આઠ ઢાળો વિવિધ દેશીમાં) ૮૩-૯૨
- ૧૧ નવ-સમરણો   ૦   ૯૩-૧૧૮

ત્રણ-સ્તુતિઓ.

૧. ઝગડીયાતીર્થધિપતિ-સ્તુતિ:   { શાર્દૂલવિકીરિત છંદ. ૧૧૮
 ૨. ભૃગુપુર-(ભરૂચ)   ,,   {
 ૩. ગાંધાર-   ,,   { (સ સ્કૃતમાં)

शुद्धिपत्रकम्

अशुद्ध	शुद्ध	पानु'	पङ्क्ति
वैध	वैधं	२	१२
भक्त्यघनश्च मुक्तिराम- फलदः	भक्त्यारामघनश्च मुक्तिफलदः	३	१८
कारुण्याखङ्कुर्वधने	कारुण्याङ्कुरवर्धने	४	५
रूपी	रूपी	७	१२
गमे	गमे	७	१५
सुधमार्थी	सुधमार्थी	८	२१
तीर्थेश	तीर्थेश	१३	१३
जगत्	जगत्	१७	७
कुमति	सुमति	१७	१२
नभिसुरीश्वर	नभिसुरीश्वर	१८	१६
योगमञ्ज २ ग ६ नो	योगमञ्ज २ ग ६ नो	१८	२३
शय	शयि	२१	२१
द्विमे	द्विमे	२२	३

અશુદ્ધ	શુદ્ધ	પાત્રું	પંક્તિ
નિદા	નિન્દા	૮૮	૪
અવિયા	ભવિયા	૮૮	૧૦
ઠમ	કર્મ	૮૯	૨૨
ભાવને	ભવને	૪૧	૪
રાજસિંહ	રાજસિંહ	૯૧	૬
રાં ૨	રંદિર	૯૨	૧૯
સમ્મત	સમ્મતો	૯૩	૧૫
સ્મરણુમ	સ્મરણુમ્	૯૫	૮
રક્ષાંતુ	રક્ષાંતુ	૯૬	૩
ઝ-એઅન્વા	ઝાએઅન્વા	૯૬	૭
ખાલિઅ	ખાલિઅં	૯૬	૧૨
સંતરિસય	સતરિસયં	૯૬	૧૬
સદૂલ	સદૂલ	૯૭	૧૩
રક્ષસ	રક્ષસ	૯૮	૧૧
સુહ	સુહ	૯૯	૮
દેવ-દાણા-	દેવ-દાણુ	૧૦૦	૨૦
સમહિઅં	સમહિઅ	૧૦૧	૧૫
ભાત	ભત્તિ	૧૦૧	૨૩
વિચારણિઅહિ	વિચારણિઆહિ	૧૦૨	૯
હુતિ	હુંતિ	૧૦૨	૧૯
પાવદે-સ	પાવદોસ	૧૦૩	૯
લટ્ટા	લટ્ટા	૧૦૩	૧૩

अशुद्ध	शुद्ध	पान	पंक्ति
शुद्धि	शुद्धि	१०३	१४
शुद्धि,	शुद्धि,	१०३	१५
स्तात्र	स्तात्र	१०४	११
वडा भय	वाडु भय	१०४	१६
निर्भापति	निर्भापित	१०५	१६
य दिते	यदिते	१०६	३
हि	हि	१०६	१३
दिग्गनयात	दिग्गनयति	१०६	२३
त्वाभाभनन्ति	त्वाभाभनन्ति	१०६	२४
भोधात	भोधात्	१०७	५
विरमयोत्र	विरमयोत्र	१०७	१०
नो	नो	१०८	६
नाभ	नाभ	१०८	६
र हते	र हते	१०८	१२
वल्गत्तुर्ज ग	वल्गत्तुर्ज	१०८	१५
दुर्गय	दुर्गय	१०८	२०
गृध्रपल	गृध्रपल	१०८	४
भुजभमया	भुजर्ज भमया	११०	१५
न्त ,	न्त ,	११०	२०
भाज ! ,	भाज ! ,	११५	३
प्रकभ	प्रकम्भा	११५	७
कन । द्वि	कनकाद्रि	११५	१०

નમી ^{૨૨} નૈમિજિન ^{૨૪} પાસને, વંદો ^{૨૫} વીરજિણુંદ;
 નૈમિસૂરિવર પટધરા, સૂરિ લાવણ્ય મુષિંદ. (૪)
 તસ પદ પંકજ મધુકરો, દક્ષ કહે ભવિવુંદ;
 ઇમ ચોવીશ જિન નિત નમી, લહો આનંદ અમંદ. (૫)

જ' કિંચિ નામ-તિથ', સગ્ગે પાયાલિ માણસે લોએ;
 જાઈ જિણ-ખિંખાઈ, તાઈ સંવાઈ વંદામિ. ॥ ૧ ॥

નમુત્યુણું અરિહંતાણું ભગવંતાણું (૧). આઈ-ગરાણું,
 તિથ-ચરાણું, સય-સંખુદ્રાણું (૨). પુરિસુત્તમાણું, પુરિસ-
 સીહાણું પુરિસ-વરપુંડરી-આણું, પુરિસવર-ગંધ-હત્થીણું (૩).
 લોગુત્તમાણું, લોગ-નાહાણું, લોગ-હિઆણું, લોગ-પઈવાણું,
 લોગ-પજઝોઅ-ગરાણું (૪). અભય-દયાણું, ચક્રખુ-દયાણું,
 મગ્ગ-દયાણું, સરણુ-દયાણું, ખોહિ-દયાણું (૫). ધમ્મ-દયાણું,
 ધમ્મ-દેસયાણું, ધમ્મ-નાયગાણું, ધમ્મ-સારહીણું, ધમ્મ-વર-
 આઉરંત-ચક્ક-વટ્ટીણું (૬). અખ્યહિહય-વર-નાણું-દંસણું-
 ધરાણું, વિઅટ્ટ-છઉમાણું (૭). જિણાણું, જાવયાણું, તિન્નાણું,
 તારયાણું, ખુદ્રાણું, ખોહયાણું; મુત્તાણું, મોઅગાણું (૮).
 સંવ-ન્નૂણું, સંવ-દરિસીણું, સિવ-મયલ-મરૂઅ-મણુંત-
 મરૂખય-મંવાખાહ-મપુણરાવિત્તિ-સિદ્ધિ-ગઈ નામધેય,
 ઠાણું સંપત્તાણું, નમો જિણાણું, જિઅ-ભયાણું. (૯). જેઅ
 અઈયા સિદ્ધા, જેઅભવિસંતિ જાગયે કાલે, સંપઈ અ
 વટ્ટમાણા, સંવે તિ-વિહેણું વંદામિ. (૧૦).

જાવંતિ ચેમઆઈ, ઉડ્ડે અ અહે અ તિરિઅ-લોઅે અઃ
મન્વાઈ તાઈ વદે, ઇહ સતો તત્થ સતાઈ (૧)
ઇમ્મિ અમાસમણે । વદિહિ-જાવણિજાઅે નિસીહિઆઅે ?
મત્થએણ વદામિ.

જાવ ત દેવિ સાહુ લરહેરવય-મહાવિદેહે અ;
સન્નેસિં તેસિં પણુઓ, તિવિહેણ તિ-દ ડ-વરયાણ (૧)

નમોહંત્-સિદ્ધાચાર્યોપાધ્યાય-સર્વ-સાધુભય

(કહી, કાઇ પણુ સ્તવન કહેવું-ચા ' ઉવસગ્ગહર, નાચે પ્રમાણે
કહેવું)

ઉવસગ્ગ-હર પાસ, પાસ વદામિ કમ્મ-ધણુ-સુદ્ધં,
વિસ-હર-વિસ-નિન્નાસ, મ ગલ-કલ્લાણ-આવાસ. (૧)

વિસ-હર-કુલિગ-મત, ક ઠે ધારેઇ જો સયા માણુઓ,
તસ્સ ગહ-રોગ-મારી, -હુદ્-જરા જ તિ ઉવસામ (૧)

ચિદ્ધિ દૂરે મતો, તુજ પણામો વિ બહુ-કલો હોઇ,
નર-તિરિએસુ વિ જીવા, પાવતિ ન દુક્ખ-દોગઅ. (૨)

તુહ સમ્મત્તે લહે, ચિંતામણિ-કમ્પપાયવબ્બહિએ,
પાવતિ અવિગ્ધેણ, જીવા અયરામર ઠાણ. (૩)

ઇઅ સથુઓ મહા-યસ !, ભત્તિ-પ્પલર-નિપ્પલરેણ હિઅએણ,
તા દેવ ! દિન્નજ બોહિં, લવે લવે પાસ । જિણુ-અદ ! (૪)

(પછી મસ્તકે હાથ જોડી, ' જય વીયરાય' કહેવા)

જય વી-રાય ! જગ-ગુરૂ ! , હોઉ મમં તુહ પલાવઓ ભવવં ;
ભવ-નિવેઓ મગ્ગા, -ણસારિઆ ધર્મ-ફલ સિદ્ધી. (૧)

લોગ-વિરુદ્ધ-ચાઓ, ગુરૂ-જણ-પૂઆ પરત્થ-કરણં ચ ;
સુહ-ગુરૂ-જોગો તવયણ, -સેવણા ચા-ભવમખંડા. (૨)

(હાથ રહેજ નીચા કરી, આગળ બોલવું)
વારિજજઘ જઘ વિ નિયાણ, -ખંધણ વીય-રાય ! તુહ સમયે ;
તહવિ મમ હુજજ સેવા, ભવે ભવે તુમ્હ ચલાણાણં (૩)

દુરખ-ફખઓ કમ્મ-ફખઓ, સમાહિ-મરણં ચ બોહિ-લાભો ચ ;
સંપજજઉ મહ એચં, તુહ નાહ ! પણામ કરણેણં. (૪)

સર્વ-મંગલ-માંગલ્યં, સર્વ-કલ્યાણ-કારણં ;
પ્રધાનં સર્વ-ધર્માણા-જૈનં, જયતિ શાસનમ્. (૫)

(પછી ઉભા થઈને બોલવું કે-)

અરિહંત-એધઆણું કરેચિ કાઉસ્સગ્ગં. વંદણ-વત્તિઆએ,
પૂઅણ-વત્તિઆએ. સક્કાર-વત્તિઆએ, સમ્માણ-વત્તિઆએ,
બોહિ-લાભ-વત્તિઆએ, નિરૂપસગ્ગ-વત્તિઆએ, સદ્ધાએ,
મેહાએ, ધિધએ, ધારણાએ, આણ-પેહાએ, વટ્ટમાણીએ,
ઠામિ કાઉસ્સગ્ગં.

અન્નત્થ ઊસસિએણું, નીસસિએણું ; ખાસિએણું, છીએણું,
જંભાધએણું ; ઉડ્ડુએણું, વાય-નિસગ્ગેણું, ભમલીએ, પિત્ત-
મુચ્છાએ ; સુહુમેહિં અંગ-સંચાદેહિં, સુહુમેહિં ખેલ-સંચાદેહિં
સુહુમેહિં દિટ્ઠિ-સંચાદેહિં ; એવમાધએહિં આગારેહિં, અલગ્ગો
અવિરાહિઓ હુજજ મે કાઉસ્સગ્ગો. ભવ-અરિહંતાણું ભગવં-

તાણુ નમુક્કારેણું ન પારેમિ, તાવ-કાય ઠાણેણુ, મોણેણું,
ઝાણેણુ, અપ્પાણુ વોસિરામિ.

(કહી એક નવકાગ્નેા કહિસ્સગ્ગ કવો ' નમો અગ્નિતાણુ '
કહી, પારી ' નમોહુત-સિદ્ધાચાર્યોપાધ્યાય-સર્વ-સાધુશ્યઃ ' કહેવું
પત્ની-કાષ્ઠ જોડાતી પહેલી થોપ કહેવી, વા નીચેની કહેવી)
શ ખેશ્વર પાસણ પૂજીએ, નરભનો લાડો લીજીએ,
મન-ચાહિત-પૂરણ સુરતરૂ, જય વામાસુત અલવેસર (૧)
॥ ઇતિ ચૈત્યવદન વિધિ સહિત સમાપ્ત ॥

❧ તદ્દન નવાં રસિક સ્તવનો. ❧

૧. શ્રી પાર્શ્વનાથ ભગવાનનું સ્તવન.

(બન ચલે રામ રઘુરાઇ, ઝોગ સધ જનકી માઇ એ રાગ)
પલ પલે પાર્શ્વ પ્રભુ ધ્યાઇ, છોર મમત મોહકી જાઇ,
શિવપદ પાના લાઇ. પલ પલે૦ (૧)

તીન ભુવન કે દીપક જિનને, કેવલ જ્યોતિ જગાઇ,
પાસ પાસ રટતે ભવિજનને, શિવપુર પાસ મિલાઇ,
જે જિન પ્રેમ હિંડાલે ડાલે, સો પાવે પ્રભુતાઇ. પલ પલે૦ (૨)

દીનદયાલે દયા દિલ લાઇ, નવકારકા સુનાઇ,
જલતી નાગકી જોરી જગ્યાઇ, સ્વર્ગપુરી પહુચાઇ,
નેમિ-લાવણ્ય-દક્ષ ભજત હે, પાસ ચરન સુખદાઇ
પલ પલે૦ (૩)

૨. સામાન્ય જિન સ્તવન.

(આયા દ્વાર તુમ્હારે , રામા ! આયા દ્વાર તુમ્હારે...એ રાગ).

આયા દ્વાર તુમ્હારે, દાદા ! આયા દ્વાર તુમ્હારે. (ટેક)

ઝબુ ઝબુ ઝબુકે જ્યોતિ બદન પર,

મોહુ તિમીર વિદારે.

દાદા ! આયા૦ (૧)

પરમપ્રતાપી ! સુરનરનારી—

નાયક દાસ તિહારે.

દાદા ! આયા૦ (૨)

જીવન નૈયા લવ સરવરસે—

તુમ જિન કૌન ઉગારે ?

દાદા ! આયા૦ (૩)

નેમિ-લાવાણ્યસૂરિ-ચરણોંકા—

સેવક દક્ષ સહારે.

દાદા ! આયા૦ (૪)

નેક નજર કર જિનજી ! તારો—

દીનદયાલ દિહારે !

દાદા ! આયા૦ (૫)

૩. શ્રીનેમિનાથજિન—સ્તવન.

(રામસે કોઇ મિલાદે.....એ રાગ.)

નેમસે કોઇ મિલાદે, મુઝે-નેમસે કોઇ મિલાદે.

જિન બાદલકા જિમલા ચંદા, 'ચિત્ત ચકોરે લગાદે. મુઝે' (૧)

કોઇ કહે વો રૈવતગિરિમે', કોઇ કહે સહસાવનમે'.

કોઇ કહે ગિરિકે કંદરમે', કોઇ કહે ધ્યાનીકે ઘરમે',

મીલ સકું મૈં જિનકો છિનમે', એસા રાહ દીખાદે. મુઝે૦ (૨)

રાજીલ વલવલતી યું દિલમે', નેમિ-ચરણ-લાવણ્ય-કમલમે'

માધુકરી વૃત્તિ ધરી જગમે', જ્યોત સે જ્યોત મીલાઈ પલમે',

દક્ષ કહે શ્રી નેમિજિનસે, અસી જ્યોત જગાદે. મુઝે૦ (૩)

૪. શ્રી ચદ્રમલ—સ્તવનમ્.

(રાગ—યમન કલ્યાણ, તાલ—ત્રિતાલ) [કુલળ બન સેજ બિહામ-એ ગાગ]
(સ્થાયે—)

જિનવર ચદ સહાઈ, સૈયા મોરા-જિનવર ચદ સહાયિ
પાયે ગે જખ દરશન, પિયા મોરા—
ચિત્ત ચકોર હસાઈ, સૈયા મોરા— જિનવર૦ (૧)
(આતરો—)
જખહુ જિનજી દિલ લાયે ગે, પિયા મોરા—
સમકિત સર ઉલસાઈ, સૈયા મોરા— જિનવર૦ (૨)
(અભોગ—)
નેમિ-લાવણ્ય-દક્ષ-કુમુદકે, સૈયા મોરા—
ચદ્રમલ સુખદાઈ, પિયા મોરા— જિનવર૦ (૩)

૫. શ્રીસામાન્યજિન-સ્તવનમ્

(મે તો આગતિ ઉતાઈ રાધે શ્યામકીરે—એ રાગ)
[ગગિનિ-ગરખા, તાલ—દહરવા]

મે તો મૂરતિ જીહાઈ જિનરાજકીરે
જિનરાજકીરે જગતાજકીરે મે તો ૧
ભક્તિકે ચિયૂષ ઘોલ, લગાકે રગ ચોલ,
મિથ્યા પડલ ખોલ ખોલ (૨)
મે તો સુરતિ નહાઈ, વીતરાગકીરે મે તો ૨
ક્ષમાકે કટાર ધાર, કર્મોકે કટક સહાર,
શિવ લહુ સાર સાર (૨)
નેમિ-લાવણ્ય-દક્ષ વાણી સુણીરે મે તો ૩

૬. શ્રીસામાન્યજિન-સ્તવનમ્

(બંદે ! નાવકા લંગર છોડ-એ રાગ) [રાગિની-ભાટિયાલી]

(તાલ-કહરવા.)

ખ્યારે ! ભવકા બંધન તોડ, ખ્યારે ! ભવકા બંધન છોડ,
હરકે મેરી કર્મકી કિલિયા, ભવકા બંધન તોડ. ખ્યારે૦ ૧
તું એક મેરા જીવન સાથી—

ઔર સહી હૈં સ્વાસ્થ સાથી, ભવકા બંધન તોડ. ખ્યારે૦ ૨
જયું ગૈયા બિન બછરે ધકલે—

ત્યું સૈયા બિન હુમ હૈ વિકલે, ભવકા બંધન તોડ. ખ્યારે૦ ૩
નેમિ-લાવણ્ય-દક્ષ સહાયા—(૨)

જિનવર ! વંદન કોડ, ખ્યારે ! જિનવર ! વંદન કોડ,
ખ્યારે ! ભવકા બંધન તોડ. ખ્યારે૦ ૪

૭ શ્રી જિનપૂજના-પદમ્

(મીઠા લાગ્યા તે મને આજના ઉજાગરા-એ રાગ).

ઠહાલી લાગે છે મને, જિનની સુપૂજના—

આપે આનંદ અપારરે-જિનવર કેરી સુપૂજના (ટેક)

નિર્મળ જીવને, જિન નહુવરાવતાં—

વિમળ જીવન ધારરે-જિનવર કેરી સુપૂજના. ઠહાલી૦ ૧
શમરસ ચંદને, ભક્તિનાં કુંડલે—

પૂજા નવઅંગે ઉદારરે-જિનવર કેરી સુપૂજના. ઠહાલી૦ ૨
ધર્મધ્યાન ધૂપે, જ્ઞાન પ્રદીપે—

કુમતિ તિમીરને વારરે-જિનવર કેરી સુપૂજના. ઠહાલી૦ ૩

ક્ષમા અક્ષતનો, સ્વસ્તિક વિરચી—

ચઉગતિ ભ્રમણ નિવારણે-જિનવર કેરી સુપૂજના ૦હાલી ૦ ૪
ધરી મધુરવાક્ષ, નૈવેદ્ય મારા—

ધરજો સુભાવ કૃણ ભારણે-જિનવર કેરી સુપૂજના. ૦હાલી ૦ ૫
અષ્ટપ્રકારી આ, પૂજા રચાવી—

આઠે કરમ કરો દૂરણે-જિનવર કેરી સુપૂજના ૦હાલી ૦ ૬
નેમિ-લાવણ્યસૂરિ, દક્ષ સુશિક્ષા—

પામી તરો સ સારણે-જિનવર કેરી સુપૂજના. ૦હાલી ૦ ૭

૮. શ્રીપાર્શ્વનાથ-સ્તવનમ્

(મીકા લાઆ તે મને આજના ઉત્તમગા ..એ રાગ)

પાર્શ્વજિણુદ ! ભવ-પાર ઉતાગ્જો—

કૃપા કરી કિરતાગરે, -ભવસિંધુ પાગ ઉતારજો (ટેક૦)
સમયે સમયે જેમા, છોળો ઉછળતી—

‘અહુ ને મમ’ની અપારણે ભવસિંધુ પાર્શ્વ ૧
કામના વમળમા, ડવન નૈયા—

ઠાલી રહી સરકારણે. ભવસિંધુ પાર્શ્વ ૨
કુમતિ વ ટોળો, સુમતિ સુકાનને—

કીધું છે કરચી દૂરણે ભવસિંધુ પાર્શ્વ ૩
ચરણ દરણથી હીણ, થયો ધુ—

તરણ તારણહારણે ભવસિંધુ પાર્શ્વ ૪
નેમિ-લાવણ્યસૂરિ, -દક્ષ કહો છે—

હવે તાહરો આધારણે .. . ભવસિંધુ પાર્શ્વ ૫

૯. શ્રીમહાવીરસ્વામિ-સ્તવનમ્

[લેશો નિશાશા, પરણેતરના, યાશો સુખી શી પેર.....એ રાગ]
 દેશો દિલાસા, દિલવર દિલના, કિંકરપર કરી મહેર—
 જિનજી ! થાશું સુખી. (ટેક)

નિગોદમાંથી, થયો હું થાવર,^૧ વિગલેન્દ્રી^૨ ઘેર ઘેર—
 કિંકર તારો દુઃખી;
 ચૌરાશી લાખના, ચૌટે હું બટકયો, થયો દુઃખી ઠેર ઠેર—
 કિંકર તારો દુઃખી. દેશો ૧

ભાગ્યા ઉપર પણ, હું છું દેવાયો, વત્યો છે કાળો કેર—કિંકર૦
 શુભ કરણીમાં, આઠા આવેછે, કર્મના કાઠીયા તેર-કિંકર૦ દેશો ૦૨
 અનાદિ કાળની, પ્રીતિ વિસારી, વસીયા શિવપુર શહેર-કિંકર૦
 આમ કરશે તો, ‘પરદુઃખભંજન’, ખિરૂદ રહેશે શી પેર—
 કિંકર તારો દુઃખી. દેશો ૦ ૩

ભાગ્ય ઉદયથી, દરિસણ પાયો, કાદયો સુરતરૂં ઘેર-કિંકર૦
 ત્રિશલાનંદન ! કર્મ નિકંદન, -કર હર વૈરી વેર-કિંકર૦ દેશો ૦ ૪
 નેમિ-લાવણ્ય-પદ,^૪ કંજ ભ્રમર સમ, દક્ષ કહે દિલલેર-કિંકર૦
 તુમ પસાયે, સુકિતમંદિરમાં, કરશું લીલાદહેર-કિંકર૦ દેશો ૦ ૫

-
૧. થાવર=પૃથ્વી, પાણી, અગ્નિ, વાયુ અને વનસ્પતિ.
 ૨. વિગલેન્દ્રી=ખેધન્દ્રી, તેર્ધન્દ્રી અને ચઉરિન્દ્રી. ૩. વારંવાર. ૪. કમળ.

॥ ॐ अर्ह नमः ॥

श्रीविजयनेमिसूत्रग्रन्थमाला-रत्न ६ सु

श्रीमत्तपागच्छाधिपति—शासनसम्राट्—सर्वतन्त्र-
स्वतन्त्र-मूरियक्यद्वर्त्ति-लङ्कारकाचार्य—श्रीमद्द्विजय-
नेमिसूरीधर-पट्टावधार-व्याकरणवाचस्पति-कविग्रन्-
थाश्रयिधारक—लङ्कारकाचार्य—श्रीमद्द्विजयलावण्य-
सूरीश्वर-शिष्यरत्न-स्याधन्तग्लान्कगद्विहर्ता—विद्वद्भ्यः
मुनिराज श्री दक्षविजय विरचित

श्री नूतन जिनस्तवनमालादि.

प्रकाशक—आरित्राभिवापी स्व लघुगधु अत्रेरय दना
सम्भरणार्थे, गगडीया ७४भगी अु आभाध तगुथी
हुगोविद ७४भगी गगडीया मोटादवाणा
विक्रम मत् १९९५ प्रति-१००० श्रीवीरस वत् २४८५
मूढ्य अमूढ्य मूढ्ययोग

आशैशवशीलशालिने श्री नेमीश्वराय नमो नमः

॥ ॐ अहं नमः ॥

॥ श्रीमद्विजयनेमिसूरीशाष्टकम् ॥

(शार्दूलविक्रीडित-वृत्तानि)

नेत्रानन्ददमस्ति यस्य वदनं,

मिथ्यामतिध्वंसकृत् ।

सूर्याभाऽखिलवस्तुबोधनविधौ,

रीतिर्यदीयाऽमला ॥

शंवः श्रीमुनिराजराजितिलको,

वन्द्याङ्घ्रिपद्मद्वयो ।

देयान्नेमिप्रभुस्स तीर्थपगुरु-

र्बोध गतान्धन्तु नुः ॥

॥१॥

काव्यव्याकरणगमे सुललिते, वृत्ते च पङ्क्तिर्दशने ।

साहित्यप्रभृतौ प्रबन्धनिकरे, यत्कौशल विस्मृतम् ॥ १

यस्यास्ति प्रतिभा प्रमोदकलिता, दक्षप्रमोदक्षमा ।

भव्याना हृदयं पुनातु स सदा, श्रीनेमिसूरीश्वरः ॥२॥

यस्योक्तिस्सकलार्चतापहरणी, सङ्केशसहारिणी ।

मसाराणवपारप्राप्तिरणी, सद्बोधविस्तारिणी ॥

सद्विज्ञानरमाविहारघरणी, सन्मार्गसचारिणी ।

जीयान्नेमिप्रभुस्स भारतपणिः, सूरीशमालाग्रणीः ॥३॥

कीर्त्तिर्यस्य दिगङ्गनाङ्गगता, सार्व च य सश्रिताः ।

वन्दन्ते त्रिगुणश्च भक्तिरुलिना, जैनाश्च जैनेतराः ॥

विश्वेऽस्मिन्नतुल्यभावभवन, ध्येयश्च यः साधुभिः ।

सोऽयं नेमिप्रभुस्तनोतु शुभंति, भट्टारकः सुरिराट् ॥४॥

यन्नामस्मरणं हि भीतिहरण, रोगोपमर्गापह ।

भव्याना निग्विलार्थसिद्धिसदन, सन्तापपापापहम् ॥

समारानलदाहशान्तिसलिल, यद्दर्शनं नृपद ।

पायाद्वः सततन्त्वपायविततेः सरिस्स नेमीश्वरः ॥५॥

तीर्थोद्धारपरायणः समयविद्-विद्वत्सभागेखरो ।

भव्यधनश्च मुक्तिरामफलदः कल्याणकल्यट्टमः ॥

॥ ॐ अहम् नमः ॥

त्र्यगद्वિયાतीर्याચી-वराय

श्री आदीश्वराय नमो नमः ॥

श्रीस्याधन्तरत्नाकरप्रद्योताविद्वद्भ्यः मुनिराजश्रीदक्षविजयलविरचिता

श्री जिनस्तुति ચતુર્વિંશિકા

દેરાસરમાં પ્રભુજી પાસે બોલવાની સ્તુતિઓ.

ગિઝરિણી છંદ)

(પહેલા શ્રી આદીશ્વર ભગવાનની સ્તુતિ)

પ્રભો ? તુ છે આદિ-ક્ષિતિપતિ પ્રતી તીર્થપતિમા,
ધુગ ધારી ભારી, ધગમગ્ધની તે જગતમા,
ક્રિષ્ણ બહુતો ખતો, શિવપુર તણો પથ પલમા,
સદા વહુ સ્નેહે, મકપભજિન ? તારા ચરણમા (૧)

(બીજા શ્રી અજિતનાથ ભગવાનની મુનિ)

જિતી જેણે રાગા-દિક મકગ દુર્વાર રિપુને,
પતાકા ફેરવી, અજિત અભિધાની ત્રિભુવને,
રતી ગર્ભે છીધી, અજિત જનની દેલિ સમયે,
સ્મર તારગે તે, અજિતજિનને શુદ્ધ દૃઢયે (૨)

(ત્રીજી શ્રી સંલવનાથ ભગવાનની સ્તુતિ)

હુરે જે વાણીના, વિમળ જળથી કર્મભળને,
ચલાવે લીલાથી, શિવપુર પથે લવ્યજનને;
શમાવે લવ્યોના, લવદ્રવ તણા તાપગણને,
મળેા તેવા સ્વામી, લવલવ વિષે સંલવ મને (૩)

(ચોથા શ્રી અભિનંદન ભગવાનની સ્તુતિ)

હુણી ચારે ચારે, ચઉગતિ તથા ચાર વિકથા,
તણ સંજ્ઞા ચારે, ચઉવિહુ ધરી સંવર તથા;
થયા ચોથા તીર્થ-કર સુત તમે સંવર તણા,
અભિષ્ટેા પૂરેા સૌ, સુખદ અભિનંદા ભવિ તણા. (૪)

(પાંચમા શ્રી સુમતિનાથ ભગવાનની સ્તુતિ)

તલાજે તું રાજે, સુમતિ જિન? સાચો જગપતિ ?
દયા લાવી મારું, કુમતિ તમ ટાળેા દિનપતિ !
પ્રભો ? તેં તો સાધી, શુભમતિ ધરી પંચમ ગતિ,
અમોને આપોને, સુગુણતતિ દાતાર સુમતિ. (૫)

(છઠ્ઠા શ્રી પદ્મપ્રભ ભગવાનની સ્તુતિ)

સદા વિશ્વારામે, તુજ સુગુણ પદ્મો વિકસતા,
સુગંધોથી તેમાં, વિબુધ ભમરા દુબ્ધ બનતા;
ચી સ્તોત્રો રંગે, ત્રિભુવન વિષે નાદ કરતા,
નમે તારા પદ્મ-પ્રભ પદ સુપદ્મે સુજનતા. (૬)

(સાતમા શ્રી સુપાર્શ્વનાથ ભગવાનની સ્તુતિ)

સુપાર્શ્વો જેનાં સૌ, ભવિક અથ કલ્યાણ કરતાં,

સુસંગે રંગે જે, દુરિત તમને દૂર કરતા,
સદા તે છે દાતા, શિવસુખ તણા આ જગધણી
ભાળે કલ્યાણાર્થી, જિનવર મુખાશ્વેશ્વરમણી. (૭)

(આઠમા શ્રી ચદ્રપ્રભ ભગવાનની સ્તુતિ)
મુગોથી જે ખોધે, ભવિ કુવલયો ને પલકમાં,
હરે સતાપો જે, શુભ શુભ સુધાધામ જગમા,
ઉછાળે જે છોળો, વિમળ શુણ રત્નોકર તણી,
નમો નેહે તે આ, અધતમહ ચદ્રપ્રભ ધણી (૮)

(નવમા શ્રી મુવિધિનાથ ભગવાનની સ્તુતિ)
સુરેદ્રો સૌ મંગે, સુરગિરિ સુશ્રૃંગે મુવિધિથી,
કરી ક્ષનાત્રો જેના, જનમ સમયે ભક્તિ ભરથી,
હરે કર્મો રૂપી, સકળ મળને ક્ષનાત્ર જળથી,
સદા સેવુ તે શ્રી-મુવિધિ જિનને શુદ્ધ મનથી (૯)

(દશમા શ્રી શીતલનાથ ભગવાનની સ્તુતિ)
રહી ગણે તે તો, નિજ જનકના પિત્તદવને,
શમાવ્યો માતાના, કર કમળના સ્પર્શન ધને,
શમાવીને મારા, ભવ સકળ સતાપ ગણુને,
ઉગારો કર્મોથી, જિનપતિ પ્રભો ? શીતળ ? મને (૧૦)

(અગીઆરમા શ્રી શ્રેયાસનાથ ભગવાનની સ્તુતિ)
પિતા માતા બ્રાતા, સકળ સુખદાતા જગતના,
સદા શ્રેયસ્કર્તા, દુરિત તમ હર્તા ભવિકના,
પ્રભો ? શ્રી શ્રેયાંસ ? પ્રથમસરના હસ ? સુમના ?

સમર્પો શ્રેયાંશો, વિપદહર નિઃશ્રેય પદના. (૧૧)

(બારમા શ્રી વાસુપૂજ્ય લગવાનની સ્તુતિ)

વિરાજે તેજે જે, જગપતિ જગે વાસરમણી,
પુરે જે આશાઓ, સુરમણિ પરે પૂજક તણી;
સદા હેજે જેના, પદકજ વિષે વાસવ નમે,
મને તેવા સ્વામી, સુનૃપ વસુપૂજ્યાંગજ ગમે. (૧૨)

(તેરમા શ્રી વિમળનાથ લગવાનની સ્તુતિ.)

સદા જેના સંગે, વિમળ ગુણનો વાર્ધિ ઉછળે,
હરે જે કર્મોના, મળ સકળને દર્શન જળે;
ફળે આશા જેથી, શિવસુખ મળે સંકટ ટળે,
નમું નેહે તેવા, વિમળજિનના પાદ કમળે. (૧૩)

(ચૌદમા શ્રી અનંતનાથ લગવાનની સ્તુતિ.)

અનંતાં જ્ઞાનો જ્યાં, દરિસણુ અનંતાં ઉલસતાં,
અનંતા ચારિત્રા-દિક ગુણુ અનંતા નિવસતા;
સદા તેવા સ્વામી, જિનપતિ અનંતપ્રભુ નમી,
અનંતા આનંદો-લલસિત પદ પામું લવ વમી. (૧૪)

(પંદરમા શ્રી ધર્મનાથ લગવાનની સ્તુતિ.)

પ્રકારે ચારે જે, કથન કરતા ધર્મપથને,
પડંતા ધારે તે, કુગતિ રૂપ કૂપે લવિકને;
હરી કર્મો અપે, વિમળ શિવશર્મો જગતને,
સુધમાર્થી ધ્યાવો, ત્રિવિધ કરણે ધર્મજિનને. (૧૫)

(મોળમા શ્રી શાંતિનાથ ભગવાનની સ્તુતિ)

દયાના નીરે જે, અશિવ દવની શાંતિ કરતા,
મૃગાકી ચક્રી જે, કનક સગ્ગી કાંતિ ધરતા,
ભવી સેવી જેને, ભવ ભવ ભય બ્રાન્તિ હરતા,
નમી તેવા શાંતિ-પ્રભુ ચરણમા પામું પ્રભુતા. (૧૬)

(સત્તમા શ્રી કુચુનાથ ભગવાનની સ્તુતિ)

તણ પદ્મ ખંડોની પૃથુલ પૃથિવી કુંથુજિનણ ?
વળી ઘાટે રત્નો, નવનિધિ તણા વેલવ તણ,
ચયા છઠ્ઠા ચક્રી, ધરમવર ચક્રી પ્રભુ તમે,
અહો તેથી તારા, ચરણ કમળે વિશ્વ પ્રભુમે. (૧૭)

(અઢામમા શ્રી અગ્નાથ ભગવાનની સ્તુતિ)

તણ પદ્મ ખંડો સ્ત્રી, મહસ ચક્રસક્રી નવનિધિ,
તણને ચૌરાશી, લખ રથ ગજાશ્વો ગુણનિધિ,
વળી છન્ન કાટી, પયદળ અને ચૌદ રયતો,
ચયા વિશ્વ સ્વામી, અરજિન ? નમું તે સુચરણો. (૧૮)

(ઝાગણીસમા શ્રી મરીનાથ ભગવાનની સ્તુતિ)

ભરી નિત્યે તે તો, કનક પુતળી ને કવળથી,
ઉગાર્યા પદ્મ મિત્રો, પ્રવચન જળે કામદવથી,
પ્રભો ? મહાલી ? વહી, સકલ કુચલની ભક્તિ ભરથી,
નમી વદી માણ, ભવ દવ હરો સ્નેહ જળથી. (૧૯)

(વીસમા શ્રી મુનિમુવન આમીચની સ્તુતિ) :

તરી સ્નેહે જેણે, ચગણ કરણે વાર્ધિ ભવનો,

દયા લાવી તાર્યાં, નિજ ચરણનૌથી ભવિજનો;
 નમે ઇંદ્રો જેના, વિમળ ચરણે ત્રૈણ કરણે,
 પદાળજે વંદું તે, જિન મુનિ મણી મુવ્રત તણે. (૨૦)

(એકવીસમા શ્રી નમિનાથ ભગવાનની સ્તુતિ).
 રહી ગભે જેણે, રિપુ નૃપ નમાવ્યા પલકમાં,
 નમે જેના નામે, અરિદલ ટલે આધિ પલમાં;
 પદાળજે જેના સૌ, સુરપતિ નમે છે પ્રણયથી,
 હરું હું પાપો તે, નમિ જિન નમી નેહ ભરથી. (૨૧)

(બાવીસમા શ્રી નેમિનાથ ભગવાનની સ્તુતિ).
 સુણી પોકારો તેં, પશુ ગણ તણા હે જગધણી ?
 તણ રાણ નારી, નવ ભવ તણી ચાડ રમણી;
 ભવી રાણ તારી, ભવજલધિથી રૈવતમણી,
 અમોને તારોને, જિનપતિ પ્રભો ? નેમિ ? તરણી. (૨૨)

(તેવીસમા શ્રી પાર્શ્વનાથ ભગવાનની સ્તુતિ).
 પ્રભો ? તારી ન્યારી, વિમળ કરૂણાએ ફણિમણી,
 મહા-મંત્રે કીધો, પલક ભરમા દાનવમણી;
 નસું ધ્યાના મારા, પરમ ઉપગારી ગુણિમણી,
 સદા વામાનંદા ? હર હરિત કંદા જિનમણી. (૨૩)

(ચોવીસમા શ્રી મહાવીર સ્વામી ભગવાનની સ્તુતિ).
મહાવીર સ્વામી ? સકળ ગુણ ધામી ? જગપિતા ?
 અહો કીધી જેણે, અધમ અપરાધે અધમતા;
 દયા લાવી તેમાં, હૃદય હુઃખથી આંસુ ઝરતા,
 વિભો ! તારા તેવા, સદય નયનોને નમનતા. (૨૪)

કૃષ્ણશી.

(ચાર્દ્ધલ ચિકીડિન ૭૬)

દીપે ને તપગચ્છ સ્વચ્છ ગગને, લાનૂપમા લામુરા,
સમ્રાટ શાસનના જગદ્ગુરુવરા, તે નેમિસૂરીશ્વરા;
તત્પદ્માબુધિ ચ દ્રમા ગુરુવરા, લાવણ્યસૂરીશ્વરા,
તત્પદ્માબુજ ભૃગ દક્ષવિજયે, વદી સુતીર્થેશ્વરા (૧)
વિશ્વે ખ્યાતિ ધરાવતા ઝગડિયા-તીર્થે રહી રગથી,
શ્રી આદીશ્વર મહેરથી શિખરિણી-છ દો તણા યોગથી,
ચોવીશી જિનરાજની સ્તુતિ તણી, ગીર્ણી-દીવી શુચી,
ખાણાકાક મૃગાક (૧૬૬૫) વિદ્યમ તણા, વર્ષે સહપે રચી (૨)

॥ ઇતિ શ્રી જિનસ્તુતિ ચતુર્વિંશિકા સમાપ્તા. ॥

મંગલાચરણમ્

(હરિગીત છંદ)

પ્રણમી પ્રણયે ત્રૈણ કરણે કારણે મંગલ તણા,
ચોવીશ જિનને જે સદા સુખ સંપદા દાતા ઘણા;
જગપૂજ્યના પણ પૂજ્ય જેને પૂજ્ય લાવે પૂજતા,
સહુ દેવમાં દેવાધિદેવા મોક્ષ મેવા આપતા. (૧)

કલ્લોલ મંગલ જલ તણી ^૧કલ્લોલિની મલહારિણી,
^૨તરણી-સમાણી તારિણી લવસિંધુ ની તમવારિણી;
અગણીત ગુણમણી ખાણી વાણી મ્હસાવિણી અમૃત તણી
જિનરાજ ^૪વદનાદ્રિ તણી હૃદયે ધરી કુમતિ હણી. (૨)

સ્થાનપતિ ^૫શ્રીપાર્શ્વપતિ શ્રી પાર્શ્વજિનપતિ ને સ્મરી,
તપગચ્છનાયક નેમિસૂરિરાજને વંદન કરી;
ગુરુરાજ શ્રીસાવણ્યસૂરિરાયને હૃદયે ધરી,
ચોવીશી વિરયું દક્ષ હું જિનરાજના સ્તવને કરી. (૩)

(૧) નદી (૨) નૌકા સમાન, અથવા સૂર્યસમાન (૩) ઝરાવનારી (૪)
સુખરૂપી પર્વત (૫) પાર્શ્વ નામના યક્ષના સ્વામી.

ॐ અર્હમ્ નમઃ ॥

૧. શ્રી કેસરીયાજી-આદિજિન સ્તવનમ્ (રાગ-ગાઝલ)

કેસરીયાનાથ કા વદન, અનાદિ પાપ નિકદન,
ધુલેવા ઝોવ^૧ કે મડન, મડદેવીજી કે નદન કેસરીયાં (૧)
કેસરકે ઢોર^૨ મે પૂજિત, કેસરીયા નામ હૈ પુનિત^૩,
અઠારહ^૪ વર્ષમે વદિત, ખૂપાલોસે સદા સેવિત કેસરીયાં (૧)
પ્રતિમા હૈ અમલકારી, જિમે હૈ તીર્થ યહ ભારી,
સભી દેશે કે નરનારી, પૂજનમે લાભ લે ભારી કેસરીયાં (૨)
પતિતપાવન તગ્ન તારન, દુખી કે દુખ નિવારન,
અનાથો કે સદા પાલન, ડરો ભવ પાર ઉતારન કેસરીયાં (૩)
તુહિ હૈ આદિ ભૂપેશ, તુહિ હૈ આદિ યોગીશ,
તુહિ હૈ આદિ ત્રીયેશ, તુહિ હૈ આદિ દેવેશ કેસરીયાં (૪)
નેમિ-લાવણ્ય અરણોકા, ઉપામક દક્ષ ગાવત હૈ,
જિણુ દક્ષી ભક્તિ નૌકામે, ભવોદધિધાર પાવત હૈ કેસરીયાં (૫)

(૧) ગામ (૨) ઢગલાથી (૩) પવિત્ર (૪) અટારે જાતિઓથી
અર્થાત્ તમામ પ્રજાથી (૫) ગમ્મઓથી અથવા બૂપાલસિંહ નામના
આધુનિક મહારાણાથી સેવિત, કે જેમના પિતા મહુમ મહારાણા શ્રી
ફત્તેહસિંહજીએ ૨૩૫૦૦૦ એ લાખ પાત્રીશ હજાર રૂપિયાનો મુકુટ
શ્રી કેસરીયાજીને મન્ત્રકે ચટાવ્યો હતો જેઓ કેસરીયાજી ભગવાનની
પગમ ભક્તિથી સ્વેતાંબરીય વિધિપૂર્વક પૂજા પણ કરતા હતા.
(૬) સ સાગ સમુ.

૨. શ્રી અજિતજિન-સ્તવનમ્.

(પૂછે મને તો હું કહું દિલદાર હો તો આવી હો-એ રાગ)

મૂર્તિ તારી નિર્વિકારી, હિતકાર હો તો આ...વી હો;
દેખી નૈનાનંદકારી, મનહાર હો તો આ...વી હો,
મૂર્તિં (૧)

મદ મોહ માયા વારતી, વીતરાગતા અપનાવતી;
શમસુધા પીવરાવતી, અમીધાર હો તો આ...વી હો.
મૂર્તિં (૨)

૧શિવપંથ ને ઉજ્યાલતી, આનંદ અંકની ખીલતી,
૨કલ્યાણ રસને ઝીલતી, રસદાર હો તો આ...વી હો.
મૂર્તિં (૩)

અજિત પદવી વિશ્વમાંહિ, અજિત જિનની છે સહિ;
ઉપમા બધી જીતી રહી, જયકાર હો તો આ...વી હો.
મૂર્તિં (૪)

નેમિ-લાવણ્ય-દક્ષે સ્તવી,^૩ શિવશર્મની એ અનુભવી;
સેવે સદૈવ સવી ભવી, શિવકાર હો તો આ...વી હો.
મૂર્તિં (૫)

(૧) મોક્ષમાર્ગ. (૨) હિત અથવા સુવર્ણ. (૩) મુક્તિના સુખની.

૨. શ્રી સંભવજિન-સ્તવનમ્

- (નાગર વેલોઝો ગેપાવ, તારા ગજમહેલોમાં-એ રાગ)
- સભવ દેવને વસાવ, તારા ચિત્ત-મદિરમા,
 દેવાધિ દેવને વસાવ, તારા ચિત્ત-મદિરમા (ટક)
- ભક્તિ સુધારસ ઝીલ્લી, આતમ ધ્યાનથો ખીલ્લી,
 શ્રદ્ધા જ્યોતિઓ જગાવ, તારા ચિત્ત-મદિરમાં. (૧)
- શ્રાવસ્તિ નગરી જાયા, જેની કચન-વણી કાયા,
 મેનાનદને વમાવ, તારા ચિત્ત-મદિરમા (૨)
- દિલ્લવર દિલ વસાઇ, હેટાઇ કપાય કસાઇ,
 જયણા તોણુ બધાવ, તારા ચિત્ત-મદિરમા (૩)
- અનત શુણાકર મેવા, કર શિવ-મેવા લેવા,
 મગળ ઘટકી બતવ, તારા ચિત્ત-મદિરમા (૪)
- નેમિસૂદીશ્વરગાયા, પ્રણમી લાવણ્યસૂરિપાયા;
 દક્ષ-જવન ઉદ્ધાર, તારા ચિત્ત-મદિરમા (૫)

૪. શ્રી અભિનંદન જિન-સ્તવનમ્.

(જેવી કરે છે કરણી તેવી તરત ક્રમે છે-એ રાગ.)

જિણુંદ અંદ વાણી, અનુપમ ^૧અમી રસમી છે;
 ગુણરત્ન કેરી ખાણી, બુધ-^૩માનસે રમી છે. જિણુંદ૦ (૧)
 મીઠાશ જેની જાણી, ^૪ગર્વે બધા ગળે છે,
 જસ પાત કાને કરતાં, લવ-બ્યાધિઓ ટળે છે. જિણુંદ૦ (૨)
 પશુઓ જે આવે ^૫તરણાં, સાકર શરણુ ધરે છે;
 શરમાઈ મીઠી દ્રાક્ષો, વનમાં જઈ વસે છે. જિણુંદ૦ (૩)
 દ્વીપીલુમાં પીલાઈ ^૭હંતુ, અભિમાનને તળે છે;
 અભિનંદનીય તે છે, અભિવંદનીય જે છે. જિણુંદ૦ (૪)
 નેમિ-લાવણ્ય-ચરણે, શરણે રહી ^{૧૦}ભણે છે;
 જિનવાણી નાવ સંગે, લવતીર દક્ષ લે છે. જિણુંદ૦ (૫)

૧ અમૃત. ૨ સરખી. ૩ દેવો અથવા પંડિતોના હૃદયમાં. ૪ અહંકાર.
 ૫ ઘાસ. ૬ યંત્રમાં. ૭ શેરડી. ૮ તે ચોથા અભિનંદન સ્વામીની વાણી છે.
 અથવા અભિનંદન એટલે પ્રશંસાને લાયક એવી તે વાણી છે. ૯ ભક્તિ.
 બહુમાન પૂર્વક વંદન કરવા લાયક. ૧૦ કહે છે.

૫. શ્રી સુમાતજિન-સ્તવનમ્

(જાઓ જાઓ, એ મેઝે સાધુ રહો. શુક કે સગ-એ રાગ)

સેવો સેવો, પ્રેમેરે પ્રાણી, સાચો *સુમતિ સગ (ટેક)

કાલ યમ જળ આયગા એક દિન-પ્રાણ ચલે પરલોગ,
તન ધન જોખન સળ પગિવાગ

કોઈ ન આવે સગ-સેવો૦ (૧)

અન ગ^૧ કુજ ગ^૨ મે જ ગ^૩ જગા હ, ઝંહર બસા જગ અ ગ,
સુમતિ સગ સુધારસ યાને, વમત હલાહલ^૪ ઢગ-મેવો૦ (૨)

સુમતિ જિન કે સગે રગે, ઝીલના સુમતિ ગગ,^૫
કુમતિ તુરગ^૬ કે તગ^૭ કે તજકે, કરના માનસ^૮ અગ^૯-સેવો૦ (૩)

સમેત શિખરપે શિવપદ પાકે^{૧૦}, શાન્ત ક્રીયા ભવગ,^{૧૧}
સુમતિ કેસરી^{૧૨} દીલ બસાકે, હરના કર્મ કુરગ^{૧૩}-સેવો૦ (૪)

મગલાન દહે^{૧૪} સગ પ્રમગે, આનદ મગલ રગ,
નેમિ-લાવણ્ય એવક દક્ષદ્રી, શોપત કુમતિ^{૧૫} તરગ-સેવો૦ (૫)

*સુમિતનાથ ભગવાન અથવા સદ્બુદ્ધિ યા નિર્મળ ભાવના
(તેનો સગ-સોખત-પગિય) આવી રીતે દરેક સુમતિ શબ્દમા સમજવું

(૧) કામદેવ અર્થાત્ વિષયવાસના (૨) સર્પ (૩) યુદ્ધ-સંગ્રામ
(૪) ઝેર (૫) ગગા નદી (૬) પોડો (૭) લગામ (૮) મન
(૯) પવિત્ર (૧૦) પામીને (૧૧) સસારના રગો એટલે જન્મ-
મરણાદિ (૧૨) કેસગિસિંહ (૧૩) લગણુ મૃગ (૧૪) મગલામાતાના
પુત્ર (૧૫) કુમતિઃપી જળની છોળો.

૬. શ્રી પદ્મપ્રભજિન-સ્તવનમ્.

(બાબા, મનકી આંખે ખોલ-એ રાગ.)

- પ્યારા જ્ઞાન ખળના ખોલ, જ્ઞાન ખળના ખોલ. પ્યારાં
અખુટ ખળના તેરા ખાસા, અનંત ગુણોંકા હૈ વાસા;
જગમેં દાતા, જગમેં ત્રાતા,
તીન રતન સેવક કો દે કૈ, કરના ઋદ્ધિ કદ્યોલ. પ્યારાં (૧)
- અનંત કેવલ દર્શનધારી, ગુણુરયણુરયણાયર ભારી;
તુજ મહિમા હૈ અપરંપારી, કરણાસાગર કરણા લાકર,
હરદે હુઃખદંદોલ. પ્યારાં (૨)
- રપંકજ જથું જલ ઉપંકસે ન્યારા, તૈસે તું હૈ લોગકર્મસે ન્યારા;
પદ્મપ્રભુ મેરે પ્રાણસે પ્યારા, સુજ મન^૪ પદ્મદલોં વિકસાકર,
જ્ઞાન સુધારસ ઢોલ. પ્યારાં (૩)
- પ્રબુધમાનસમેં નિશદિન સોડે, તુજ ગુણુપત્રો જગજન મોહે;
સુજ મન મધુકર લીનો નેહે, અનુપમ પ્રેમ ઉમરંદ બહાકર,
રંગ લગાઓ દ્યોલ. પ્યારાં (૪)
- નમિસૂરીશ્વર પદ્મપ્રદીપક, ગુરુ લાવણ્યસૂરિ પય સેવક;
દક્ષ સદા કર જોડ કહત હૈ, મોહ મહા ૧૦માંતગ લગાકર
સુક્રિત દે અનજોલ. પ્યારાં (૫)

(૧) ગુણુરતનોના સાગર. (૨) કમળ (૩) કાદવકીચ્ચડ (૪)
હૃદયકમળ પત્રો (૫) દેવ અથવા પંડિત પુરૂષોના મન-સરોવરમાં. (૬)
ભમરો. (૭) પ્રેમરૂપી સુગંધિ કુલનો મધુર રસ (૮) પ્રેમ (૯) ધણી
લાલીવાળો પાકો રંગ કે જે અન્તસમય સુધી પણ તેવોતે તેવોજ રહે.
(આવો ચોળમજી રંગ દનોકહેવાય છે) (૧૦) હાથી અથવા ચંડાળ.

૭. શ્રી સુપાર્શ્વજિન સ્તવનમ્

(હૃદયમાં સ્નેહ સાચો ત્યાં, જીવનનાં માન ઓછાં છે)

રાગ-ગઝલ

જગતમા દેવ સાચો તુ, તુંહિ જગતાજ મોટો છે,
તુંહિ જિનરાજ તુંહે ત્યા, જીવન આર્દ્રશ મોટો છે. જગત ટેક
મોટાનો આશરો મોટો, ખજાને કો નહિ તોટો,
અનેરો^૧ આશરો ખોટો, તુંહિ ભવ ઝાજ મોટો છે જગત (૧)

તુંહિ ત્રાતા તુંહિ બ્રાતા, તુંહિ શિવશર્મનો^૨ દાતા,
તુંહિ તિન કાળનો જ્ઞાતા, તુંહિ શિરતાજ મોટો છે. જગત (૨)

અખાડી પ્રેમના ભાતા, બવિક મન આપતા ફૂંશાતા,
અપાવો કર્મના ખાતા, તુંહિ જગતાત મોટો છે જગત (૩)

સાખી—લોહુ મટી ઓનું બને, પાગસ મણીની પાસ,
મલુ મુપાર્શ્વના મગથી, તિમ કંઠ્યાણુ^૩ વિલાસ જગત (૪)

સાખી—નેમિ-લાવણ્ય સેવના, કરતા મન ઉદ્ધાસ,
નિશદિન શિશુ દક્ષના, કાપો કર્મ—કકામ જગત (૫)

(૧) ખીમનો (૨) મુક્તિમુખને આપનાર (૩) દિન અથવા મુવર્ણનો

૮ શ્રી ચંદ્રપ્રભજિન-સ્તવનમ્

(મૈં બનકી ચીડીયા બનકે બન બન બોલું રે-એ રાગ)

મૈં ચંદ્રપ્રભ મુખચંદ પુનમચંદ ધ્યા...વું...રે.

મૈં જીનકા સંગી બનકે દિલ ઉલસા....વું...રે.

મૈં કાલ ૧છાલ છટકાવું, નહિં મોહ પાશમેં આવું

મૈં બાલ, બાલ, કર પાલ પાલ, દિલવર જિન દિલ લાવું-

ગુણ ગણ ગા...વું...રે. મૈં ચંદ્ર૦ (૧)

મૈં ચંદ્રપુરી રતનચંદ જિણુંદપદ ધ્યા...વું...રે.

મૈં ચિત્તચકોર કે ચંદ જિણુંદચંદ ગા...વું...રે.

મૈં આલપાલ વિલસાવું, નહિં ભવ ષલાલ મૈં પાવું.

દુઃખ ટાલ ટાલ, હર કાલ પંબ્યાલ; પલપલમેં મંગલ પાવું-

ગુણ ગણ ગા...વું...રે. મૈં ચંદ્ર૦ (૨)

મૈં નેમિ-લાવણ્ય-પયસેવક દક્ષ કહા...વું...રે.

મૈં કરુણા-સાગર-ચંદ્ર-ચકોર બન જા...વું...રે.

મૈં તાલ તાલ શુન ગાવું, મૈં મન ફકજકો વિકસાવું

ધર બહાલ બહાલ, કર ન્યાલ ન્યાલ,

મૈં નિશદિન શીશ નમાવું—

ગુણ ગણ ગા...વું...રે. મૈં ચંદ્ર૦ (૩)

(૧) ચમરાજના સંગતે નસાહું: પાછળ પડેલા મૃત્યુને હટાવું.

(૨) આકાશ (૩) સેવાલક્ષિ (૪) વૃક્ષો તથા પાણી વિનાનું શૂન્ય જંગલ

(૫) વાદ્ય, ચંડાળ (૬) કમળને.

૯ શ્રી સુવિધિજિન-સ્તવનમ્

(પૂજારી મોરે મદીરમે આવો-એ ગગ)

ભવીયા ! સુવિધિ જિનકો ધ્યાવો,

ભવીયા ! સુવિધિ જિનકો ધ્યાવો. (ટેક)

પ્રેમે ભક્તિ સુધા ગગામે (૨)

છવન નાવ ચલાવો-ભવીયા૦ (૧)

૧મધુકર જ્યુ પ્રીતિ રમાલતી, ત્યુ પ્રભુ પ્રીતિ જગાવો ,

જિનમે પાવો રથમસુખ કો તુમ, ૪સુવિધિ રગ લગાવો
ભવીયા (૨)

૫ભવવન કષ્ટ લયો જ્યુ નાસે, રગે ચે જિન ગા .વો ...;

ધ્યાન ધરી નીગ્ધી૦ પદે તુમ, જ્યોતિમે ત્યોતિ મિલાવો
ભવીયા૦ (૩)

ભક્ત ૬કુમુદ કું ચદ્રવદન હૈ, આનદ મગલ પાવો,

અધ્યાતમ ધ્યાન સુધારસ ધારા. અપને ૭ઘટમે બહાવો.
ભવીયા૦ (૪)

નેમિ-લાવણ્ય સેવક દક્ષકા, નમ્ર કથન દિલ લાવો,

સુવિધિ સુધાકર-ચરણ-સુધામે, ૮ અજરામર પદ પાવો
ભવીયા૦ (૫)

(૧) ભમરો (૨) મોગગની જાતનું ફુલ (૩) મમતા સુખ અથવા ઇન્દ્રિયોને દમન કરવાથી ઉત્પન્ન થતું સુખ (૪) સુવિધિનાથ ભગવાનની સાથેનો પ્રેમ અથવા સદ્વિધિ દ્વિયાકાંડાદિ પ્રત્યે રૂચ (૫) અસાગરૂપી અગ્નિ (૬) ચદ્રવિકાસી કમળ (૭) હૃદયમાં (૮) સુવિધિનાથ રૂપી ચંદના કીર્ત્તિમાંથી ઋતા અમૃતના પાનથી અર્થાત્ સુવિધિચંદના ચરણામૃતથી (૯) મોક્ષપદ

૧૦ શ્રી શીતલજિન-સ્તવનમ્

(વાલમ આય વસો મોરે મનમેં ૦ એ-રાગ)

શી...ત...લ...ના...થ, રહો મોરે દિલમે.

શી...ત...લ...ના...થ, રહો મોરે દિલમે. (ટેક)

સોવન^૧ કા...યા, તુમ હી...પા...એ,

તુમ શુન રસીયા, રસુરપતિ ગાવે,

દઢરથ નંદા^૩...નંદ તુઠેત જખ-

આનંદ મંગલ પલમે-શીતલ ૦ (૧)

શીતલતા સોહે તુજ ભારી,

લવમે લવદવ^૪ દહન નિવારી;શીતલ છાયા છાય^૫ રહી હે-જિનકે લોચન^૬ દિલમે-શીતલ ૦ (૨)મોહ મહા વડવાનલ^૭ વારી,

સમેતશિખરપે શિવપદ ધારી;

શીતલ ! શીતલ ચંદ-ચંદન સે,

સોહત લોક સકલમે-શીતલ ૦ (૩)

(૧) સુવર્ણ વર્ણી. (૨) ઇંદ્ર. (૩) દઢરથરાજ અને નંદારાણીના પુત્ર. (૪) સંસારરૂપ દાવાનલ. (૫) પ્રસરી રહી છે. (૬) બન્ને આંખોમાં. (૭) દરીયામાં ઉત્પન્ન થતો અગ્નિ.

જગમે મેરો તુ હિતકારી,

આન દકારી જગ ઉપકારી,

શીતલ ? શીતલ જ્યોતિ જગાદો,

અમ અન્તર નલતલમે - શીતલો (૪)

નેમિસૂરીશ્વર પદ પ્રભાકર,

શુર લાવણ્યસૂરીશ્વર કિંકર,

દક્ષ ચક્રોર કે ચક્ર શીતલ જિન ?

શુણુ ગાણુ પલપલમે - શીતલો (૫)

૧૧ શ્રી શ્રેયાંસનાથ જિનસ્તવનમ્

(ઝટ જાઓ, ચંદનહાર લાવો, ઘુંઘટ નહિ ખોલું હું-એ રાગ)

નિત આપો, શ્રેયાંસનાથ આપો, શ્રેય અંશ આપોને;
રંગ લાગ્યો શ્રેયસ્કર તારો, સેવક કષ્ટ કા...પો ને. (અંચલી)

સાખી—મુર અમુર નર નાયકો, સેવક તારે અનેક;
શ્રેય પદવી દાયક વિલો અમારે આધાર તું એક રે-
સેવક કષ્ટ કા...પોને. નિતં (૧)

સાખી—શ્રેય વિધાયક શાસ્ત્રો, તુમ ગુણ રત્ન ભંડાર;
ગુણ એક આપી પ્રેમથી, રંક જીવન ઉદ્ધાર રે-
સેવક કષ્ટ કા...પોને. નિતં (૨)

સાખી—(પ્રભુ) ભક્તિ અધિકી મુક્તિથી, એ અમ રંગ અભંગ;
અમક ખેંચે જિમ લોહને, તિમ ભક્તિમુક્તિનો પ્રસંગ રે-
સેવક કષ્ટ કા...પોને. નિતં (૩)

સાખી—તરણ તારણ જગતાજ તું, ભવજલધિમાં જહાજ;
કાજ અમારાં સારીને, શિવપુરીનું દે...જો રાજ રે-
સેવક કષ્ટ કા...પોને. નિતં (૪)

સાખી—પ્રણમી નેમિ સૂરીશ્વરા, વળી ગુરૂ લાવણ્ય મુણિંદ;
દક્ષ શિશુ એમ વીનવે, શ્રીશ્રેયાંસનાથ જિણંદ રે-
સેવક કષ્ટ કા...પોને. નિતં (૫)

૧૨ શ્રી વાસુપૂજ્ય જિન-સ્તવનમ્

(મથુરામાં ખેલ ખેલી આવ્યા, હો કા ન? ક્યાં રમી આવ્યા-એરાગ)

૧ વસુપૂજ્ય-રાય જ્યા જ્યા, હો હવ ! વાસુપૂજ્ય પાયા,
૨ વાસવ-પૂજ્ય જે પૂજ્ય જગતના, ષશિરતાજ આજ પાયા,
હો હવ ! વાસુપૂજ્ય પાયા૦ (૧)

૪ કામિતપૂરણ પૂરણપુણ્યે, કામકુલ કામધેનુ પાયા,
હો હવ ! વાસુપૂજ્ય૦ (૨)

૫ ભાવઠ લવની આજ મારી ભાગી, ચિંતામણી ચિત્ત ફાંચા,
હો હવ ! વાસુપૂજ્ય૦ (૩)

૭ મનોમદીરમા સુતરરૂ ૭ ક્ષણે, આગણે અમી વરસાયા,
હો હવ ! વાસુપૂજ્ય૦ (૪)

૮ માનવભવ મૈ પાવન કીનો, લક્ષિત-દીપક પ્રકટાયા,
હો હવ ! વાસુપૂજ્ય૦ (૫)

૯ વાસરમણી સમવાસુપૂજ્ય પૂણ, દમનપંકજ વિકસાયા,
હો હવ ! વાસુપૂજ્ય, (૬)

(૧) વસુપૂજ્યગણ અને જ્યાગણીના સુપુત્ર (૨) ઇંદ્ર (૩) માયાના મુગટ (૪) હસ્તિ (૫) ઉપાધિ જ જાળ-ફેલેશ (૬) સ્થાપન કર્યાં (૭) નવપક્ષવિત થયો, અર્થાત્ ચોમેચી ફળફળવાળો થયો (૮) સૂર્ય (૯) મનરૂપી કમળ.

૧૦ સુમનની^{૧૧} સુવાસના-માળાપહેરાવી, વાસો^{૧૨} કુવાસનાલગાયા,
હો જીવ ! વાસુપૂજ્યં (૭)

૧૩ વસુપુંજ-પૂજિત પ્રેમે વધાવી, કલ્યાણ મંગલ લાયા,
હો જીવ ! વાસુપૂજ્યં (૮)

નૃમિ-લાવણ્ય-પય-સેવક દક્ષે, જિણુંદ ગુણગણ ગાયા,
હો જીવ ! વાસુપૂજ્યં (૯)

(૧૦) કુત્ર અથવા સુંદર મન (૧૧) શુભભાવનાઓ, અથવા સુગંધ
(૧૨) નીચલાવના, અથવા દુર્ગન્ધ (૧૩) ધનપુંજ અથાત્ પુષ્કળ
લક્ષ્મી.

૧૩ શ્રી વિમળનાથ-જિનસ્તવનમ્.

(બુલ બુલ અમારૂં ઉડી ગયું ત્યાં એ રાગ)

વિમળદર્શન^૧ મળી ગયું ત્યાં, વિમળદર્શન^૨ હુળી^૩ ગયું
વિમળ અમારૂં મન થયું ત્યાં, ^૪વિમળ ભવનું ટળી ગયું (અંચલી)
વિમળ જિનના વિમળ રાગે, વિમળ મતિની જ્યોતિ જાગે,

કુમતિ તમ^૫ અમ^૬ બળી ગયું-વિમળ૦ (૧)

વિમળ જિન નિજ શુભ કટારે,^૭ કમ કટક^૮ વિકરાળ વિહારે,
જન્મ મરણ દુ ખ ટળી ગયું-વિમળ૦ (૨)

સન્નિ^૯ જાધર^{૧૦} જાળની ધારા, ભવિક્ક કળાકર^{૧૧} આન દ કારા,
વિમળ જીવન^{૧૨} મળી ગયું-વિમળ૦ (૩)

વિમળ સોવન^{૧૩} વાન^{૧૪} ગાને, વિમળ તાને વિમળ ધ્યાને,
અચળ વિમળ પદ^{૧૫} મળી ગયું વિમળ૦ (૪)

અકળ કળાધર^{૧૬} જીનજી જોજો, અમી નજરથી અમર કરજો,
ચિત્તચકોર જ્યાં હુળી ગયું વિમળ૦ (૫)

નેમિ લાવણ્ય-પય વિમળ શરણે, વિમળ જિનના વિમળચરણે,
દક્ષ શિશુ શિર લળી ગયું-વિમળ૦ (૬)

(૧) વિમળનાથ ભગવાનનું પવિત્ર દર્શન, શ્રીવીતગગ દર્શન અથવા મત,
યાને નિર્મળ દર્શન (૨) શુદ્ધ સમ્યક્ત્વ, નિર્મળ શ્રદ્ધા (૩) પ્રાપ્ત થયું (૪)
આવર્ત=સસાર સમુદ્રની ભમરીમા ભમવું તે (૫) અધારૂં (૬) અમારૂં,
(૭) જે બાળુ ધાર અને છેડે અણીવાળું હથિયાળ (૮) સેના (૯) જળ
સહિત=જળથી પગિપૂર્ણ (૧૦) મેવ (૧૧) મોર (૧૨) જીવન=પાણી
જી દગી (૧૩) કંચનવર્ણી. (૧૪) શરીર (૧૫) મુક્તિ મ્થળ (૧૬) ચંદ્ર
તથા કળી ન શકાય તેવી કળાઓને ધાગણ કરનાર

૧૪ શ્રી અનન્તજિન-સ્તવનમ્.

(મૈં અરજ કરું શિર નામી, પ્રભુ કર જોડ જોડ જોડ-એ-રાગ.)
 મૈં વંદુ અનંત ગુણુ ધામી, શિર કર જોડ જોડ જોડ,
 મૈં નમન કરું જગસ્વામી, પુર મન ૧કોડ કોડ કોડ-અંચલી.
 નયરી અયોધ્યા સ્વામી, સિંહસેન કુલ રશશિ નામી;
 સુયશાસુત અંતરયામી, અંતર ખોલ ખોલ ખોલ. મૈં ૦ (૧)
 દુષ્ટ વિષય વિષ વામી, અષ્ટકર્મરિપુ ષ્ઢલ દામી;
 ભવકષ્ટ હરૌ અમ સ્વામી, માનસ ઘોલ ઘોલ ઘોલ. મૈં ૦ (૨)
 અનંત જ્ઞાન દર્શન ધામી, અનંત ષયરણુગુણુ-અભિરામી;
 સાદિ અનંત પદ ગામી, જસ નહિ પતોલ તોલ તોલ. મૈં ૦ (૩)
 પાર ન પાવે કસુરગુરુ સ્વામી, જિનગુન રતનાકર નામી;
 દિન દયાલ આતમરામી, રંગ રસ ઢોલ ઢોલ ઢોલ. મૈં ૦ (૪)
 આપ હુએ શિવ વિશરામી, હમ રહે સંસાર કે બ્રામી;
 મહેર કર કે દે દો સ્વામી, શિવ વિન મોલ મોલ મોલ. મૈં ૦ (૫)
 નેમિ-લાવાણ્ય સેવા કામી, દક્ષ શિશુ કા સ્વામી નામી;
 મૈં પાવું સદા નિષ્કામી, જિન દરંગરોલ રોલ રોલ. મૈં ૦ (૬)

(૧) હોંશ અથવા અભિલાષ (૨) ચંદ્ર (૩) આઠ પ્રકારના કર્મશત્રુના
 સૈન્યનું દમન કરનાર (૪) ચારિત્ર (૫) કિમત (૬) બૃહસ્પતિ અથવા
 સર્વજ્ઞ કેવલી ભગવંત (૭) ભ્રમણ કરનાર (૮) મોક્ષ (૯) અત્યંત
 આનંદ.

૧૫. શ્રી ધર્મનાથ-જિનસ્તવનમ્.

(ંહાણુ વતન આ ંહાણુ વતન-એ રાગ)

સાચુ શરણુ જિન-ધર્મ^૧ શરણુ,

સાચુ સાચુ છે ધર્મ શરણુ (અ ચણી)

અહિસા સમય તપ આચરણે,

આવી દેવો નમે જેના ચરણુ સાચુ ૦ (૧)

ભર દરિયે જિમ ંહાણુ શરણુ તિમ,

ધર્મ જિણુ દ ભજ તાણુતરણુ-સાચુ ૦ (૨)

ચણુ^૨-કણુ^૩-ગુણુ-ગણુનું કારણુ.

વારણુ લાખ ચોરાશી-ભ્રમણુ-સાચુ ૦ (૩)

દાન શીયળ તપ ભાવના લેદે,

ચક્રિહૃ^૪ધર્મ કહે કર્મ હરણુ-સાચુ ૦ (૪)

ધર્માદિ^૫ ધટ^૬-ભાવ પ્રકાશક,

ભાનુ-ન દન^૭ ભજ ચાર્^૮ ચણુ^૯-સાચુ ૦ (૫)

ધર્મ-ધુર ધર^{૧૦}નેમિ-લાવણ્યથો,

દક્ષ-જનોનું ટળે જન્મ મરણુ-સાચુ ૦ (૬)

(૧) નૈન ધર્મનું શરણુ અથવા ધર્મનાથ ભગવાનનું શરણુ (૨) ચણુ મીતરી (૩) કણુ સીતરી (૪) ચાગ પ્રકારે (૫) ધર્માસ્તિકાય-અધર્માસ્તિકાય-વિગે (૬) છ ભાવો (૭) ભાનુગમ્મના પુત્ર (૮) સુદગ અથવા પવિત્ર (૯) ચગ્ત્ર અથવા પાદ (૧૦) ધર્મની ધુગને ધાગણુ ટનાગ આશ્ત ધર્મની પ્રભાવના કવામા ધુગધગ કેતા વિચક્ષણુ

૧૬ શ્રીશાંતિજિન સ્તવનમ્.

(તુંબેહીને મુજકો પ્રેમ સીખાયા—એ રાગ) (લીમ પલાસ)

શાંતિદાયક શાંતિ જિનરાયા, તોરે ગુણગણ ગંગમેં નહાયા;
જેથી કરી મેં નિર્મળ કાયા, હર્ષ ભરાયા, જન્મ મુહાયા;
આનંદ આજ અપાર-જીનજી-આનંદ આજ અપાર.

શાંતિદાયક૦ (૧)

હુઃખ દોહગને દૂર લગાયા, નીરખી હરખી ત્રિભુવનરાયા;
આનંદ આજ અપાર-જીનજી-આનંદ આજ અપાર.

શાંતિદાયક૦ (૨)

શાંતિનિકેતન શાંતિજી પાયા, શાંતિસુધારસ પાન કરાયા;
આનંદ આજ અપાર-જીનજી-આનંદ આજ અપાર.

શાંતિદાયક૦ (૩)

પતિત પાવન સોવન કાયા, સુરપતિ સેવત હૈં તુજ પાયા;
આનંદ આજ અપાર-જીનજી-આનંદ આજ અપાર.

શાંતિદાયક૦ (૪)

વિશ્વસેનનૃપ અગિરા જાયા, નેમિ-લાવાણ્ય સેવકે ગાયા;
દક્ષવિજય જયકાર-જીનજી-દક્ષવિજય જયકાર.

શાંતિદાયક૦ (૫)

૧૭. શ્રી કુંથુનાથ જિનસ્તવનમ્.

(વાસ પૂજ્ય વિદ્યામી, ચ પાનો વાસી-એ રાગ)

કુંથુનાથજી પ્યારા, પ્રાણ આધારા, તારો લવોદધિ પાર
સૂરસુત^૧ મહારા, ^૨ સુરમનોહારા, સ્વામી અમારા પાપઅમાપ^૩
મહાર (ટેક)

હસ્તિનાપુરના નામી^૪ સ્વામી, 'શ્રીનદન' શ્રી . ઠા ૨,
કમ્હીમાંહિ મહિમા મહા તારો, તારો તાગ્લુહા .૨-
અંસાર સાગર ખાગ, દુ ખલ ઠારા, નિજગુણહારા, પામરપાર ઉતાર.
કુંથુનાથજી (૧)

પટજી ખડ સાધી ધયા છટ્ટા ચક્રી, નવનિધિ ઋદ્ધિ અપા ૨,
અબ્યતર પટ દર્મારિ મારી ખટપટ છોડી અસા .૨-
સત્તરમા જિન ધાગ, સત્તરપ્રકાગ, સ યમસારા, નલીઅવિગ્સ સાર.
કુંથુનાથજી (૨)

દેવલ કમલા^{૧૦} વિમલા પામી, ધાપી તીરવ હિતકા ..૨,
ધર્મચક્રવર્તિ યમ્ નામી, તાર્યા દેવ નગના ૨-
અજલ હનધારા, ^{૧૧} અજપદકાગ, કર્મરજહાગ^{૧૨}, કાજઅમારામાર.
કુંથુનાથજી (૩)

(૧) સૂરગનના પુત્ર (૨) આશ્રય-આવાર (૩) ધનુ-અગમીન
(૪) નામદિન-પ્રસિદ્ધ (૫) ગીર્વીના મુપુત્ર (૬) પૃથ્વી મહામા (૭)
૭ ખડ પૃથ્વી (૮) અધર્મિ (૯) કામ કોનાદિક આનન્દિક છ વ્રુઓ
(૧૦) નિર્મળ દેવજનાનગ્રી લક્ષ્મી (૧૧) મોહ પને આપનાગ (૧૨)
કર્મરૂપી કમ્હગને ફૂ કમ્હાગ

કાલ અનાદિની પ્રીતિ વિસારી, ક્રોધો તેં શિવવધૂં^{૧૩}ખ્યા...૨;
 સેવક લાખ ચોરાશીમાં^{૧૪} રજળ્યો, પામ્યો દુઃખ અપા...૨;
 ચારચોર^{૧૫}પ્રચારા, ચંડ આચારા^{૧૬}, જિહ્વાંઅવિચારા, ^{૧૭}રત્નત્રયી-

હરનાર. કુંથુનાથજી૦ (૪)

લક્ષ્મણવત્સલ ભગવંત કહાવો, આવો અમા...રી વા...૨,^{૧૮}
 નેમિ-લાવણ્ય-પદ^{૧૯}પંકજ ભૂંગની, અરજી દિલમાં ધા...૨
 સેવક સંકટ હારા, મંગલ કારા, પાયક^{૨૦}ખ્યારા-દક્ષ જીવન ઉદ્ધાર-

કુંથુનાથજી૦ (૫)

(૧૩) મુક્તિરૂપી સ્ત્રી. (૧૪) ચોરાશી લાખ ચોનિમાં. (૧૫) ક્રોધ-
 માન-માયા લોભ રૂપ ચાર ચોરટાઓ. (૧૬) ઉગ્ર સ્વભાવવાળા. (૧૭)
 સમ્યગ્જ્ઞાન-દર્શન-ચારિત્ર રૂપ ત્રણ રત્ન (૧૮) રક્ષણાર્થે. (૧૯)
 ચરણરૂપી કમળમાં ભરેલા સમાન.

૧૮. શ્રી અરનાથ જિનસ્તવનમ્.

રાગ-ભૈરવી ત્રિતાલ

(કૃષ્ણ કરે તે ઠીક કરે છે, તુ મુરખ શુ ગોચર કરે ?)

અરજી અરજી નજી મારી, ધાગી ઉરે ભવ પાઠ કરો,
અરજી હું છું જીનજી તારો, દાસ સદાનો નેહુ ધરો અં (૧)
કાણી છે નૌદા મુદાની? વિનાની, ભર દરિયે તે કેમ તરે ?
જન્મજરા મરણાદિ નદીઓ, જેમાં નિરતર વહેતી અરે અં (૨)
વ્યાધિ ઉપાધિ વ્યાધિ તરગો, જીવન^૨ શ્રેણીનો ક્ષોભ કરે,
કાલ મહામત્સ્ય મુખ વિદારી^૩, જીવનાજીવનો અડપકરે અં (૩)
ક્રોધ માન માયા લોભ કપાયો, ચોરી કસાઈનું કામ કરે,
'નિર્મળ ચેતન ભાવ હણીને, જ્ઞાનાદિ આતમ હેમ^૪ હરે અં (૪)
રાગ દ્વેષાદિક ઝેરી સર્પો, અહનિશ જીહ્વા ડખે ખરે,
ભીષણ ઉડા મોહવમળમા, ચક્રડોળે ચડી નૌકા અરે અં (૫)
સુદર્શન ન દન^૧ મુદર દર્શન, તારૂં સુદર્શનચક્ર પરે,
સંકટ સઘળાં ફર કરીને, કર્મ કટક^૫ અટચૂર કરે. અં (૬)
દિનખધુ ભવર્ષિધુ-તારક, ચતુર મુકાની મહેર કરો,
~ નેમિ-લાવણ્યમેવક દક્ષની, હુખતી નૌકા કિનારે કરો અં (૭)

(૧) નાવિક-ખલાસી (૨) જીવગીના સમૃદ્ધને તથા પાણીના પ્રવાહને (૩) કાડી (૪) મોનું (૫) કર્મગતની મેના

૧૯. શ્રી મલ્લીજિન સ્તવનમ્.

(મેરે મોલા બુલાલો મદીને મુઝે—એ રાગ)

મલ્લી—નાથ ! અનાથ સનાથ કરો,

આપી સાથ દિનાનાથ દુઃખ હરો. (અંચલી)

શેર—ભૂપકુંભ કુલે ચંદની^૧, રાણી પ્રભાવતી નંદિની^૨;મિથિલા તણી સંજવની^૩, ભવ રોગની નિકંદિની—

આધિ વ્યાધિ ઉપાધિથી મુક્ત કરો. મલ્લીં (૧)

શેર—મલ્લી^૪ કુસુમ સમ મહેંકતી, વિસ્તારતાને પામતી;

કીર્તિલતા તુજ સોહતી, સુરવદ્ધીસી જગમોહતી—

વદ્ધી કર્મતરૂ તણી દૂર હરો. મલ્લીં (૨)

શેર—શુભ કુંભ લાંછન શોભતુ, તુજ પાદ પદ્મે થોભતુ;

મંગલ કલશ સમ ઓપતુ, કલ્યાણ મંગલ આપતુ—

મને ભવસમુદ્રથી પાર કરો. મલ્લીં (૩)

શેર—નિત અન્નથી મોના તણી, પુતળી ભરી વિરતિ ભણી;

ષટ મિત્રને બુઝવી હણી, કુમતિ તણી શ્રેણી ઘણી—

કરી મહેર મહા મોહમલ્લ હરો. મલ્લીં (૪)

શેર—ચારિત્ર કેવલ એક દિવસે, અચરીજ જે જગમાં દિસે;

માગસર સુદિ અગીઆરસે, તુજ જન્મથી જગ ઉદ્ધસે—

નેમિ—લાવણ્ય—દક્ષની રક્ષા કરો. મલ્લીં (૫)

કુંભરાજના કુળને પ્રકાશિત કરવામાં ચંદ્રજ્યોત્સના સમાન.

(૨) પુત્રી. (૩) જીવન સમર્પી વિદ્યા યા ઔષધિ. (૪) અલંત-સુગંધી

મલ્લી જાતિના પુષ્પની જેમ.

૨૦ શ્રી ભગુકૃષ્ણ ભૂષણ

શ્રી મુનિમુવ્રત જિન સ્તવનમ્

(કાલી કમલીવાલે તુમપે લાખે સલામ-એ રાગ)

મુનિ-મુવ્રત-સ્વામી વિભુને ભાવે વદન-વિભુને (અંચલી)

ભૂપ મુમિત્ર કુલિ ચંદ્ર સહારા, પદ્માનદન મુરમનોહારા;

ગજથડી શણગાર, વિભુને ભાવે વદન મુનિ (૧)

મુનિપુગવમાં મુવ્રતધારી, મુનિમુવ્રત જિન જગહિતકારી,

અનત ચણાગાગ, વિભુને ભાવે વદન મુનિ (૨)

ભૂગુપુર ભૂષણ પ્રભુમી પાયા, ગણધર ગૌતમસ્વામીએ ગાયા;

જગચિંતામણીદાર, વિભુને ભાવે વદન મુનિ (૩)

રૂતનજલધર સમ તનુકાતિ, અર્પે નિર્મળ જીવન શાતિ,

ભવ સતાપ નિવાર, વિભુને ભાવે વદન મુનિ (૪)

નેમિ-સાવણ્ય પુણ્ય પસાચે, મુવ્રત-દર્શન કરી હરખાચે,

દક્ષ શિશુ શિવકાર, વિભુને ભાવે વદન (૫) મુનિ

(૧) અનતચાગિના ગૃહસમાન, અર્થાત્ અનત ચાગિવ્રતને ધાગણ કરનારા (૨) નરીન મેધસમાન શરીરની કાનિવાળા અર્થાત્ સ્વામવર્ણવાળા

૨૧. શ્રી નમિજિન સ્તવનમ્.

(નદી કીનારે બેઠકે ધ્યાવો—એ રાગ)

નસી નમીને નમિજિન ધ્યાવો, માનવ ભવ ફલ પાવો;
 મન વચ કાયા એક કરીને, પલ પલ દિલ જિન લાવો.
 નમી૦ (૧)

ભક્તિ^૧મયૂરી રંગે સંગે, કર્મ-ભુજંગ^૨ લગાવો;
 કલ્પતરુ સમ નમિજિન નમીને, મનવંછિત ખુબ પાવો.
 નમી૦ (૨)

ચંદ્ર-ચક્રોર દિવાકર-ચક્રવા, ચાતક-મેઘ સમ ધ્યાવો;
 નીરખીર પરે એકમેક થકને, જ્યોતિશું જ્યોતિ મિલાવો.
 નમી૦ (૩)

નમિ^૩-ગુણ-નંદન-વનમાં વીચરી, ચિત્ત-સમાધિ જગાવો;
 કેવલ-કમલા વિમલા કલિતા^૪, સુક્તિ લીલા સુખ પાવો.
 નમી૦ (૪)

વપ્રામાત તાત વિજય જસ, જગત તાત વધાવો,
 નેમિ-લાવણ્ય ચરણોપાસક, દક્ષ કહે ગુણ ગાવો.
 નમી૦ (૫)

(૧) ઢેલ-મોરડી. (૨) કર્મરૂપી સર્પ. (૩) નમિજિનના ગુણરૂપી
 નંદનવનમાં. (૪) સહિત.

૨૨ શ્રી નેમિજિન સ્તવનમ્.

(૨ખીયા બધાવો લીયા, આવણુ આ યા...રે—એ રાગ)

ભવિયા ^૧ભવાઘ્નિ-નૈયા,^૨ તારક પા .યા રે.

તારક પા યા રે, તારક પા યા .રે ભવિયા૦ (ટેક)

શિવાદેવીના બયા, નેમિ જિણુંદ રાયા,

સમુદ્ર^૩-કુલ સુદેયા તારક પા યા રે ભવિયા૦ (૧)

પશુઓને ઉગારી, તણ ગચ્છલનારી,

ગિરનારે જઈ રહીયા તારક પા યા .રે ભવિયા૦ (૨)

જિહ્વા મલ્મ લીયા, દેવલ મોક્ષ પાયા,

ત્રૈલુ દંત્યાણક ગયા. તારક પા યા રે ભવિયા૦ (૩)

ચળ લકન ધારી, બાળથી પ્રલયારી,

પૂણ સુધારો લેયા .તારક પા યા.. રે ભવિયા૦ (૪)

નેમિ લાવણ્ય ધારી, પુણ્ય ઉદયે પામી,

દક્ષ ^૪સુકાની ત્રૈયા^૫ તારક પા.. યા...રે. ભવિયા૦ (૫)

(૧) સ સાગમમુદ તરવાર્ણ (૨) નૌકા સમાન. (૩) સમુદ્રવિભજ
રાનનું કૃષ્ણ, અથવા મંસાર આગનો દાંડેલ (૪) નાવિક. (૫) સ્વામી.

૨૩ સ્થંભન મંડન શ્રીપાર્શ્વજિન સ્તવનમ્

[મિરે મોલા બુલાલો મદીને મુઝે-એ રાગ]

વામા-નંદનને ભવિ ભાવે લજી, પૂજેથંભણપાસનેપાપતજી(ટેક)

શેર—મૂર્તિ અનુપમ શાંતિકારી, જે સદા મંગલ કરી;

સંસાર સાગર તારનારી, તરણ તારણ તે તરી^૧.

સેવો શાન્તસુધારસ પાન કરી. વામા૦ (૧)

શેર—વરજીન્દ્ર દેવે ભાવથી, પાતાલપતિ એ પ્રેમથી;

સૌધર્મ ઇંદ્રે દીલથી, પૂજી પ્રતિમા માનથી.

લાખો વર્ષો સુધી મન નેહુ ધરી. વામા૦ (૨)

શેર—રામ લક્ષ્મણ ધ્યાવતા, બસે ઓગણી દિનો થતા;

લંકાખિન્દરે થંભાવતા, સીતા સતીને પાવતા.

જેઓ સ્થંભનપાર્શ્વ એ નામ કરી. વામા૦ (૩)

શેર—અભયદેવસૂરીસરા, ધરજીન્દ્રની વાણી સુણી;

‘જયતિહુઅણથી થુણી, નિજ કુખ^૪ વ્યાધિને હણી.

દેવ દર્શનથી દિવ્ય દેહુ ધરી. વામા૦ (૪)

શેર—નાગાર્જુને નિજ સિદ્ધિ સાધી, કોટી વેધી રસ તણી;

જે મૂર્તિના આલંબને, કોટી ગયા મુક્તિ લણી.

નેસિ લાવણ્ય-દક્ષની મોક્ષ કરી. વામા૦ (૫)

(૧) નાવ (૨) લંકાના સમુદ્રને. (૩) નવાંગી ટીકાકાર શ્રીઅભય-
દેવસૂરીશ્વરજીએ, (૪) ‘જય તિહુયણ વરકણ્ણરુક્ષ જિણ ધનંતરિ’.
ધર્માદિ સ્તોત્ર રચી સ્તુતિ કરી. (૫) કાઠશ્રોત્રને.

૨૪ શ્રી મહાવીરજિન સ્તવનમ્

[છાટી બડી ગોઆંરે, ચરાવે પેલા કાનજી-એ રાગ]

મહાવીર સ્વામીરે, ભાવથી કહૂ વંદના.

ભાવથી કહૂ વંદના, ભાવથી કહૂ વંદના-મહાવીર૦ (ટીક)

ત્રિશલાનંદન પાપ નિકંદન, વદન પુનમચ દ-ભાવથી૦મહા૦(૧)

જગજનર જન તુહિ નિર જન,દર્શન નયનાનંદ-ભાવથી૦મહા૦(૨)

લોકાલોકપ્રકાશક લાયક, કેવલ નાણુ ૧દિણુંદ-ભાવથી૦ મહા૦(૩)

ભવ્ય કમલ વનબોધકતારી,જીવનજ્યોતઅમ દભાવથી૦મહા૦(૪)

શાસનનાયક શિવસુખદાયક,પાયકનેવક૨વૃ દ-ભાવથી૦મહા૦(૫)

તરણ તારણ ભવદુ ખવારણ,કારણશિવતરૂદ દ-ભાવથી૦મહા૦(૬)

શુભચરણ ૪ગ્યણાયક ધ્યાણુ,વર્ધમાનજિણુંદ-ભાવથી૦મહા૦(૭)

નેમિચૂરીશ્વરપદપ્રભાકર૫,મૂર્તિભાવત્ર્ય૬મુર્તિદભાવથી૦મહા૦(૮)

જીતસપદપંકજદક્ષિણમરના,કાપોભવસચકુંદ-ભાવથી૦મહા૦(૯)

[૧] મૂર્ધ [૨] સમુદાય. [૩] જીગરૂપી ગ્લના [૪] સમુદ્ર [૫] મૂર્ધ.

[૬] મુર્તિ [૭] તેમના ચરણકમળમા [૮] દક્ષિણ ભગ

કળાશી.

(હરિગીત ૭^{મું})

તપગચ્છ ગગને^૧ ગગનમણી^૨ સૂરિ-ચક્રવર્તિ^૩ જગગુરૂ,
 શ્રીમદ્વિજય નેમિસૂરીશ્વર-પદ્મનંદન^૪ સુરતરૂ;
 સકલવિદ્યા-સાગરૂ ગુરૂરાજ ગુણગણ-આગરૂ^૫,
 શ્રીમદ્વિજય લાવણ્યસૂરિ-રાય પદ્મજ^૬ મધુકરૂ. (૧)

શિશુ દક્ષવિજયે એક રંગે ચિત્ત ચંગે એ રચી,
 ચોવીશ જિનની સ્તવનમાળા, રાગ નૂતનથી શુચી,
 સરસ સુરલિ^૭ ભક્તિ કુસુમો,^૮ જિન તણા ગુણમાં^૯ શુથી;
 એ માસુ રહી થંભણપુરે, નિજ પર હિતાર્થે હેતથી. (૨)

નિખિલનિર્મલ^{૧૦}અનલનિધિનિધિચંદ્ર(૧૯૯૩)વિક્રમ સંવતે;
 જે વિષુધ^{૧૦} જન મનરંજની નિજ ભાવ સંગત રંગતે;
 નિજ કંઠમાં જે પ્રાણી એને પ્રેમથી ધારણ કરે,
 તે સંપદા સૌ પામીને, ભવસિંધુને^{૧૧}રહેજે તરે.

(૧) આકાશમાં. (૨) સૂર્યસમાન. (૩) પાટરૂપી નંદનવનના કલ્પતરૂ
 સમાન. (૪) ગૃહ-ધર. (૫) ચરણરૂપી કમળમાં ભરેલા સમાન. (૬) સુગંધી.
 (૭) ભક્તિરૂપી પુષ્પો. (૮) જિનેશ્વર ભગવંતની ગુણરૂપી દોરીમાં. (૯)
 ૧૯૯૩ની સાલમાં. (૧૦) પંડિત અથવા દેવ. (૧૧) સંસાર સુમુદ્રને.

ઔપદેશિક

૧ સામાન્ય જિનસ્તવનમ્.

(જવાહે જવાહે કિનારે કિનારે—રાગ.)

જગાહે જગાહે જગાહે જગાહે,

જગાહે જિણુ દકા ધ્યાન લગાહે (ટક)

નથી વાડી નથી ગાડી, નથી લાડી નથી માડી,
નથી કોઈ આવતી આડી, ધમે જબ મોતની ધાડી
જુડી કાયા જુડી માયા, જુડી સ સારની છાયા,
ઘડા કાયા સગી કાયા, વિનશ્વર એ બધી માયા
વિષય છે વિષયના ખ્યાલા, વિષમ ભૂજંગસા કાલા,
ભવોભવ આપઠા વાલા, તણ સૌ મોહના ચાલા.

જગાહે જગાહે . (૧)

ખન્યા જે દાસ આશાના, દિસે છે દાસ તે જગના,
કરે જે દાસી આશાને, ખને છે દામ સૌ તંના.
મુસાફરખાનું આ દુનિયા, કરોડો છોડીને ચાલ્યા,
વળ્યા નહિ કોઈના વાલ્યા, ભય કરે કાળના અલ્યા
હટે આકૃત તણા વાદલ, તુટે મહા મોહની સાંકલ,
શમે સંસાર દાવાનલ, લગે જો ધ્યાનની હાંકલ.

જગાહે જગાહે .. (૨)

સમજજે આઝવા જેવા, જુઠાં જયું સ્વપ્નના મેવા,
ખરે સ સારના સર્વે, વિલાસો ભોગના તેવા

સનાતન સત્ય છે જગામાં, પ્રભુના ધ્યાનના મેવા;
નિરંતર ધ્યાનને ધરજો, વિમલ સુખ લહેજતો લેવા.
નેમિ-લાવણ્ય પદકજના, મધુકર દક્ષના એવા;
વિગ્રાદી ભાષિતો સવે, બની જિનધ્યાનનો હેવા.

જગાદે જગાદે...(૩).

૨ શ્રી સામાન્ય જિન સ્તવન.

(જન્મલીયાતોજીએજદે, ડરનેકાકયાકામ-ખદેજીવનહૈસંગ્રામએરાગ).

ચેત સકે તો ચેત ચેતન? લજલે પ્રભુ કા નામ-

ચેતન? જીવન હૈ ઉદામ-ચેતન? જીવન હૈ ઉદામ. (ટેક)

કયું સોતાતુંજગજરાતું, જોખનહૈમસ્તાન-ચેતન-જોખનહૈમસ્તાન;
માત પિતા સુત દારા હુનિયા, મતલબકી હૈ આન-ચેતન૦મ૦
લે'પ્રભુસે સુખધામ, -ચેતન-લજકે જિનગુણગ્રામ-ચેતન૦ (૧)

સખ સુખ કા હૈ જિનજી દાતા, એક ત્રાતા એક બ્રાતા-ચેતન૦એ૦
તન ધનજોખન બાદલ સરિખા, પલપલલયકોપાતા-ચેતન૦પલ૦
લે પ્રભુસે સુખધામ ચેતન? લજકે જિનગુણ ગ્રામ-ચેતન૦ (૨)

ચેત અનાદી! લજ પ્રભુ પાસા, જખતક ચલતા સાંસ-ચેતન-જખ૦
નેમિ-લાવણ્યસુરિકા દાસા, દક્ષ વચન સુન ખાસ-ચેતન-દક્ષ૦
લે પ્રભુસે સુખધામચેતન? લજકેજિનગુણગ્રામ-ચેતન-જીવન૦ (૩).

૩ શ્રી મહાવીર સ્વામીજીનું સ્તવન.

(રાગ-જન્મ લીયાતો જલે બદે . .)

પ્રણમુપ્રેમેવીરજિણુ દા'પ્રણમુંશ્રીમહાવીરખ્યારા પ્રણમુંશ્રીમહાવીર
શાસન નાયક વીર-ખ્યારા-પ્રણમું શ્રી મહાવીર " " " (ટેક)
મહા ઉપકારી જગડે જિનજી, અરજી ઉરમે ધાર-ખ્યારા-અરજી
સખદેવનમે આપખડેહું, વ દતસુરનરનાર-ખ્યારા-વ દતંશાસન૦૧
અનુપમ કંઠણા રસ ભ ડાગ, કંઠણાકરદું ખવાર-ખ્યારા-કંઠણા
સમકિતદં. પકડો પ્રકટોકે, અ તરતિમિરવાગ-ખ્યારા-અ તરંશાસન૦૨
સિદ્ધપદદાતા વિશ્વવિખ્યાતા, આવ.ગમન નિવાર-ખ્યારા-આવા
સમરથ સ્વામી શિગુ નામી, વ હુવાર વાર-ખ્યારા-વ હુંશાસન૦૩
નેમિ-લાવાણ્યસૂરિ પદ પ્રણમી, દક્ષ બની દિલદાર-ખ્યારા-દક્ષ
વીરજિનસેવામૃતસેપાઉ, ધર્મધુર ધરસારખ્યારાધર્મંશાસન૦૪
સરસ સુશીલ સુવાસ કો દે કે, હરના કુશીલવિકાર-ખ્યારા-હરના
જીવ નટવરભવનાટકવારી, દક્ષજીવનઉદ્ધાર-ખ્યારા-દક્ષંશાસન૦૫

૪ સામાન્ય જિન સ્તવન.

(ચોરતે ચોરતે ચારે બાજી ચોર, કોઇ ધનનો ચોર કોઇ
મનનો ચોર, કોઇ ચિત્તડાનો ચોર-એ રાગ)

સાચો સાચો છે તુ હી સાચો દેવ-

કોઇ કોધી દેવ કોઇ માની દેવ-કોઇ માયી લોણી દેવ. (ટેક)
મોહસાગરમા મગન બન્યા છે, બીજા જગમા દેવ

સાચો છે સાચો છે તું હી સાચો દેવ.
 દ્વેષ દાવા-નળથી ખળીયા ખીળ જગમાં દેવ. સાચો છે૦ ૧
 કામિનીરંગી શસ્ત્રોસંગી, માલિંગી એ દેવ-સાચો છે૦
 દોષ અઠાર નિવારક તારક, પાયક જીનવર દેવ ? " " ૨
 મુદ્રા તારી શાન્તિ સુધાની, ક્યારી ન્યારી દેવ. સાચો છે૦
 સર્વ ગુણોનો ધામી સ્વામી, અંતર્યામી દેવ " " ૩
 કોઈ ખતાવે કોટી કપટ તો, છોડું નહિ તુમ દેવ " " ૪
 ચિંતામણી છોડી કાણુ લેવે, પત્યર કરમાં દેવ. " " ૫
 સુરવિદ વંદિત વંદન કરીને, માગું સદા તુજ સેવ " " ૬
 નેત્રિ-લાવણ્ય સેવક દક્ષની, અરજી ધારો દેવ. " " ૭

૫ સિદ્ધગિરિમંડન-આદિજન સ્તવન.

(જહાસા વીર જીનેશ્વર જન્મ જરા નીવારજો રે—એ રાગ)
 ખ્યારા સિદ્ધગિરિમંડન ! વંદન કોટી સ્વી...કા...ર...જો...રે;
 મારા-નાથ નિરંજન ? અંજન પ્રેમનું આંજ જો રે. ખ્યારા૦ (ટેક) ૧
 તુમ વિન રખડયો હું લવવનમાં, દુઃખ ખહુ પામ્યો પલપલમાં
 હવે એ દુઃખને દૂર પ્રભુ નિવારજો રે-ખ્યારા.૦ ૨
 ત્રિભુવનભાનુ આપ પધારો. અમ અંતર આનંદ વધારો;
 પ્રેમે સુમતિજ્યોતિ નાથજગાવજો રે-ખ્યારા ૦ ૩
 સિદ્ધગિરિસમ નહિ કોઈ તીરથમાં, તુમ સમકો નહીં દેવ જગતમાં
 મહેરનજરથી નાથ સેવકને તારજો રે.-ખ્યારા ૦ ૪
 નાભિનરિંદના નંદનજિનજી, કર્મ નિકંદન કર હુમ પ્રભુજી.
 નેત્રિ-લાવણ્ય દક્ષ સદા ઉગારજો રે-ખ્યારા.૦ ૫

૬ શ્રી નવપદજિનનું સ્તવન.

(ગોકુલકે-વીર જયો-કૃષ્ણ ન મટી માણા-એ રાગ)
 સખ તજકે, ચિત્ત ધરો, નવપદ મગલ માણા (ટેક)
 કર્મ દલો-સર્વ દલો, જન્મ મરણ દુખ વારો સખ૦ (૧)
 લપ જયો-પાપ ખયો ખૂળ ખયો, જિમ શ્રીપાલકુમારો સખ૦ (૨)
 દક્ષ જનો ? મુક્ત બનો, ધરકે ધ્યાન રસાલા સખ૦ (૩)

૭ સામાન્યજિનનું સ્તવન.

(તુ મેરી સૈયા-મે લાલ તેરા-લો પહ્યાન-એ રાગ)
 તુ મેરા સૈયા, મે દાસ તેરા-હે દીરતાર ?
 તુ મેરા સૈયા, મે દાસ તેરા-હે દીરતાર ? (૧)
 તું હિ હય ત્રાતા ? વિવસખા ? દક્ષ ભવિક તુજ ભજતા તુમેરા૦ (૨)
 ભક્તિ સિતારે, જિનશુન ગાઉ, દિલ ઉલસાઉ, શિવમુખ પાઉ-
 બાળે ગુણગુણ-ગાળે ધનનનન-
 સોહ સોહ જમ ગટતા. તુંમેગ૦ (૩)

૮ સામાન્યજિનનું સ્તવન.

(કાન્હા મમકો મોલે, મગવ રૂપ તુમારા-એ રાગ)
 સાગ જગકો મોલે, અનુપમ રૂપ તુમકાગ રે
 આનદ મંગલકારા રે, અનુ૦ (ટેક)
 દિલવર જિનવર જગસ્વામ ! શાંતિનિકેતન જગઆધાર ! ૧
 સખ દેવો મે તું અવિકાર, દક્ષ હરો ભવ દેરા માગ૦ ૨
 કર્મજરો-બધ કરો-નર મદ માયા—

પાવન ૪૦ હમ ધ્યાગ સાગ૦ ૩.

૯ શ્રી આદિજિન-સ્તવનમ્.

(જતારા જાય છે તું કયાં, અમારાં આંસુ લોતો જા-એ રાગ)

જીવન આધાર જિનવરને, લજી જીવ લાવો લેતો જા.

^૧દિવાકર આદિ જિન લજને, ^૨જિગર જયોતિ જગાતો જા. (ટેક.)

વિકસ્વર ખોધથી કીધાં, જેણે યુગણિક મન કમળો;

ઝનિવારક કર્મ રજનીથી, ઉદય-પ્રભાત જોતો જા. જીવન૦ (૧)

ભરતને સૌ કળા શીખવી, વળી ખાડુખળીજીને;

કહ્યા ૪લક્ષણ તણા અર્થો, ચતુર સુજ્ઞાની ગાતો જા. જીવન૦ (૨)

લીધી વિજ્ઞાન પ્રાદ્યોતે, ગણિતનું જ્ઞાન સુંદરીને;

સમર્થુ^૧ વામ હસ્તેથી, અંતર વિજ્ઞાન લેતો જા. જીવન૦ (૩)

અઢાર કોડાકોડી સાગર, થકી જે બંધ સુક્રિતદ્વાર;

ભરતમાંહિ પ્રથમ ખોલ્યું, પ્રથમજિનરાજલજતો જા. જીવન૦ (૪)

મૈયા મરૂદેવીના હસ્તે, જગત ઉપકારને વાસ્તે;

નેમિ-લાવણ્યનો દક્ષ, કહે જિન ધ્યાનધરતો જા. જીવન૦ (૫)

(૧) સૂર્ય. (૨) આત્મજયોતિ (૩) કર્મરૂપી રાત્રિને દૂર કરનારા.

(૪) સામુદ્રિકશાસ્ત્ર.

૧૦ શ્રી સ્થભન પાર્શ્વનાથ-સ્તવનમ્.

(નાગર વેલીઓ રોપાવ, તારા રાજ મહેલોમાં-એ રાગ)

થ લણુ મંડણુ સ્વામી, કરૂં પ્રણયેર પ્રણામ,
થ લણુપાસ જિણુ દ, કરૂં પ્રણયે પ્રણામ (અ ચલી)
શિરતાજ પાયા આજ, જેથી ધન્ય દિવસ આજ,
સિંધ્યા વાછિત કાજ, કરૂં પ્રણયે પ્રણામ-થ લણુ૦ (૧)

કામઘટ^૧ મુજ ઘટમાં,^૨ પ્રકટયો તુ હિ પલકમાં,
આનંદ મગલકાર, કરૂં પ્રણયે પ્રણામ-થ લણુ૦ (૨)

સુરનરનાયક પ્યારા, કોટિ દાસ પ્રભુ છે તારા,
તુ મુજ એક આધાર, કરૂં પ્રણયે પ્રણામ-થ લણુ૦ (૩)

સુમતિદાતા સુમતિ આપ, કાપી પાપ અમાપ^૪,
મારી મોહને થાપ^૫ કરૂં પ્રણયે પ્રણામ-થ લણુ૦ (૪)

નેમિસૂરીશ્વર નેહે, શુઝ લાવણ્યસૂરિ મોહે,
દક્ષ ળગર ઉગાર, કરૂં પ્રણયે પ્રણામ-થ લણુ૦ (૫)

(૧) સ્વામિ (૨) પ્રેમપૂર્વક (૩) મનોનાજિનદાતા કામકુલ.

(૪) માગ અગ્તમા (૫) અગણીન (૬) તમારો

૧૧ શ્રી ઝગડીયા તીર્થાધિપતિ

શ્રી આદિ જિન-સ્તવનમ્.

(રાગ-કાલી કમલી વાલે તુમપે લાખો સલામ.)

ઝગડીયાના આદિ જિનને, પ્રેમે નમન—(અંચલી)

ઋષભ જિણુંદની પડિમા ભારી, સુરનરના મનને હરનારી;
લાવણ્ય અપાર, જિનને પ્રેમે નમન-ઝગડીયા૦ (૧)

દેશદેશનાં યાત્રિક આવે, દર્શન પૂજનથી સુખ પાવે;
સાધે સિદ્ધિ સાર, જિનને પ્રેમે નમન-ઝગડીયા૦ (૨)

મનોરથ મનના સધળા ફળીયા, મરૂદેવી રનાનડીયા મળીયા
ટળીયા ભવના તાપ, જિનને પ્રેમે નમન-ઝગડીયા૦ (૩)

પરઉપકારી જગહિતકારી, મિથ્યાતિમિરને દૂર નિવારી;
કેવળ જ્યોતિ જગાવ, જિનને પ્રેમે નમન-ઝગડીયા૦ (૪)

ભવભવ તારા ચરણની સેવા, આહું નિત્યે શિવસુખ લેવા,
વિનંતિ સ્વીકાર, જિનને પ્રેમે નમન-ઝગડીયા૦ (૫)

તપગચ્છ નાયકનેમિસૂરીશ્વર, તસપાટે લાવણ્યસૂરીશ્વર;
શાસનના એ સ્થંભ, જિનને પ્રેમે નમન-ઝગડીયા૦ (૬)

(૧) સૌંદર્ય (૨) મરૂદેવીમાતાના પુત્ર.

*છાયાપુરીથી તસ ઉપદેશે, ધુરાશા સઘ લાવે હર્ષે,
કીધુ ઉજવળ ફળ, જિનને પ્રેમે નમન-ઝગડીયાં (૭)

મણિ માણેકનો આગી રચાવે, નિર્મલ લાવે આનંદ પાવે,
વતે લીલાહરેર, જિનને પ્રેમે નમન-ઝગડીયાં (૮)

ઝોગણીસ તાણું ફાગણમાસે, શુદ્ધ બીજે જાત્રા કરી હોમે,
દક્ષ લહે ભવતીર, જિનને પ્રેમે નમન-ઝગડીયાં (૯)

કાવિતીર્થનાયક શ્રી અદિજિનસ્તવનમ્

(રાગ-ફીરોશીકી તમન્ના)

કાવિમંડલુ દુરિત^૧ ખડલુ, પૂરણુ પુણ્યે સેટીયા,
નાભિનદન સુખડુ નીરખી, હરખી સકટ મેટ્રીયા-(ટેક)
આદિ નરિંદા આદિ સુલિદા, આદિ જિણુદા છો દિણુદાર,
આદિ તી થનાથ દેવિંદા, જગે જગે તુમજ્યોતિઅમદા-કાવિં(૧)

ઋપલ જિનવર ચરણુ ચીલે, સુકિત મારગ રહેજે મીલે,
અંશ્ટ કર્મના દળને પીલે, ભવિ સદા આનંદ ઝીલે-કાવિં (૨)

* જાણીથી

(૧) પાપ (૨) સૂર્ય

કામિત પૂરણ સુરમાણી પાયા, સદ્ગુણ થઇ અમ કામના;
લાવઠં લવની દૂર થઇ, જેથી ટળી કુવાસના-કાવિં (૩)

ત્રિવિધ તુજ સેવ ના હેવાઈ, સુર અસુર નર નાયક જેવા;
આહું સદા જિનચરણ સેવા, સુખિત નિલયના મેવા લેવા-કાવિં (૪)

ઝોગણીસ ચોરાણું સાલ માથે, વદ ખારસે યાત્રા કરી;
પ્રથમ ધર્મનાયક નમી, સ્થંભતીર્થથી આવી કરી^૫-કાવિં (૫)

પ્રણમી નૈમિસૂરિયાયા, ગુરૂ લાચણુવસૂરિ પાયા;^૬
દક્ષ સદા દર જોડી વિનવે, લળી લળી જગદીશ ગાયા-કાવિં (૬)

જાવાલમંડન શ્રી આદિજિન સ્તવનમ્.

(રાગ—ભૈરવી—ત્રિતાલ)

(પ્રભુ આપ અત્રિચલ નામી છો—એ રાગ.)

પૂજે પ્રણમો પ્રથમ જિણુંદા, નાલિનગિદ કે નદાણ;
લાવલરી લક્ષિત રસસે, સીચો શિવતરૂ ઠંદાણ. (ટેક.)

પ્રથમ નરેશ્વર પ્રથમ મુનીશ્વર, પ્રથમ જિનેશ્વર ધ્યાનાણ;
પ્રથમચતુર્દિશ ઘડકે સ્થાપક, વૃષભલંછનગુનગાનાણ. પૂજે ૦ (૧)

(૩) સેવા કરવાની-દેવવાળા. (૪) પ્રથમ શ્રી ધર્મનાથ સ્વામિજીને નમીને,
અથવા આ આરામાં પ્રથમ ધર્મના પ્રવર્તક શ્રી આદિજિનને નમન
કરીને -૫) ખંભાતથી આવીને (૬) ચરણો

ચદ્ર કલ કી પ્રભુ અકલ કી, ગવિ વિભુમે લી જુદાઇ છ,
લોક અલોક પ્રકાશક કેવલ-જ્યોતિ જિનકી સવાઇ છ પૂજે (૨)
અન્તોદય યુત ચદ્ર સુરજ હૈ, રાહુમે ગ્રહણકો પાને છ,
નિત્યોદય યુત પ્રભુ મેરે ધ્યાને, કર્મગહુ કો હટાને છ પૂજે (૩)
લબ્ય લોકા કો કચનકર્તા, પાર્શ્વમણી હૈ ઉમ દાઇ,
શાન્તિનિકેતન સુમતિકેદાતા, સુગાદીશાજનચ દાઇ. પૂજે ૦*૪
જાવાલ-મહેન જિનવરજીકા, મહિમા અપર પારાઇ,
નેમિ-લાવણચરણોપાસક, દક્ષવિજયદુ ખહારાઇ પૂજે (૫)

તીર્થાધિગજ શ્રી સિદ્ધગિરિ-સ્તવનમ્.

(તુમ હિ ને સુજ કો પ્રેમ સીખાયા .) (લીમપક્ષાસ-રાગ)

સિદ્ધગિરિ દર્શન પુણ્યે પાયા,

લબ્યપના કા સિક્કા લગાયા, (ટેક)

૧ભાગ્યરવિ ઉદયાચળ આયા,

મન વિકસાયા, ધન્ય ઘનાયા,

તુમહિ હો ભવજાળ ગિરિવગ તુમ હિ હો ભવજાળ મિદ્ધ (૧)

* હસ ગાયામે અર્થાપતિમે જાવાલ (મારવાડ) મે શ્રીઆદ-સુમતિ
ચદ્ર શાન્તિ-પાર્શ્વ જિનવરો કે પાચ મદિર રૂપ પચતીર્થોકા ભી સૂચન
કીયા ગયા હૈ.

(૧) સદ્ભાગ્યરૂપ સૂર્ય, ઉદયરૂપ પર્વત પર આરૂઠ હુવા (૨) સંમાર-
સમુદ્ર કો તૈરનેમે નૌકા (સ્ટીમર) સમાન.

દુર્ઘર્તિ દુર્ગતિ પાપ પલાયા, દિલમે લાયા, મોહ હટાયા,
તુમહિ હો ભવઝાઝ, ગિરિવર, તુમહિ હો ભવઝાઝ. સિદ્ધં (૨)

સિદ્ધિનિકેતન સુરતરૂપાયા, શીતળ છાયા, તાપ હટાયા,
તુમહિ હો ભવઝાઝ, ગિરિવર તુમહિ હો ભવઝાઝ. સિદ્ધં (૩)

યુગાદીશ્વર સિદ્ધગિરિ રાયા, ધ્યાન ધરાયા, વાંછિત પાયા,
તુમહિ હો ભવઝાઝ, ગિરિવર, તુમહિ હો ભવઝાઝ. સિદ્ધં (૪)

નેરિ-લાવણ્ય સેવકે ગાયા, તીરથરાયા, પ્રભુમી પાયા,
દૃક્ષ તણા મનોહાર, ગિરિવર-દૃક્ષ તણા મનોહાર સિદ્ધં (૫)

* કલ્યાણુક-પચ્ચીશી.

(યાને ચોવીશ જિનનાં એ સોવીશ કલ્યાણુક તિથિનું સ્તવન)
(પ્રીતલડી બંધાણી રે અજિત જિણુંદશું .....એ રાગ)

પંચ કલ્યાણુક-ગ્નત હો, જિનવર ! વંદના. (ટેક)

*આ સ્તવનમાં શુદ્ધ પખવાડીયાથી શરૂ થતા (ગુજરાતી) માસ પ્રમાણે કલ્યાણુકોની માસ તિથિનું વિધાન છે. માટે વદ પખવાડીયાથી માસારંભ માનનાર (મારવાડી પંચામી વગેરે) મહાનુભાવોએ જ્યાં વદ તિથિ હોય ત્યાં એક માસ આગળ વધારીને તે માસની વદ તિથિ સમજવી. જેમકે જેઠ વદ ચોથે શ્રીઋષભદેવનું જ્યવન છે, તો ત્યાં અષાઢ વદ ચોથ સમજવી. શુદ્ધમાં સમાનતા હોવાથી તેમ કરવાની જરૂર નથી.

વિશ્વ તણા કલ્યાણ કારણ ગુણખાણુ જો,
 સુરપતિ સેવે હો, જિન ચોવીશના,
 અવન જન્મ દી ક્ષા કેવળ નિર્વાણુ જો, પચ્ચ ૧
 અવન ભેઠ-વદ હો, ચોથે જાણીએ
 જન્મ સ જન્મ વદ આઠમે ક્ષાગણુ જાણુ જો;
 કેવળ મહા હો, વદ અગીયારસે,
 પોષ વદ તેરસે સ્વપ્નજિણુ દ નિર્વાણુ જો, પચ્ચ ૨
 અવન વૈશાખ-શુદ્ધ હો, તેરસે જાણીએ
 મહા શુદ્ધ આઠમે-નોમે જન્મ-ચારિત્ર જો,
 કેવળ પોષ હો, શુદ્ધ અગીયારસે,
 અજિતજિનેશ્વર મોક્ષ પાચમે શુદ્ધ ચૈત્ર જો, પચ્ચ ૩
 અવન ક્ષાગણુ-શુદ્ધ હો આઠમે માનીએ,
 સહ શુદ્ધ ચૌદશ પુનમે જન્મચારિત્ર જો;
 કેવળ આસો હો, વદની પાંચમે,
 સંસર્વાજિન નિર્વાણુ શુદ્ધ પાંચમે ચૈત્ર જો, પચ્ચ ૪
 વૈશાખની શુદ્ધ-ચોથે હો, આશ્વિન-દન અંબા,
 મહા શુદ્ધ બીજ ને બારથે જન્મ ચરિત્ર જો,

કેવળ શુદ્ધ હો, પોષની ચૌદશે.

શુદ્ધ વૈશાખની આઠમે મુક્તિ પવિત્ર જો. પંચમ ૫

ચ્યવન શ્રાવણ-શુદ્ધ હો, બીજે જાણીએ

જન્મ સંજમ વૈ...શાખ શુદ્ધ આઠમ નોમ જો;

કેવળ ચૈત્રી હો, શુદ્ધ અગીયારમે.

સુસતિનાથ-નિર્વાણ ચૈતર શુદ્ધ નોમ જો; પંચમ ૬

પોષ વદ કેરી-છઠ્ઠે હો, પદ્મપ્રભુ ચ્યવ્યા

આસો વદ ખારસ-તેરસીએ જિન-ઠીકખ જો;

ચૈત્રી પુનમે હો, કેવળ પામીયા.

કાર્તિક વદ એ...કાદશીએ શિવસુદ્ધ જો. પંચમ ૭

ચ્યવન શ્રાવણ-વદ હો, આઠમે માનીયે,

જેઠ શુદ્ધ ખારસ-તેરમે જન્મ-ચરિત્ર જો;

મહા વદ છઠ્ઠે હો, ને વળી સાતમે,

પ્રભુસુપાર્વ-જ્ઞાન નિર્વાણ પવિત્ર જો. પંચમ ૮

ચ્યવન ફાગણ-વદ હો, પાંચમે પામીયા

ફસહ વદ ખારસે તેરમે જન્મ-ચરિત્ર જો;

કેવળી હુવા હો, મહા વદ સાતમે.

શ્રાવણ વદની સાતમે ચંદ્રપ્રભુ-મુક્ત જો. પંચમ ૯

સુવિધિનાથ-મહા હો, વદ નોમે ચ્યબ્યા,
 કાર્તિક વદ પા ચમે છઠે જનિદીક્ષ જો,
 કાર્તિક શુદ્ધ હો, તીજ કેવળી,
 ભાદરવા શુદ્ધ નોમે લહુ શિવસુદ્ધ જો પચ ૧૦
 ચૈતર વદની છઠે હો, શ્રીશીતલ ચ્યબ્યા,
 પોષ વદ જારસે પામ્યા જન્મચરિત જો,
 કેવળ વદ હો, માગસર ચૌદશે,
 ચૈતર વદની બીજે મુક્તિ પવિત જો પચ ૧૧
 ચ્યવન વૈશાખ-વદ હો, છઠે પામીયા
 મહા વદ જારમે તેરમે જન્મ ને દીક્ષ જો;
 પૌષી અમાસે હો, કેવળ પામીયા
 અષાઢ વદની ત્રીજે ત્રેયાંસ-મુદ્ધર જો પચ ૧૨
 વાસુપૂજ્યજી-જેઠ હો, શુદ્ધ નોમે ચ્યબ્યા,
 જન્મ સજમ મહા-વદ ચૌદશે અમાસ જો
 કેવળ મહા હો, શુદ્ધ બીજે લહુ,
 અષાઢ શુદ્ધની ચૌદશે મુક્તિ નિવાસ જો પચ ૧૩
 ચ્યવન વૈશાખ-શુદ્ધ હો, જારસે પામીયા
 જન્મ સજમ મહાશુદ્ધ તીજ ચોથે થાય જો,
 કેવળ શુદ્ધ હો છઠે પોષની
 જેઠ વદ સાતમે, વિમળ-મુક્તિ મનાય જો પચ ૧૪

અવન અષાઢ-વદ હો, સાતમે માનીયે

ચૈતર વદની ચૌદશે ચરણને યનાણુ નો.

જનમ વદ હો, ચૈત્રી તેરસે

ચૈતર શુદ્ધની પાંચમે અનન્ત-નિર્વાણુ નો. પંચમ ૧૫

અવન વૈશાખ-શુદ્ધ હો, સાતમે પામીયા,

જન્મ સંજમ મહા શુદ્ધ ત્રીજ તેરસે જાણુને;

પૌષી પુનમે હો, કેવળ પામીયા,

જેઠ શુદ્ધ પાંચમે ધર્મજિણુંદ-નિર્વાણુ નો. પંચમ ૧૬

અવન શ્રાવણ-વદ હો, સાતમે પામીયા.

વૈશાખ વદની તેરસે જન્મ-નિર્વાણુ નો;

૧૧ શાખ વદ હો, ચૌદશે સંયમી.

પોષ શુદ્ધ નોમે શાંતિજિણુંદ સુનાણુ નો. પંચમ ૧૭

કુંથુજિણુંદ વદ નોમે હો, અ.ષાઢે અવન્યા,

ચૈત્ર વદ ચૌદશે પાંચમે જન્મ ચારિત્ર નો;

કેવળ ચૈત્રી હો, શુદ્ધ ત્રીજે લહ્યું,

ચૈતર વદની એકમે મોક્ષ પવિત્ર નો. પંચમ ૧૮

શુદ્ધ કાગણ-ખીજે હો, અરજિનજી અવન્યા,

જન્મ મોક્ષ માગ-સર શુદ્ધ દશમે સુહાય નો;

(૩) ચરણ=દીક્ષા. (૪) નાણુ=કેવળજ્ઞાન.

કેવળ શુદ્ધ હો, કાર્તિક બારસે,
 માગસર શુદ્ધ અગી ..ચારસે ચરણ ગવાય ને પચ્ચ ૧૯
 શુદ્ધ કાગણ-ચોથે હો, મદલીજિન ચ્યવ્યા,
 માગસર શુદ્ધ એ...દાદરી એ ત્રણ બણ ને,
 દીક્ષા કેવળ હો, જન્મ જગ પચિત્ર તો,
 કાગણ શુદ્ધની બારસે લઘુ નિર્વાણ ને પચ્ચ ૨૦
 મુનિમુદ્રત-ચ્યવ્યા હો, આવણી પુનમે,
 વૈશાખ વદ આ . ઠમે નોમે જન્મ-મોક્ષ ને,
 કાગણ શુદ્ધ હો, બારસે સદમી,
 મહા વદ બારમે કેવળજ્ઞાન પ્રત્યક્ષ ને પચ્ચ ૨૧
 નમિજિનેશ્વર-ચ્યવ્યા હો, આસો પુનમે,
 અષાઢ વદ આ ઠમે જન્મ અને શુદ્ધ દૃષ્ટ ને,
 નવમી એ દીક્ષા હો, કસહ અગીઆરસે,
 શુદ્ધ કેવળ ને પદ્મવદ દશમે નિર્વાણ ને પચ્ચ ૨૨
 નમિજિજીવ વદ-આસો હો, દાદરી એ ચ્યવ્યા
 આવણ શુદ્ધ પા . ચમે છઠે જનિ-દીક્ષા ને,
 બાદ્રી અમાસે હો કેવળ મેળમ્બુ,
 અષાઢ શુદ્ધ આ ઠમે દાદરી સવદ્ધ ને પચ્ચ ૨૩

(૫) ચિત્ર-આશર્ષ (૬) શુદ્ધ-ને. કાગસર (૭) મધુ-ચ

ચવનને કે...વળ-ચોથે હો, વદ ક્ષાગણ તાણી.

સહ વદ દશમ એ...કાદશીએ જનિદિક્ષુ ને;
શ્રાવણ શુદ્ધ હો, આઠમે માનીએ,

પુરિસાદાણી પાર્શ્વજિણુંદ શિવસુદ્ધ ને. પંચમ ૨૪
સહાવીરસ્વામીજી-શુચિ હો, શુદ્ધ છઠે ચવ્યા,

ત્રૈત્ર શુદ્ધ તેરસે જન્મ ને કાર્તિક કૃષ્ણ ને;
દશમે દીક્ષા હો, દશમે કેવળી,

શુદ્ધ વૈશાખને આસો અમાસી નિર્વાણ ને. પંચમ ૨૫

કળશ.

ધમ ચરમ જિનવર ચરમ કલ્યાણક તાણી શુભ ૧*ચણીએ,

ગયો ભાવદીપક ભરતમાંથી દ્રવ્યદીપક કીજીએ;

ધમ જાણીને ૧૧અદાર ગણુ-ભૂપાલ વૃંદે ભક્તિથી,

ઉદ્યોત કીધો રત્નની દીપમાલિકાથી રંગથી! (૧)

પ્રકટી દીવાળી ત્યારથી જે આજ પણ ઉજવાય છે.

જગમાંહિમંગલ લક્ષ્મી કારક વિશ્વપર્વ મનાય છે;

(૮) જનિ=જન્મ..(૯) શુચિ=અષાઢ.

(૧૦) રાત્રિએ. (૧૧) અદાર ગણુરાજવીઓએ.

શામનપતિ શ્રીવીરના જયનાદ જાપ જપાય છે,
વળી સુરભિ શુભ આનંદ-કુમુભોની બધે ફેલાય છે. (૨)

તે પર્વમા તપચ્છનાયક નેમિસૂરીશ્વર તણા,
૧૨પદ્માન્બરે અન્બરમણી લાવણ્યમુરીશ્વર તણા,
શિશુદક્ષવિજયે ૧૩જલધિનિધિ-નિધિ-સોમવિક્રમસ વતે, (૧૯૬૪)
રંગી પચ્ચીશી કલ્યાણકોની પુણ્યક્ષેત્રે મુરતે ૩)

॥ ઇતિ કલ્યાણક પચ્ચીશી ॥

સૂરતાન્તર્વર્ત્તિ—

લાઈન્સના શ્રીઆદિનાથજીના દેરાસરનું વર્ણન.

અઠવા (લાઈન્સ) મંડન શ્રી આદિજિન સ્તવન.મ્

(મેરે મૌલા બુલાલો મદીને મુઝે.....ઐ રાગ)

નાલિ-નંદન વંદન ભાવે કરો;

પૂજી આદિ જિણુંદ આનંદ કરો. (અંચલી)

શેર—ગુજરાતના ગૌરવભર્યા, મશહૂર સૂરત શહેરના;

શુભ પાદરે તાપી તીરે, શણગાર અઠવા ગામના;

આદિનાથ પ્રભુજીનું ધ્યાન ધરો. નાલિ ૧

શેર—નગીનચંદ કેરી કંપની, આવી વસી શરૂઆતમાં;

જે લાઈન્સ પણ કહેવાય છે, તે ધામ અઠવા ગામમાં—

આદિ દેવાધિદેવની સેવ કરો. નાલિ ૨

શેર—તે મોતિના રાજા તરીકે, કંપની જગ વિસ્તરી;

કલચંદ જેવા લાગ્યશાલી, લાગીયાથી જય વરી—

વહે ચૈત્ય-સંસ્થાપન-ભાવ ઝરો. નાલિ ૩

શેર—કુલચ દ કલ્યાણચ દની, ઇચ્છાને અધિન પત્નીએ,
 નૂતન જિનાલય થાપીયું, હિંદુસથી નિવ લક્ષ્મીએ,
 આદિ-મદિર દર્શન નેહ કરો નાભિં ૪

શેર—શુભ વત્સરે વિક્રમ તણા, ઓગણીસસો ને આઠમાં
 વૈશાખ શુદ્ધ દશમી દિને, કીધી પ્રતિષ્ઠા ઠાઠમાં—
 કરી સુકૃત પુણ્ય ભડાર ભરો નાભિં ૫

શેર—શ્રી સિદ્ધિસૂરિજી અને, પંચાસ ચતુરવિજય ગણી;
 શુભ હસ્તકે થઈ થાપના, ઋષભાદિ જિન બિંબો તણી—
 કરી દર્શન વરી સુખ હુખ હરો નાભિં ૬.

શેર—નગરશેઠ નામે શાંતિદાસે, જે ભરાવેલ તિગડું,—
 શ્રી આદિ-અર-સુવ્રત તણું, મોહી રહ્યું જગ ચિત્તડું—
 ભાવે ભક્તિ સુધારસ પાન કરો નાભિં ૭

શેર—વગી સ પ્રતિરાજા તણું, જિનબિંબ યુગલ શોભતું,
 ગુપ્તકાલિથી દર્શન થકી આનંદ મગલ અર્પતું—
 એવી આનંદ મગલ રંગે વરો નાભિં ૮

શેર—ખુબ ઠાઠથી પ્રભુ ભક્તિ પૂજા, સ્વામિવત્સલ થાય છે,
 પ્રતિ વર્ષમાં ઉમ ગયી, વાર્ષિક દિન ઉજવાય છે—

ગાઇ જિનગુણ નિજગુણ-લક્ષ્મી વરો; નાલિં ૯.

શેર—સ્થાનિક સઘે ઉત્તમે, યોગણીસસો ચોરાણુમાં,
વાર્ષિક ઉત્સવ રંગથી, પ્રભુ ભક્તિ કેરા તાનમાં;
પ્રભુ ભક્તિ કરી ભવિ મુક્તિ વરો. નાલિં ૧૦

શેર—વાદિ કરિ કુલ કેસરિ લાવણ્યસૂરીશ્વરજીએ;
મહોત્સવ પ્રસંગે લાગ લીધો, જયન્ત-દક્ષ-મુશીલ એ.
ભવી ? જિન ઉત્સવશું રંગ ધરો. નાલિં ૧૧

શેર—શ્રી આદિ જિન મૂર્તિ તરી, સંસાર સાગર તારતી;
વીતરાગભાવ બતાવતી, શાંતિ સુધા પીવરાવતી.

એવી મૂર્તિ સેવી શિવશર્મ વરો. નાલિં ૧૨

શેર—જસ મૂર્તિ ઇચ્છિત વસ્તુને, ચિંતામણી પરે પૂરતી;
અજ્ઞાન ઘન તમ પડલને, રવિ ક્રાંતિ સમ જે ચૂરતી-
એવા સુરેન્દ્ર સેવિત સ્વામી કરો. નાલિં ૧૩

-
- (૧) વાદિ રૂપ હાથોએના કુલને જીતવામાં કેસરિસિહ સમાન.
(૨) નૌકા. (૩) મુક્તિનું સુખ.

શેર—આદિ નરધર તે પ્રભુ, આદિ મુનીશ્વર છે સહી,
 આદિ જિનેશ્વર જે વિભુ, છે આદિ તીર્થપતિ મહી
 યુગા-દીશ શગલ પુણ્યવત ધરો નાભિ ૧૪

શેર—તપગચ્છનાયક નેત્રિસૂરિરાય પદ્મપ્રભાકરો,
 શ્રીમદ્વિજય લાવણ્યસૂરિ-પાદ પકજ મધુકરો.
 કહે દક્ષવિજય લજે આદીશ્વરો નાભિ ૧૫

શ્રી ઝગડીયા તીર્થાધિપતિ-સ્તવનમ્.

(બચ પનકો યાદ અ યા, હુલા હુઆ જમાના-એ રાગ).

ઝગઝગતા ઝગડીયા-તીર્થેશ દર્શ પાના,
 ગુન ગાકે આદિ જિનકા, ભવદુ ખકો મીટાના. ઝગ ૧.
 માણેક દીપચંદા, રવિએ લી ને ઉમદા;
 અધિના પ્રગથ દારી, નાભિકે નદ લજના ઝગ ૨.
 મોહન મૂર્તિ જિનકી પારસ અણિ સી પલકી,
 કલ્યાણ અર્થો ? ભજ કર, કલ્યાણ કર પાના ઝગ ૩.
 શાંતિ મધા કે ધામી, જગ સ્વામી નામી નામી,
 ભક્તિ ગુલાબ જલસે, સુતાપ કો શમાના ઝગ ૪.

નેમિ-લાવણ્ય કેરા, શિશુ દક્ષ કા સંહારા;
બનસિંહ રૂપ જિનસે, અધ હાથી કેા ભગાના અગળ પ.

શ્રી સિદ્ધચક્ર ભગવાનનું સ્તવન

[રાગ-રખિયા બધાવો મૈયા...]

નવપ...દ ધ્યાવો ભવિયા ? શિવપદ પા...વો...રે.
શિવપદ પા...વો...રે, શિવપદ પા...વો...રે. નવપદ૦ (૧ક).
અરિહંત સિદ્ધ સૂરિ, વાચક માહુ ધુરિ;
દંસણુ નાણુ ચરિતા, તપ પદ સે...વો...રે. નવપદ૦ (૧).
નવ મંગળ દાતા, નવપદ સેવી સાતા;
પામ્યા અનંતા સંતા, છિન છિન સે...વો...રે. નવપદ૦ (૨).
સિદ્ધ થયા ને થાતા, થાશે જે રંગે રાતા;
એ સર્વ નવપદ ધ્યાતા, છિન છિન મે...વો...રે. નવપદ૦ (૩).
નેમિ-લાવણ્ય સીસ, દક્ષ નમાવે સીસ;
શ્રી સિદ્ધચક્ર જગીશ, છિન છિન સે...વો...રે. નવપદ૦ (૪).

જાગડિયા-તીર્થાધીશ્વરાય શ્રી આદીશ્વરાય નમો નમઃ
 ॥ જાવળ્ય શીછોલ્લસિતાય શ્રી નેમીશ્વરાય નમો નમઃ ॥
 શ્રાવણનાસાતમાભિગોપભોગ-વિરમણવ્રત'માંઆવતા

ચૌદ નિયમો.

(લે૦ મુનિ દક્ષ વિજય :)

૧સચિત્ત-૨દ્વૈ-૩વિગર્ષ,
 ૪વાણુ-૫તખોલ-૬વત્થ-૭કુમ્ભેસુ;
 ૮વાણુ-૯સપણુ-૧૦વિલેપણુ,
 ૧૧ખંસ-૧૨દિસ-૧૩નહાશુ-૧૪સત્તેમુ (૧).

અર્થ—સચિત્ત, દ્વૈ, વિગર્ષ, ઉપાનહ, તખોલ, વત્થ કુમ્ભ,
 વાહન, શયન, વિલેપન, સ્નહાયર્ષ, દિશા, રનાન અને ભક્તપાન - આ
 ચૌદ પ્રકારના નિયમો શ્રાવણના પ્રતિદિન *ધ્યાનવા બેઠાએ, તેનો
 સક્ષિપ્ત સાગ નીચે પ્રમાણે જાણવો

*સખ્યાયા, વજનયા અને લખાયામાં અમ ત્રણ રીત નિયમ
 ધારી શકાય છે, તથા જે સ્ત્રીજ ખીલકુલ ઉપયોગમાં ન આવતી
 હોય, તેમજ જેનો ખીલકુલ ઉપયોગ ન કરવો હોય તે વસ્તુનો
 સર્વથા ત્યાગ થઈ શકે છે

(૧) સચિત્ત—સચિત્ત એટલે જીવવાળી વસ્તુઓ. જેમકે—^૧કાચું પાણી, ^૨કાચું શાક, કાચું અનાજ, લીલી વનસ્પતિ, ફલ ફુલ, પાન, દાતણ, ખીજ, કાચું મીઠું^૩ વિગેરે સજીવન વસ્તુઓ સચિત્ત કહેવાય. ઉચ્ચિત્ત વસ્તુઓમાંથી જીવ ચ્યવી ગયા પછી, એટલે નિર્જીવ થયા પછી તે વસ્તુ અચિત્ત થઇ જાય છે. કેટલાંક ફળો ખીજ કાઢી નાંખ્યા પછી તથા ફેરી જેવા કેટલાકમાંથી ગોટલો જુદો પાડ્યા પછી, બે ઘડી (એટલે ૪૮ મીનીટ) બાદ, અચિત્ત થઇ જાય છે. શાક, અનાજ વિગેરે પકાવ્યા પછી અચિત્ત થાય છે. ચોખા અચિત્ત જ હોય છે.

ખાવામાં આવતી દરેક સચિત્ત વસ્તુની આમાં ગણતરી થાય છે. માટે આજે મારે ૧, ૨, ૫, કે ૧૦ કરતાં વધારે વસ્તુ ખાવી નહિ. અર્થાત્ અમુક પ્રમાણમાં જ ખાવી, તેમજ અમુક અમુક જ ખાવી,

^૪કાચું મીઠું ભઠ્ઠીમાં પકાવવાથી અચિત્ત થાય છે. કેટલાકો તવી ઉપર શેકી, અચિત્ત માની, એકાસણા આદિમાં વાપરે છે, તે બ્યાજખી નથી. કારણકે તવી ઉપર શેકવા માત્રથી અચિત્ત થતું નથી માટે સચિત્ત ત્યાગીને તો તે ખીલકુલ અકલ્પ્ય છે.

^૫પાણી ત્રણ ઉકાળાવાળું સંપૂર્ણ અચિત્ત થાય છે. સામાન્ય ઉનું કરેલું^૬ યા એકાદ બે ઉકાળાવાળું પાણી સંપૂર્ણ અચિત્ત કહેવાય નહિ, કારણકે—એક ઉકાળો (ઉભરો) આવે ત્યારે નીચેનું થોડું પાણી અચિત્ત થાય, ખીજે આવે ત્યારે ઘણું અચિત્ત થાય અને થોડું સચિત્ત રહે અને ત્રીજે ઉકાળે સંપૂર્ણ અચિત્ત થાય. માટે ત્રણ ઉકાળા સિવાયનું સાધારણ ઉનું કરેલું પાણી, સાધુ સાધ્વી તથા સચિત્ત જળના ત્યાગી શ્રાવક શ્રાવિકાઓને પણ ખપે જ નહિ.

બાકીનો ત્યાગ-એમ યથાશક્તિ ધાગણા કરી, ધાગણા મુજબ પાવન કરવું

(૨) દ્રવ્ય—લુ. લુના સ્વાદગણી, અને લુના લુના નામવાળી જેટલી ચીજો મ્હોટામાં નાખવાની હોય, તેટલા દ્રવ્ય ગણાય જેમકે- દાળ, ચાક, ખાન, રોટલી, રોટલો, ચીરો, પુરી, પાન, સોપારી, ચુર્ચુ, મીઠાઈની દરેક ચીજ, ઘી, તેલ, દુધ, દહીં, ખાડ, ગોળ, લુખ, મગચા, મંજન, દાનણ, પાણી, દવા, આદિ જરૂરી દ્રવ્યની ગણતરી કરવી જોઈએ

આમણી તથા ધાતુની કોષ્ટ ચીજ (લોખડની સળી, ચમચો વિગેરે) સિવાયની જેટલી વસ્તુઓ મ્હોટામાં જાય, તે બધાની દ્રવ્યમાં ગણતરી કરવી *

*દરેક વસ્તુની હુદી હુદી ગણતરી કરવી એ હિસ્ટ્રીટ માર્ગ છે, છતાં સાધારણ ગણતરી આ પ્રમાણે પણ થાય, જેમકે-ચાર પાચ જાનના પાપડને 'પાપડ' નામથી એક દ્રવ્યમાં ગણી શકાય છે તેવી જ રીતે ચાર પાચ જાનની પુરી હોય તો પણ 'પુરી' તરીકે તો એક જ દ્રવ્ય ગણાય વિગેરે. આ પાચ મા દસ વસ્તુથી બનેલ પદાર્થ ને એક દ્રવ્ય તરીકે ગણવાની પ્રદર્શિ છે, પરંતુ કોષ્ટ પણ દ્રવ્ય તૈયાર થયા પછી, તેમાં બીજી ચીજ ભેગવવામાં આવે તો લુક દ્રવ્ય ગણાય. જેમકે-મંચુ, મીઠુ, જાગર વિગેરે અનેક મસાલાઓથી તથા પાણીથી દાળ બને છે-અને તે એક દ્રવ્ય કહેવાય છે, પણ તેમાં (તૈયાર થયા પછી બની વખતે) ઉપરથી મીઠુ (લુખ-ગવરણ) લેવામાં આવે તો તે પણ લુક દ્રવ્ય જ ગણાય. મારે ખાતી વખતે ઉપરથી વસ્તુઓ લેવામાં ધરેલા દ્રવ્યથી અધિક દ્રવ્ય ન થઈ જાય તેનો ખ્યાલ રાખવો.

(૩) વિગમ—વિગમ એટલે વિકૃતિ કરનાર પદાર્થ. તે દસ પ્રકારે છે—તેમાં માંસ, મદિરા (દારૂ-ખાડી-તાડી), માખણ તથા મધ-આ ચાર પ્રકૃતિમાં મહાવિકૃત કરનારા હોવાથી મહાવિગમ કહેવાય છે, અને તે સર્વથા અહલ્ય (નહિ ખાવા પીવા લાયક) હોવાથી સર્વથા ત્યાગ કરવા લાયક છે.

લક્ષ્ય વિગમઓ છ પ્રકારે છે—દૂધ, દહીં, ઘી, તેલ, ગોળ અને કડા વિગમ, ઘી તથા તેલમાં તળાય તે કડા વિગમ કહેવાય છે. વધારેલી વસ્તુ કડા વિગમમાં ગણાતી નથી.

આ લક્ષ્ય છ વિગમઓમાંથી એક બે ત્રણ યા તેથી અધિકનો હમેશાં યથાશક્તિ ત્યાગ કરવો જોઈએ. દરરોજ જુદી જુદી વિગમનો ત્યાગ કરવો. જેમકે—આજ દુધ છોડ્યું, તો કાલ દહીં, પરમ દિવસે ઘી, એવી રીતે વારા ફરતી બધી વિગમઓનો ત્યાગ કરવો જોઈએ.

દરેક વિગમના નિવિયાતાના પાંચ પાંચ ભેદ છે, જે 'પચ્ચક્ષણ ભાષ્ય'માંથી ગુરુગમ દ્વારા વિશેષાર્થીએ સમજી લેવા.

વિગમનો ત્યાગ ત્રણ પ્રકારે કરી શકાય છે. ૧. મૂળથી (સર્વથા) ત્યાગ. ૨. કાચી ત્યાગ. ૩. નિવિયાતી ત્યાગ.

જે વિગમનો મૂળથી ત્યાગ હોય, તે વિગમ તથા તેની બનાવેલી કોઈ પણ ચીજ, કે જેમાં તેનો અંશ પણ હોય, તેવી તમામ વસ્તુનો ત્યાગ આવી જાય છે.

જે વિગમનો મૂળથી (સર્વથા) ત્યાગ ન હોય અર્થાત્ કાચી વિગમનો ત્યાગ હોય તો, તે વિગમની નિવિયાતી દરેક વસ્તુ વાપરી શકાય છે. તેમાં પણ અમુક જ અથવા આટલી જ વાપરવી એવો પણ નિયમ કરવો જોઈએ.

નિવિયાનાની સમજણ

દંડનું નિવિયાતું -- દાગક ખીર, ખામુરી પેડા, માવો, બગ્ગી મલાઈ વગેરે ઘઉં તથા ચોખાના આટાને ઘીના ગેળને દૂધ ઉકાળવાથી પણ નિવિયાતું થાય છે

દહીંનું નિવિયાતું -- ગાયનું, શીખડ, કઠી, દહીંની ગળ, દહીં નાખેલું સાક વગેરે વનોણીની છડને કપડાથી ગાળી નાખે તો તે વિગર્ભમાં ગળ્યાની નથી

કાચા દુધ દહીં ખાવામાં આવશ્યક સૂચના

ગરમ દહીં મિરાયના-કાચા દૂધ દહીં અને છાશની સાથે કુટાળ ખાવાથી (દ્વિદળ) વિદળ દોષ લાગે છે જેના ભાગવાથી બે સર્ગખા ફાડીયા થતા હોય અને તેન ન નિગ્રહતું હોય તે દ્વિદળ કહેવાય છે જેવાકે-ચણા, વૂર, વટાણા, વાવ, મગ અડદ વગેરે

કુટાળની સાથે કાચા ગોઝસ બગવાની અથે જ તેમાં બે ઉદ્રિય છોડેલી* ઉત્પત્તિ થાય છે જેમકે-લીખડની સાથે ચણાનો આગ

* અર્થ કાષ્ઠ એમ કહે કે બને બે ઉદ્રિય છોડે ઉત્પત્તિ લે તેમાં ચોડી દિસા લાગવાની હતી તેના જવ મમા કહેવું કે-અના જેમ છોડેતે માગવામાં દિસા છે, તેમ છોડેતે ઉત્પત્તિ કરવામાં પણ હીમા છે મોટું દિવ દોષ જન્ય પાપથી અત્મા ન લેવય એટલા મોટા જ આ વસ્તુ છે તદુપાત ઉત્પત્તિ થયેલા અસખ્ય ઉવેરાગી તે વસ્તુ ખાવામાં આને, એટલે તે ઉવેરો નાશ થય, અને હવ નિહુ તેન-જૂર મનનું જવ, જેને વધતે અત્મા અરોગિતો બાળન થાય. કૃત્યાદિ અનેક કારણો છે. અસ્તુ

નાખેલી છાશની કઢી, લજીયા, કુન્નવડી વિગેરે વિદળ મિશ્રિત કાષ્ટ પણ વસ્તુ ખાઈ શકાય જ નહિ.

ધીનું નિવિયાતું—ધીથી બનેલા પકવાન, ધીમાં તળેલી પુરી, પાપડ, મરમરી, સેવ, કચોરી, લજીયાં વગેરે. આ તળેલી પુરી વગેરે ત્રણ ધાણુ પછીની હોય તો જ નિવિયાતી ગણી શકાય છે. ત્રણ ધાણુ તળાયા. પછી બચેલું ધી અથવા તેલ પણ નિવિયાતું થાય છે.

ધી અથવા તેલનો કાચી વિગઈ તરીકે ત્યાગ હોય તો, નિવિયાતું થયેલું ધી અથવા તેલ વાપરી શકાય છે. તેમજ તેનાથી ચોપડેલ રોટલી આદિ પણ વાપરી શકાય છે. આજની બનેલી મુખડી આજ ન વપરાય, પણ ખીજે યા ત્રીજે દિવસે વપરાય.

તેલનું નિવિયાતું—તેલમાં બનાવેલ મિષ્ટાન્ન, શાક, લાજી, પૂરી, સેવ, મરમરી, પાપડ, લજીયાં, ગાંડિયા, ચેવડો વગેરે.

કાચી તેલ વિગઈનો ત્યાગ હોય તો કાચું તેલ, તેમજ કાષ્ટ ખીજ ચીજ ઉપર લગાવીને યા મિશ્રિત કરીને પણ વપરાય નહિ.

નિવિયાતી ત્યાગ હોય તો, તેલના શાક વિગેરે વપરાય, પણ શેવ, ગાંડિયા, લજીયા, પૂરી, ચેવડો વગેરે ન ખાઈ શકાય.

ગોળનું નિવિયાતું—સાકર, ખાંડ, પતાસાં, શીરો, લાપસી, માલપુવા, છુરૂ, વગેરે. ગોળ વિગઈનો મૂળથી ત્યાગ હોય તો ગળપણુ વાળી કાષ્ટ પણ વસ્તુ ખવાય નહિ. અર્થાત્ ગોળ, ખાંડ, સાકર, પતાસા આદિ જેમાં નાખેલ હોય તેવી કાષ્ટ પણ ચીજ વપરાય નહિ.

ગોળ વિગઈ કાચીનો ત્યાગ હોય તો કાચો ગોળ ન ખવાય. ગોળનો લાડવો તેમજ (મુખડી-ગોળપાપડી વિગેરે) ખવાય નહિ; પરંતુ ગોળનું પાણી થઈ ગયું હોય અને કણીઓ સરખી પણ ન

દેખાતી હોય તો તે દિવસે વાપરી શકાય છે, અને જો તેમ ન હોય તો ખીજે દિવસે વપરાય.

નિવિવાતી ગોળ વિગઢનો ત્યાગ હોય તો-ખાંડ, સાકર, છુર વગેરે જેમાં નાખેલ હોય તે ચિજ ખરાય નહિ કારણકે ખાંડ સાકર વગેરે ગોળના નિવિવાતા ગણાય છે.

કડા વિગઢનું નિવિવાતુ — ઘી તથા તેલમાં તળેલી તથા ધાણ પછીની દરેક વસ્તુઓની નિવિવાતી કડા વિગઢમાં ગણતરી થાય છે જેમકે-ચોથા ધાણમાં તળાયેલ-પૂરી, બજ્યાં, માલપુવા, કચોરી, મરમરી, સેવ, વગેરે. મોતીચૂર લડું વગેરેના દાણા (છુદી) તથા ચુટિયા ચુરમાની પિંડિયો વગેરે પણ નિવિવાતી થઈ શકે છે.

કડા વિગઢનો મૂળથી ત્યાગ હોય તો, તથા ધાણ પહેલાની કે પછીની તળેલી કાઠપણ ચીજ, તેમજ કાઠપણ જાતનું પકવાનન પણ ખાઈ શકાય નહિ.

કાચી કડા વિગઢનો ત્યાગ હોય તો, તથા ધાણ પછીની તળેલી વસ્તુઓ જેની કે પૂરી, બજિયા, કચોરી, વિગેરે ખાઈ શકાય છે.

નિવિવાતી કડા વિગઢનો ત્યાગ હોય તો, પહેલા તથા ધાણમાં તળેલ પૂરી બજ્યાદિ ખાઈ શકાય છે પરંતુ ચોથા ધાણવાળી પૂરી વગેરે વપરાય નહિ દરેક જાતના પકવાન કડા વિગઢના નિવિવાતામાં આવી જાય છે માટે તે પણ ખાઈ શકાય નહિ.

વિગઢનો મારેનો વિરોધ ખુલાસો ગીતાર્થ ગુરૂમયી જાણી લેવો.
(૪) ઉપાનહ—જોડા, છુટ, અપલ, મપાટ, પાવડી, મોજાં વગેરેનો આમાં સમાવેશ થાય છે, તેની સખ્યાની ગણતરી રાખવી. મૂલથી મુકાઈ જાય તેની જગ્યા રાખવી.

(૫) તંબોસ—પાન, સોપારી, ઇલાયચી, તજ, લવીંગ, પાનનો મસલો, છત્તાન, ખટાઇવાળી ગોળીઓ, વરીયાળી, અજમે, ધાણાની દાળ વિગેરે તમામ મુખવાસની વસ્તુઓનો આમાં સમાવેશ થાય છે આ બધી વસ્તુઓનો વગ્નથી યા સંખ્યાથી નિયમ ધારવો.

(૬) વસ્ત્ર—પાંધડી, ટોપી, શાફ, ક્ષેતિયાં. પંચીયાં ખમીસ, કાટ, ઝાકીટ, અંગરખી, ખેસ, રૂમાલ, દુપટ્ટા, સાલ, કાંબલ, ધુંસા, વિગેરે પુરોગે પેતાને પહેરવા ઓઢવા માટના કપડાંની સંખ્યાનો નિયમ કરવો—કે મારે પહેરવા ઓઢવાનાં થઇને આટલાં કપડાં વાપરવાં.

સ્ત્રીઓએ—સાડી, સાદલો, ધાધરો, ચોળી, કાંચલી, પોત્રકાં, સાલ, ધુંસા દુવાલ વિગેરે પોતાને લાયક ઓઢવા પહેરવાના વાપરવાનાં વસ્ત્રોનો નિયમ કરવો.

ધર્મકાર્યને અંગે કદાચ અધિક વસ્ત્ર વાપરવાં પડે તેને માટે જ્યાણા રાખવી. ભૂતથી બીજાનું પહેરી લેવાય તેની પણ જ્યાણા રાખવી. (જેથી તે દોષમાં ગણાય નહિ).

(૭) કુસુમ—સુંઘવામાં આવતી તમામ ચીજોનો આમાં સમાવેશ થાય છે જેમકે—કુત્ર, કુત્રની બનાવેલી ચીજો. જેવી કે—હાર, ગજરા,

❧ આવકાએ શુદ્ધિને માટે તેમજ આશાતનાથી બચવા માટે સાત ધોતીયાં ભુદાં ભુદાં રાખવાં. જેમએ. તે આ પ્રમાણે—(૧) સામાયક-પ્રતિક્રમણ કરવાનું. (૨) દેવપૂજા કરવાનું. (૩) જમવાનું. (૪) બજાર, કચેરી વગેરે (વ્યવહારિક) રથજોમાં જવાનું. (૫) રાત્રે સતી વખતે પહેરવાનું. (૬) સ્નાન કરવાનું. (૭) જંગલ જવાનું.

ચોસગ, સુગધી તેલ, અત્તર, સેટ, વગેરે સુવવાની વસ્તુનો નિયમ કરવો (નવટાક કે પારોગ) કે, અમુક જ

ધી તેલ વગેરેના ભરેલા ડબ્બા મુઝાય નહિ, તેમજ ધી તેલ અત્તર આદિથી ભરેલ બગણી શીશા વગેરે વાસણો પણ સુધાય નહિ કાગણુકે નવટાક અથવા પાગેરની છુટ ગખી હોય, અને ડબ્બા આદિમા તો તેથી અધિક હોય, માટે દોષ લાગે, સુવવાની જરૂરત જણાય તો, આગળી વગેરે ઉપર, રહેજ લઇને સુધવાનો અભ્યાસ ગખવો

(૮) વાહન—ફગતા, ચરતા અને તગતા એમ ત્રણે જાતના મુસાફરીના સાધનોના ત્યાગનો આમાં સમાવેશ થાય છે

ફગતા વાહનો—ગાડી, મોટર, મોટરસાઇકલ, બહેલ, રેલ્વે, ટ્રામ, ઍરોપ્લેન (હવાઇ જહાઝ) વગેરે

ચરતા વાહનો—હાથી, ઘોડા, બળદ, ઉંટ, ખચ્ચર, વગેરે પશુઓ

તગતા વાહનો—નાવ, બહાણુ, સ્ટીમર, આગમોટ, વગેરે જળ-માર્ગે જવાના વાહનો

ત્રણે જાતના વાહનોમાંથી જરૂરી સંખ્યા નક્કી કરવી

(૯) રાયન (આસન)—સુવા માટેની તમામ ચીજો, તથા બેસવા માટેના તમામ જાતના આસનોનો પણ આમાં સમાવેશ થાય છે જેવાકે—પાટ, પાટલા, ખાટલા, ગાદલા, ગોદડા, પલગ ચાદર, ઓછાડ, મન્જરદાની, ટેમલ, ખુરસી, કેચ, ગાદી, ચાકળા, ઓશીર્કા, સાદડી, શેત્રણ, જાજમ, વગેરેની સંખ્યા નક્કી કરવી.

ચાકળા, ગાદી, સાદડી, જાજમ આદિની જયણા રાખવી *

(૧૦) વિલેપન—શરીરે ચોપડવાના તમામ પદાર્થોનો આમાં સમાવેશ થાય છે. જેવાં કે—સાબુ, તેલ, અત્તર, સુખડ, સેન્ટ, કેશર, કાજળ વગેરે ઔષધોપચાર માટે લગાવાતા તમામ લેપો (મીઠું હળદર આદિ) નો પણ સમાવેશ જાણવો. આનો વજનથી નિયમ કરવો.

(૧૧) અહ્નચર્ય—સોય-દોરાના ન્યાન્યથી સ્ત્રી પુરુષનું જે પ્રવર્તન (તે મૈથુન કહેવાય) તેના ત્યાગનો યથાશક્તિ નિયમ કરવો. કૃત્રિમ રીતે થતા શુક્રલેપનો નિરોધ પણ સમજવો. સ્વદારા-સંતોષ—(પર સ્ત્રી ત્યાગ) વાળાએ પણ પ્રમાણ કરી લેવું. પર્વતીથીઓ, ખારતીથી યા પાંચ તીથી, આસો તથા ચૈત્રી ઓળી, તથા કલ્યાણકાના દિવસોમાં (સર્વથા) અહ્નચર્ય પાળવાનો નિયમ રવો. ધારણા અનુસાર કાયાથી સર્વથા અહ્નચર્ય પાળવું. મન તથા વચનથી જયણા રાખવી

*સુવા પાથરવાની જેટલી વસ્તુઓ હોય તે દરેકની જુદી જુદી ગણતરી રાખવી એ ઉત્કૃષ્ટ માર્ગ છે. પરંતુ સાધારણ ગણતરી આ રીતે પણ થાય, જેમકે પોતાના ધરમાં ૧૦-૧૫ આશન યા શયન હેય તો બધાની એકજ નિયમિત ગણતરી 'ચાર પાંચ આદી' સંખ્યા નક્કી કરવી કે મારે આટલાંજ શયન તથા આસનો વાપરવાં; અને ખીજને ત્યાં દુકાનાદિમાં, કોર્ટ યા દરબાર આદિ સ્થળમાં જવું પડે તો, પાથરેલ ગાદિ, જાજમ આદિ ઉપર ઉસા ઉભા વાતચીત કરી લે. તો તેને ધારેલી સંખ્યામાં વાંધો આવતો નથી, કારણ કે ખેઠા યા સુતા હોય એ તો જ ગણતરી થાય છે. એકજ ગાદિમાં અનેક વસ્તુઓ હોય તો પણ તે શયન યા આશન તરીકે એકજ ગણાય.

અને પગ્ગ્રીનો તો સર્વથા ત્યાગ કરવો.

(૧૨) દિશા—પૂર્વ, પશ્ચિમ, ઉત્તર, દક્ષિણ, ઉચે અને નીચે એમ છ દિશાઓ છે (આમા ચાર ખૂણા ગણીએ તો દિશા કહેવાય).

જે ગામ કે શહેરમાં આપણે ગહેતા હોઈએ—તેની પૂર્વ, પશ્ચિમ, ઉત્તર, દક્ષિણ ચાર તરફ જોઈએ દુર જવું હોય, ઉચે—માળ, મેડી, અગાસી, સીડી—નિસરણી કે પર્વત ઉપર ચઢવું હોય, અથવા નીચે ભોયગ, વાવ, કૂવા, ખાણ, ખાડા આદિમા ઉતરવું હોયતો,—દરેક દિશામા (યા અમુક દિશામાં) ઉચે નીચે અમુક ગાઉ કે માઇલ જવું, ખાડી ત્યાગ, એવો નિયમ ધારવો ધર્મર્થે જ્યણા રાખવી.

પોગટ (ટપાલ) ટેલીગ્રામ, ટેલીફોન, કાગળ, છાપા (ન્યુસપેપર્સ) વગેરે દૂર દૂરથી આવે અને જાય તેને વાચવા લખવા લખાવવાની ખતે તેટલી જ્યણા રાખવી—(યા છૂટ રાખવી).

માઇલ યા ગાઉનો આશરો ન ગખી શકાય તો (મુસાફરી કરનારે) અમુક રૂપીયાનું ગાડી ભાડું પુરૂ થાય ત્યાં સુધી, અથવા અમુક ગામ યા શહેર સુધી જવું. વધારે નહિ. જેમકે મુબઇ સુધી (જવું પડે તો) જવું ઉચે આણુ યા સિદ્ધગિરિ સુધી જવું કહેવે, વધારે નહિ એ રીતે પણ નિયમ કરી શકાય છે.

(૧૩) સ્નાન—ન્દાવા માટેનો નિયમ એક બે યા ત્રણ વખતથી વધારે ન ન્દાવું—એવી ધાગણા કરવી અર્થાત આખા શરીરે સ્નાન કેટલી વખત કરવું તેની સખ્યાનો નિર્ણય કરવો શુચિ માટે હાય પગ ધોવા પડે તેની જ્યણા તીર્થાન્તિ સ્થળમા પૂજાદિ નિમિત્તે અથવા તો મંજુષાદિ મુતક નિમિત્તે આદરશ્મિક સ્નાન કરવું પડે તો નિયમ ઉપર્યંત પણ ન્દાવાની છૂટ ગખી શકાય છે પરંતુ તેને માટે પણ

પાણીનો તોલ યા માપ રાખવું જોઈએ.

(૧) ભૂકતપાન—ભાત પાણી. આખા દિવસમાં વપરાતા અશન-પાન-ખાદિમ તથા સ્વાદિમ-એ ચારે પ્રકારના આહારની તમામ ચીજોના કુલ વજનનો નિયમ કરવો. જેમ કે ખાવા પીવાની બધી વસ્તુઓ મળીને પાંચશેર, દશશેર, અઠધો મણ કે મણગી અધિક વાપરવી નહિ. જેટલું વપરાય તેના વજનનું ધ્યાન રાખવું કે જેથી નિયમ સંક્ષેપતી વખતે ગોટાળો ન થાય.

અશન-રોટલી, દાળ, ભાત, શાક, દુધ, દહીં, ઘી, મીઠાઈ વગેરેનું ભોજન.

પાન-પાણીની જેમ પીવાતી ચીજો અર્થાત્ બધી જાતનું પીણું.

ખાદિમ-દરેક ભક્ષ્ય ફળો, મેવા વગેરે.

સ્વાદિમ-ધણાયથી, સોપારી, ધાણાંની દાળ, ચુરણો, વરીયાળી, અજમો, ખટાઈની ગોળીઓ, જીનનાન, વગેરે તમામ ભક્ષ્ય મુખવાસ, ખીડી, સીગ્રેટ, હોકો, શલકો તમાકુ વગેરે પીવી ન જોઈએ.

આ યૌદ નિયમો ધારનારે “ છકાયના નિયમો ” પણ ધારવા જોઈએ. તે આ પ્રમાણે—

(૧) પૃથ્વીકાય—પૃથ્વી રૂપ શરીર વાળા જીવો. આમાં અચિત્ત શરીરવાળી પૃથ્વીનો પણ સમાવેશ થાય છે માટી, મીઠું, ખડી, ચાક, ચુનો, ક્ષાર, સુરમો વગેરે ખાવામાં લગાવવામાં કે અન્ય કામમાં આવતા (પાર્થિવ) પદાર્થોનો વજનથી નિયમ ધારવો, (પાશેર, અચ્છેર, શેર, બશેર આદિ.

૨ અપકાય—પાણી રૂપ શરીરવાળા જીવો આમા પણ નિજ વ શરીરવાળા પાણીનો સમાવેશ સમજવો પીવાના ન્હાનાના તથા કપડા ધોવાના પાણીના વજનનો નિયમ ૩ વો જોઇએ (મણ, ખેમણ, આગ મણ વગેરે) આટલા રોગ પીવામા, આટના શેર ન્હાવામા અને અમુક શેર ધોવામા એમ પણ નિયમ ધારી શકાય

કાકળ, કરા, બગ્ડ (આઈસ્ક્રીમ) નો પણ અપકાયમા સમાવેશ થાય છે આ બધા અલક્ષન છે માટે ખાવામા તો બીનકુવ ઉપયોગ ન કરાય. કદાચ દવા રૂપે વાપરવું પડતું હોય તો તેવું પણ પ્રમાણ રાખવું જોઇએ

નિયમ ધારનારે અળગણ (નહિ ગાળેલું) પાણી ટોષપણુ દિસાખે કામમા લેવું ન જોઇએ કાચુ પાણી કામમા લેવાથી, ધણા દોષો લાગે છે માટે બની શકે તેટલી જયણુ રાખી, દરેક કામમા ઉકાળેલા પાણીનો ઉપયોગ ૩ વો ઉચિત છે વળી, નિયમધારી શ્રાવકે ચકલી (નળ) નીચે બેસીને, તળાવ, વાવ, કૂવા, નદી આદિ જળાશયોમા પડીને, તેમજ ટોષપણુ વાસણુમા પડીને, ન્હાવું ન જોઇએ પરંતુ વાસણુમા થેકું (ગળેલું) *પાણી લઈ નીલ, કુંન, કીડી, મકોડી, વનસ્પતિ આદિવાળી જગ્યા ન, હોય તેવી સ્વચ્છ ભૂમિ પર જયણુ પૂર્વક ગ્નાન કરવું, કે જોથી પાણીના વજનનો નિયમ સચરાવ

તળાવ, વાવ કૂવો નદી નળ આદિની પણ સખ્યાનો નિયમ

* પાણી વગેરે ગાળના માટે શ્રારકે સાત ગળણુ રાખના જોઇએ તે આ પ્રમ

(૧) ૩
ગાળવું ૧

નવું (૨) ગરમ પાણીનું (૩) દૂધનું (૪)
નું અને (૭) આટો ચાળવાની

કરવો જોઈએ કે-ફાણા જલાશયનું પાણી ઉપયોગમાં લગ્નશ, -ખાકીનો ત્યાગ.

(૩) તેઉકાય—અગ્નિ રૂપ શરીરવાળા જીવો. જેવાકે-દેવતા (અગ્નિ), વિજળી સળગતા ગ્યાસ વગેરેનો આમાં સમાવેશ થાય છે.

ચૂલા, સ્ટવ, ભઠ્ઠી, સગડી, દીવાસળી, વિજળી, સવ્વળી જાતના દીવા આદિથી અગ્નિ-કાયનો ઉપયોગ થાય છે. આમાંથી ઉપયોગમાં આવતી ચીજોનો સંખ્યાથી નિર્ણય કરવો. જેમકે-એક, બે કે ત્રણ ચૂલા, અથવા એક બે યા ત્રણ ખરના ચૂલા, ખાકી ચૂલાઓનો ત્યાગ. કદોષ્ઠના ચૂલા (ભઠ્ઠી) ની છૂટ રાખી હોય તો ત્યાં બનેલ મીઠાષ્ઠ વગેરે ખાઈ શકાય.

કદોષ્ઠ વગેરેની ભઠ્ઠી યા ચૂલા ઉપર બનાવેલી ચીજ, જે દિવસે તૈયાર થઈ હોય, તે દિવસે ખાવામાં આવે તો, તે ચૂલા-ભઠ્ઠીની નિયમમાં ગણતરી કરવી જોઈએ, યા છુટી રાખવી જોઈએ, ખીજે દિવસે ખાવામાં તે ચૂલા યા ભઠ્ઠીની ગણતરી કરાતી નથી.

સ્વામિવાત્સલ્ય તથા અન્ય જમણુવારમાં ચૂલાની ગણતરી રાખવી મુશ્કેલ છે, માટે સામુદાયિક જમણુમાં એક ચૂલા યા ભઠ્ઠી તરીકે પણ ગણતરી કરી શકાય છે.

રોડ (સડક), બજાર વગેરેના લમ્પ (ફાનસ) યા પ્રલેકટ્રીકલ લાઇટ જે જાણુવા કે લખવાના ઉપયોગમાં લેવાય તો તેની પણ ગણતરી રાખવી જોઈએ.

(૪) વાઉકાય—પવનરૂપ શરીરવાળા જીવો. પવન-વાયરો-વંટો-ખીઓ, હવા આદિ વાઉકાય કહેવાય છે. હીંચકો, વીંજણો (પંખો),

વીજણી, રૂમાલ, કાગળ, ભૂગણી (અગ્નિ સળગાવવાની), ૫૫, ધમણ, વિજળીનો પખો, વગેરે જેનાથી હથા લેવાય તેવી દરેક ચીજની ગણતરી રાખવી જોઈએ (એક બે ત્રણ ઇ.વાદિ)

છત્રો પણ વાયુકાયના શાસ્ત્રમાં ગણાય છે, માટે છત્રીની પણ ગણતરી રાખવી

(૫) વનસ્પતિકાય—વનસ્પતિરૂપ શરીરવાળા જીવો આમાં અગ્નિ વનસ્પતિનો પણ સમાવેશ થાય છે લીલું શાક, ભાજી, ફળ, ફુલ, પાણીચુ નાળિયેર વગેરે જે બોજનાદિમાં ઉપયોગમાં આવે, તેનો સખ્યાથી નિયમ કરવો જેમકે—એક બે કે ત્રણ જાતની લીલોતરી વાપરીશ, બીજી ત્યાગ અથવા પાશેર, અઝેર કે શેર વાપરીશ, અથવા અમુકજ લીલોતરી વાપરીશ, બીજી ત્યાગ અથવા ભોંડા, કારેલા, કાકડી, દુધી—જેમ નામ લખે તે પણ નિયમ કરી શકાય છે કુંટ (ફળ) માં પણ ગણતરી રાખવી જોઈએ

(૬) ત્રસકાય—હાલતા આલતા (ત્રાસને પામનારા) બે ઉદ્રિથી પચેદ્રિય સુધીના તમામ સક્રિય પ્રાણીઓ ત્રસ કહેવાય છે અજસીયા, ડાસ, મચ્છર માઠક, જૂ માખી માછલા, પશુ, પખી, મનુષ્યો આદિને માગ્વાની શુદ્ધિથી જાણી જોઈને માગ્વા યા હણવા નહિ

નીચે લખેલા સ્થળોમાં અસત્તી (આહાર આદિ સગા રહિત) પચેદ્રિય મનુષ્ય તથા અન્ય ત્રસજીવોની ઉત્પત્તિ તથા મરણ થાય છે માટે તેની વિરાધના ન થાય તેવો ઉપયોગ રાખવો.

અમગ્ની મનુષ્ય તથા અન્ય ત્રસજીવોની ઉત્પત્તિનાં સ્થળો

૧ વડી નીતિ (વિષ્ણુમાં), ૨ સ્થેષ્ઠ (યુક), ૩ નાકનો મેલ,

૪ વમન (ઉલટી), ૫. પડ (પાચ), ૬. રક્ત (લોહી) ૭. લઘુનીત (પેશાબ), ૮. શુક્ર (વીર્ય-ધાતુ), ૯. ખડખા, ૧૦. પિત્ત, ૧૧. સ્ત્રી પુરુષના સંયોગથી. ૧૨. ઘરના નગરના ખાળ (ગટર) માં, ૧૩. સર્વ અશુચિવાળા સ્થળોમાં ૧૪. મૃતકલેવર (મડદામાં).

જમ્યા પછીના એંદવાડમાં, જે ધડીથી અધિક સમય થવાથી, તેમાં લાળીયા છવો ઉત્પન્ન થાય છે. માટે નિયમધારી મદાનુભાવે તથા અન્ય જનોએ પણ ખાધા પછી થાળી ધોઈને સાફ કરવી જોઈએ અને જે ધડીની અંદર તે વાસણુ કારાં થઈ જાય તેની કાળજી રાખવી જોઈએ. કારણ-ઉપયોગ એજ ધર્મ છે.

યૌદ નિયમ ધારનારે અસિ-મસિ અને કૃષિનો પણ નિયમ કરવો જોઈએ.

અસિ—તમામ અસ્ત્રો-શસ્ત્રો તથા ઓજરોનો આમાં સમાવેશ થાય છે. જેવાકે-તરવાર, ખંદુક, તમચો, રાઈફલ, છુરી, ખરછી, ભાલુ, ચાક્ર, કાતર, સુડી, સોય, લાઠી, અસ્ત્રો-સેફ્ટી વિગેરે જે ઉપયોગમાં આવતા હોય તેનો સંખ્યાથી નિયમ કરવો.

રસોઈ કરનારે રસોઈમાં ઉપયોગી તવો-તાવેતો-ચમચા-ચીંપીઆ આદિની સંખ્યાનો નિયમ કરવો જોઈએ.

ટાંકણીઓ, કાગળો ભરાવવાની કૂલીપો વગેરે માટે પણ જયણુ રાખવી.

મસી—શાહી, ખડીઓ, કલમ, હોદ્દર, ફાંઉન્ટેનપેન-ઇન્ડીપેન પેન્સીલ, છાપખાતું, ટાઇપો, ચોપડાઓ વિગેરેનો સંખ્યાથી નિયમ કરવો.

હસ્ત લિખિત શાસ્ત્રોના પકન પાકનનો અને નામુ ઢાગળો વિગેરે લખવામા વપગતા-કાગળો-શાહી આદિનો પણ સખ્યાથી નિયમ કવો.

કૃષિ—ખેનીથી આજીવિકા ચલાવવનો આમા સમાવેશ થાય છે

ખેનીમા ઉપયોગી-હળ-ડોશ, કાદાળા, પાવડા આદિ ચીજોનો સખ્યાથી નિયમ ધાગવો.

બાગ-બગીચા-ખેતર-ઘર-દુકાન આદિમા જમીન ખોદાવવી પડે તથા ઘર વિગેરે બધાવવા પડે-એ બધા આગ લ સમાર ભત્રી ગણત્રી રાખી-ઓછા કરવા પડે યા ખીલકુલ ન કરવું. પડે તેમ વર્તવું.

નિયમો ધારવા તથા સક્ષેપવાની સમજણ

સવારે—આમા દિવસમા ઉપયોગી જરૂરી વસ્તુની છુટ ગખી બાકીનો ત્યાગ કવો-‘તે નિયમ ધાર્યા’ કહેવાય છે

સાંજે—સવારે ધારેલા નિયમોનું યથાર્થ પાલન થયું છે કે નહિ? તેનો સવિસ્તર વિચાર કવો-તે ‘નિયમ સક્ષેપ’ કહેવાય છે

લાભમાં—નિયમો ધાગતી વખતે-જેટલી ચીજોની છુટ ગખી હોય, તેમાથી નિયમ સક્ષેપનો વખતે, જેટલી ઓછી વપરાયેલી જણાય તેટલી ‘લાભમા’ સમજવી જેમકે દશ દ્રવ્યની છુટ ગખી હોય અને આઠ વપગણાં હોય તો, બે લાભમા ગણાય કાગણુ કે છુટ ગખેલ વસ્તુઓમા પણ વાપગવાના સમયની પ્રવૃત્તિથી ચતા દોષોથી આત્મા બચે છે, માટે ઓછી વપગાયેલ વસ્તુ લાભમા ગણી શકાય છે

જયણા-ધર્મકાર્યો ધારેલ નિયમની મર્યાદા ઓળગાય તે જયણા

કહેવાય છે—તેમાં નિયમનો ભંગ થતો નથી—વિશેષાર્થોએ ગીતાર્થ ગુરુગમથી જાણી લેવું.

ઉપસંહાર—દુનિયામાં વિદ્યમાન તમામ પદાર્થો કાઢને કદી પણ હંમેશાં ઉપયોગમાં નથી આવતા; છતાં તે તે પદાર્થોના ત્યાગનો નિયમ નહિ કરવાથી, અવિરતિપણ્યને લઈને તે તે પદાર્થોના આરંભથી ઉત્પન્ન થતા દોષો તો લાગતા જ રહે છે. માટે ઉપર્યુક્ત નિયમો ધારવાથી છુટ સિવાયના ત્યાગ કરેલા પદાર્થોના આરંભ સમારંભ જન્ય દોષોથી આત્મા બચે છે. જેથી આ આત્મા ત્યાગવૃત્તિમાં આગળ વધી ઉત્તરોત્તર અનંતા સુખનો ભાજન થાય છે.

અથ 'પુણ્યપ્રકાશ' નામક અંતિમ આરાધનાનું સ્તવન.

હાહા.

- સકલ સિધિ દાયક સદા, ચોવીસે જિનરાય,
સદ્ગુરુ સામિની સરસતી, પ્રેરે પ્રણમ પાય (૧)
- ત્રિભુવનપતિ ત્રિશક્ત તણો, નદન ગુણ ગંભીર,
શાસન નાયક જમ જયો, વર્દમાન વડવીર (૨)
- એક દિન વીર જિણુદને, ચરણે કરી પ્રણામ,
ભવિક જીવના હિત બાણી, પૂછે ગૌતમ સ્વામ (૩)
- મુક્તિમાર્ગ આરાધિયે, કહો દિણુ પદે અરિહંત,
મુખા સગસ તવ વચન રસ, બાળે શ્રી ભગવંત (૪)
- અતિચાર આલોષએ, વ્રત ધરીએ ગુરુ શાખ,
જીવ ખમાવો સમલ જે, યોનિ ચોરાશી લાખ. (૫)
- વિધિશુ વળી વેસિરાવિએ, પાપસ્થાન અઢાર;
ચાર ચરણ નિત્ય અનુસરે, નિંદો દુરિત આચાર. (૬)
- શુભ કરણી અનુમોદિએ, ભાવ બલો મન આણુ,
અણુસણુ અવસગ આદરી, નવ પદ જયો સુખાણુ (૭)
- શુભ ગતિ આરાધન તણા, એ છે દશ અધિકાર,
ચિત આણીને આદરો, જેમ પામે ભવ પાર. (૮)

ઢાળ પહેલી

(એછિંડી કીહાં રાખી-એ દેશી)

જ્ઞાન દરિસણ ચરિત્ર તપ વિરજ, એ પાંચે આચાર;
 એહ તણા ઇહ ભવ પરભવના, આલાખ્યે અતિચારે-
 પ્રાણી ? જ્ઞાન ભણો ગણખાણી, વીર વદે એમ વાણી રે, આં જ્ઞાં (૧)
 ગુરુ ઓળવીએ નહી ગુરુ વિનયે, કાળે ધરી બહુ માન;
 સૂત્ર અર્થ તદુભય દરી સુધાં, ભણીએ વહી ઉપધાનરે આં જ્ઞાં (૨)
 જ્ઞાનોપકરણ પાંટી પોથી, ઠવણી નોકારવાલી;
 તેહ તણી કીધી આશાતના, જ્ઞાન ભક્તિ ન સંભાલી રે. આં જ્ઞાં (૩)
 ઇત્યાદિક વિપરિતપણાથી, જ્ઞાન વિરાખ્યું જેહ;
 આ ભવ પરભવ વળી રે ભવોભવે, મિચ્છામિ દુક્કડં તેહરે-
 પ્રાણી ? સમકિત દ્યો શુદ્ધ જાણી, વીર વદે એમ વાણીરે. આં જ્ઞાં (૪)
 જિન વચ્ચને શંકા નવિ કીજે, નવી પરમત અભિલાખ;
 સાધુ તણી નિંદા પરિહરજો, ફળ સંદેહ મ રાખરે આં સં (૫)
 મૂઢપણું છડો પરશંસા, ગુણવંતને આદરિએ;
 સાહમિમને ધર્મે કરી સ્થીરતા, ભક્તિ પ્રભાવના કરીએરે આં સં (૬)
 સંઘ ચૈત્ય પ્રાસાદ તણો જે, અવર્ણવાદ મન લેખ્યો;
 દ્રવ્ય દેવકો જે વિણસાડયો, વિણસંતાં ઉવેખ્યો રે આં સં (૭)
 ઇત્યાદિક વિપરિતપણાથી, સમકિત ખંડ્યું જેહ;
 આ ભવ પરભવ વળી રે ભવોભવે, મિચ્છામિ દુક્કડં તેહરે-
 પ્રાણી ? ચરિત્ર દ્યો ચિત્તત આણી, વીર વદે એમ વાણીરે. આં જ્ઞાં (૮)
 પાંચ સમિતિ ત્રણ ગુપ્તિ વિરાધી, આઠે પ્રવચન માય;
 સાધુ તણે ધર્મે પ્રમાદે, અશુદ્ધ વચન મન કાયરે. આં જ્ઞાં (૯)

શ્રાવકને ધર્મે સામાયિક, પોસકમા મન વાળી,
 જે જમણા પૂર્વક એ આઠે, પ્રવચનમાય ન પાળીરે પ્રાં આં (૧૦)
 કલ્યાદિક વિપરીતપણાથી આગ્નિ ફાલ્યુ જેઠ,
 આમવ પગલવ વળી રે ભવોભવે, મિચ્છામિદુક્કડ તેહરે, પ્રાંઆં (૧૧)
 બાર ભેરે તપ નવિ કીધુ, છતે યોગે નિજ શકતે,
 ધર્મે મન વચ કાયા વીરજ, નવિ ફાગવીઈ ભગતે રે, પ્રાં આં (૧૨)
 તપ વિગ્ન આચારજ એણી પરે, વિવિધ વિગધ્યા જેઠ,
 આમવ પગલવ વળી રે ભવોભવે મિચ્છામિદુક્કડ તેહરે, પ્રાં આં (૧૩)
 વળીયે વિગેયે આગ્નિ કેગ, અનિચાર આલોષએ,
 વીર નિચેસર વચણ સુણીને, પાપ મયલ સતી ધોષએરે. પ્રાં આં (૧૪)

ઢાળ બીજી.

પૃથ્વી પાણી તેહ વાહિ વનગ્ધતિ એ પાચે થાવર કલાએ,
 કરી કગસણ આરભ ખેત્ર જે ખેડીયા, કુવા, તલાવ ખણાવીયાએ (૧)
 ધર આરભ અનેક ટાકા ભોયનાં, મેડી માળ ચણાવીઆએ,
 લીપણ ધુપણ દાજ એણી પરે, પરપરે, પૃથ્વીકાય વિગધીઆએ (૨)
 ધોવણ નાદણ પાણી ઝીલણ અપકાય, હોનિ ધોતી કરી દુદબ્યાએ,
 ભામિગ કુભાર લોહ સોવનગગ, ભાડ જુગ લીલાભાગગ એ (૩)
 તાપણ સેકણ કાજ વચ નિખાગણ, ગગણ ગધણ ગસવતીએ,
 એણીપરે કર્માન પરપરે કેળી, તેહ વાહિ વિગધીયાએ (૪)
 વાડી વન આગમ વાવી વનગ્ધતિ, પાન ફળ ફુલ સુટીયાએ,
 પોષ પાપડી શાક શેક્યા સુક્યા, હેલા અધીયાએ. (૫)
 અગધી ને એગડ ધાણી ધાણીને ઘણા તિલાદિક પીરીયાએ,
 પામી દાહુમાદિ ખીચી મેવડી, કદમ્બ ફળ વેચીયાએ (૬)

- શિવગતિ આરાધન તણા; સાં એ ત્રીજો અધિકાર તો. (૬)
- મૃધાવાદ હિસા ચોરી, સાં ધનમૂર્છા મૈથુન તો; (૭)
- ક્રોધ માન માયા તૃણા સાં પ્રેમ દ્વેષ પૈશુન્ય તો. (૭)
- નિદા કલહ ન કીજીએ, સાં કુડાં ન દીજો આળતો; (૮)
- રતિ અરતિ મિથ્યા તજો, સાં માયા મોસ જંજળતો, (૮)
- ત્રિવિધ ત્રિવિધ વોસરાવિએ, સાં પાપ સ્થાન અઢારતો; (૯)
- શિવગતિ આરાધન તણા, સાં એ ચોથો અધિકારતો. (૯)

ઢાળ પાંચમી.

(હવે નિસુણા ઇહાં અવિયા-એ દેશી.)

- જનમ જરા મરણે કરીએ, એ સંસાર અસારતો; (૧)
- કર્યાં કર્મ સહુ અનુભવે એ, કોઇ ન રાખણહારતો (૧)
- શરણ એક અરિહંતનું એ, શરણ સિદ્ધ ભગવંતતો; (૨)
- શરણ ધર્મ શ્રી જૈનનોએ, સાધુ શરણ ગુણવંત તો (૨)
- અવર મોહ સવિ પરિહરિ એ, ચાર શરણ ચિત્ત ધાર તો (૩)
- શિવગતિ આરાધન તણોએ, એ પાંચમો અધિકારતો (૩)
- આ ભવ પરભવં જે કર્યાં એ, પાપ કર્મ કેઇ લાખતો; (૪)
- આત્મ સાખે તે નિંદીયે એ, પડિક્કમિએ ગુરૂ સાખ તો (૪)
- મિથ્યામતિ વર્તાવિયા એ, જે ભાખ્યાં ઉત્સૂત તો; (૫)
- કુમંતિ કદાગ્રહને વશે એ, વળી ઉઘાખ્યાં સૂત તો (૫)
- ધડ્યાં ધડાવ્યાં જે ધણાંએ, ધરંટી હળ હચીયાર તો; (૬)
- ભવભવ મેલી મૂકીયાં એ, કરતાં જીવ સંહાર તો (૬)
- પાપ કરીને પોષીયાએ, જનમ જનમ પરિવાર તો;

સમતા વિણ જે અનુસરે, પ્રાણિ પુન્યનું કામ;
 ધાર ઉપર તે લીંપણ, ઝાંખર ચિત્રામ. ધનં (૮)
 લાવ લલી પરે લાવીએ, એ ધર્મનો સાર;
 શિવગતિ આરાધન તણો, એ આહમો અધિકાર. ધનં (૯)

ઢાળ સાતમી.

(રૈવતગિરિ હુઆં પ્રભુનાં ત્રણ કલ્યાણક-એ દશી)

હવે અવેસર જાણી, કરી સંલેખન સાર;
 અણસણ આદરિયે, પચ્ચક્રી ચારે આહાર;
 લલુતા સવિ મુકી, છોડી મમતા અંગ;
 એ આત્મ ખેલે સમતા જ્ઞાન તરંગ (૧)
 ગતિ ચારે કીધા આહાર અનંત નિઃશંક;
 પણ તૃપ્તિ ન પામ્યો, જીવ લાલચીયો રંક,
 દુલહો એ વળી વળી, અણસણનો પરિણામ.
 એહથી પામીજે, શિવપદ સુરપદ ઠામ. (૨)
 ધન ધનાશાલિભદ્ર, ખંધો મેઘકુમાર,
 અણસણ આરાધી, પામ્યા ભવનો ખાર,
 શિવ મંદિર જશે, કરી એક અવતાર,
 આરાધન ફેરો, એ નવમો અધિકાર. (૩)
 દસમે અધિકારે, મહામંત્રે નવકાર,
 મનથી નવિ મુકો, શિવસુખ ફલ સહકાર.
 એ જપતાં જાગે, દુર્ગતિ દોષ વિકાર,
 સુપરે એ સમરો, યૌદ પૂરવનો સાર. (૪)

જનમાતૃ જાતા, જો પામે નવકાગ,
તો પાતિક ગાળી, પામે સુર અવતાગ,
એ નવપદ સગિજો, મત્ર ન કો સસાગ,
આ ભાવને પરભવે, સુખસપતિ દાતાર, (૫)

જ્યું ભીલ ભીતડી રાગ ગણી થાય;
નવપદ મહિમાથી, ગજ સહ મહાગાય,
ગણી ગતનવતી બેઠુ, પામ્યા છે સુગ્ભોગ,
એક ભવ પછી લેશે, શિવવધૂ સન્નેગ (૧)

શ્રીમતીને એ વળા, મત્ર ફેર્યો તન્કાળ,
ફણીધર શ્રીટીને પ્રગટ થઈ કુલમાળ,
શિવકુમારે જોગી, સોવન પૂરી શો કીધ,
એમ એણે મત્રે, કાજ ધણાના સિદ્ધ (૭)

એ દશ અધિકારે વીગ હણેમર ભાખ્યો
આરાધન કરો વિધિ, જોણે ચિત્તમાહી ચાખ્યો,
તેણે પાપ પખાળી, ભવ ભય દુરે નાખ્યો,
જિન વિનય કરતાં, સુમતિ અમૃતગસ ચાખ્યો (૮)

ઢાળ આક્રમી.

(નમો ભવિ ભાવ શુ-એ દેશી)

સિદ્ધાગ્ય ગાય કુશલિલોએ ત્રિશના માત મલ્હાગતો,
અવની તજો તમે અવતર્યાએ, કૃવા અમ ઉપકાર તો -

જયો જિન વીગહ્યો (૧)

- મેં અપરાધ કર્યા ધણાએ, કહેતાં ન લહું પારતો;
 તુમ ચરણે આઘ્યા ભણીએ, જે તારે તો તાર તો. જયો ૦ (૨)
- આશ કરીને આવીયોએ, તુમ ચરણે મહારાજતો,
 આઘ્યાને ઉવેખશોએ, તો કેમ રહેશે લાજતો. જયો ૦ (૩)
- કરમ અલુગણુ આકરાંએ, જન્મ મરણુ જંજળળતો,
 હું છું એહથી ઉભગ્યોએ, છોડવ દેવ દયાલતો. જયો ૦ (૪)
- આજ મતોરથ મુજ ફળ્યાએ, નાકાં દુઃખ દંદોલતો,
 તુડ્યો જિન ચોવીસમોએ, પ્રકટયાં પુન્ય કલ્લોલતો. જયો ૦ (૫)
- ભવે ભવે વિનય તુમારડોએ, ભાવ ભક્તિ તુમ પાયતો;
 દેવ દયા કરી દીછાએ એ, બોધિખીજ સુપસાયતો. જયો ૦ (૬)

કલશ

- એ તરણુ તારણુ સુગતિ કારણુ, દુઃખ નિવારણુ જમ જયો;
 શ્રી વીર જિનવર ચરણુ થુણતાં, અધિક મન ઉલ્લટ થયો. (૧)
- શ્રી વિજયદેવ સૂરિંદ પટધર, તીરથ જંગમ એણી જગે,
 તપગચ્છપતિ શ્રી વિજયપ્રભસૂરિ, સૂરિતેજે અગમગે. (૨)
- શ્રી હીરવિજયસૂરિ શિષ્ય વાચક, કીર્તિવિજય સુરગુર સમે;
 તસ શિષ્ય વાચક વિનય વિજયે, થુણ્યો જિન ચોવીસમો. (૩)
- સય સત્તર સંવત ઓગણત્રીસે, રહી રાં ૨ ચોમાસું એ;
 વિજય દશમી વિજય કારણુ, કીયો ગુણુ અભ્યાસ એ. (૪)
- નરભવ આરાધન સિદ્ધ સાધન, સુકૃત લીલ વિલાસ એ;
 નિર્જરા હેને સ્તવન રચિયું, નામે પુન્યપ્રકાશ એ. (૫)

(પુન્યપ્રકાશનું સ્તવન સમાપ્ત.)

॥ અથ નવસ્મરણાનિ ॥

૧. પચપરમેષ્ઠિ-નમસ્કાર. પ્રથમં સ્મરણમ્

નમો અરિહતાણુ (૧) નમો સિદ્ધાણુ (૨)

નમો આયરિયાણુ (૩) નમો ઉવજ્જાયાણુ (૪)

નમો લોચે સન્વ-સાહુણુ (૫) એસો પચ-નમુદ્ધારો (૬)

સન્વ-પાવ-પ્પણાસણો (૭) મગલાણુ ચ સન્વેસિં (૮)

પઠમ હવધં મગલ (૯)

૨. ઉપસર્ગાહરસ્તવનમ્-દ્વિતીય સ્મરણમ્.

ઉવસગ્ગ-હર પાસ, પાસ વદામિ કમ્મ-લણુ-મુદ્ધં,

વિસ-હર-વિસ-નિત્તાસ, મગલ-કલ્લાણુ-આવાસ. (૧)

વિસ-હર-કુલિંગ-મત, કઠે ધારેઈ જો સયા મણ્ણો,

તસ્સ ગહ-રોગ-મારી, -હુદ્ધર જતિ ઉવસામ. (૨)

ચિદ્ધુ ઉદ્ધરે મતો, તુજ પણામો વિ જહુ-દ્ધે સોઈ,

નર-તિરિએસુ વિ જવા, પાવતિ ન દુદ્ધા-દોગચ (૩)

તુહ સમ્મત્ત લદ્ધે, ચિંતા-મણિ-પ્પ-પાયવળહિએ,

પાવતિ અવિગ્ગેણુ, જીવા અયરા-મર ઠાણુ (૪)

ઇચ્છ મથુઓ મહા-યસ ! લત્તિ-ગ્ગલર-નિલ્લિરેણુ હિઅએણુ,

તા દેવ ! દિનજ જોહિં, લવે લવે પાસ ! નિલ્લિ-ચદ ! (૫)

ય વજ્ર-અંકુસિઆ; ચક્રેસરિ નરદત્તા, કાન્તિ મહાકાલિ તહ
 ગોરી (૭). ગંધારી-મહાનલા, માણવિ વધરૂદ્ધ તહ ય અચ્છુતા;
 માણસિ મહ—માણસિઆ, વિજ્ઞા—દેવીઓ રકખંતુ (૮).
 પંચ-દસ—ક્રમે-ભૂમિસુ, ઉપ્પન્નં સત્તરી જિણાણુ સયં; વિવિહ
 —ચણાઈ-વન્તો, -વ-સોહિઅં હરતિ દુરિઆઈ (૯). ચત્તીસ-
 અઘસય-જુઆ, અઠમહા—પાડિહર—કય સોહા; તિત્થ—ચરા
 ગય-મોહા, ઝ.એઅંગા પયંતેણુ (૧૦). ઐ વર-કણ્ઠય-સંખ
 -વિદુમ, -મરગય-ઘણ—સન્નિહં વિગય-મોહં; સત્તરિ—સયં
 જિણાણુ, સંવામર-પૂઠઅં વંદે. (સ્વાહા.) (૧૧). ઐ ભવણુવધ
 -વાણુવંતર, -જોમસ—વાસી વિમાણુ—વાસી અ; જે કે વિ
 હુદ્ધેવા, તે સંવે ઉવસમંતુ મમ. (સ્વાહા.) (૧૨). ચંદણુ-કપ્પૂ-
 રેણુ, ક્ષલએ લિહિઝિણુ ખાલિઅ પીઅં; એગંતરાઈ-ગહ-ભૂઅ,
 -સાધણિસુગાં પણાસેઈ (૧૩). ઇઅ સત્તરિ-સયં જંતં, સમ્મ
 મંતં હુવારિ પડિલિહિઅં; દુરિઆરિ-વિજયવંતં, નિષ્ણંતં
 નિચમચ્છેહ (૧૪).

(ધતિ સંતરિસયં શુત્તં.)

॥ અથ નમિઝિણ. પંચમં સ્મરણું ॥

નમિઝિણપણુય-સુર-ગણુ, ચુડામણિ—કિરણુ—રંજિઅંકુણિણો;
 ચલણુ-જુઅલં મહા-સય, -પણાસણું સંથવં પુચ્છં (૧) સડિય-
 કર—ચરણુ-નહ-મુહ, નિખુડનાસા વિવન્ન-લાયન્ના; કુદ્ધ-મહા-
 રોગાનલ, -કુલિંગ-નિદ્ધ-સંવંગા (૨). તે તુહ ચલણુરાહણુ-
 સલિલંજન્નિ-સેય-લુહિયચ્છાયા(ઉચ્છાહા); વણુદ્ધવદ્ધાગિરિ-પા,

-યવન પત્તા પુણે લખિછ (૩) દુન્યાય-ખુલિય-જલ-નિહિ,
 ઉગ્લડ-દલોલ-લીસણા રાવે, સલત-સય-વિસદુલ,
 નિલઝામય-મુલ્ક-વાવારે (૪) અવિદલિય-જાણવત્તા, ખણેણ
 પાવતિ ઇચ્છિય કૃત્, પાસ જિણ-ચલણ-જુઅલ, નિચ્ચ
 ચિય જે નમતિ નગ (૫) ખર-પવણજુઅ-વણ-દવ, જાલાવ-
 લિ-મિલિય-સયલ-દુમ-ગહણે, ડગ્ગત-મુદ્-મય-વહુ, લીસણ
 નરવ લીમણ મિવણે (૬) જગ-ગુડણો કમ-જુઅલ, નિવાવિઅ-
 સયલ-તિહુઅણાલોઅ, જે સલગતિ મણઆ, ન કુણધ
 જલણો લય તેમિ (૭) વિલમત-લોગ-લીમણ, કુરિઆ-
 રણ-નયણ-તગલ-જીહાલ, ઉગ-લુઅ ગ નવ-જલ, ન-સત્યહં
 લીસણાયારં (૮) મત્તતિ કીડ-સગિમ, દગ-પરિરૂદ-વિસમ-
 વિમ-વેગા, તુહ નામદખર-કુડ-સિ, દ-મત-ગુરઆ
 નરા લોએ (૯) અડવીસુ લિલ-તછર, પુલિંદ-સદલ-
 સદ-લીમાસુ, લય-વિહુ-વુન-કાયર, રૂદલુગિઅ-પહિઅ
 સત્યાન્ન (૧૦) અ-વિલુત-વિહવ-સારા, તુહ નાહ ?
 પણામ-મત્ત-વાવાગ, વવગય-વિગ્ધા-સિગ્ધ, પત્તા
 હિયઈછિય ઠાણ (૧૧) પજલિઆનલ-નયણ, દર-
 વિચારિય-મુહં મહા-કાય, નહ-કુલિસ-ધાય-વિઅલિઅ,
 ગઈદ-કૃલત્યલાલોઅ (૧૨) પણય-સસલામ-પતિય, -
 નહ-મપિ-માણિલ્ક-પડિઅ-પડિમરસ, તુહ વયણ-પહરણ-ધરા,
 સીહ કુદપિ ન ગણતિ (૧૩) સસિ-ધવલ-દંત-મુસલ,
 દીહ-કુડલાલ-વુટ્ટિ ઉચ્છાહ, મહુ-પિંગ-નયણ-જુઅલ,
 સ-સલિલ-નવ-જલ-હરાવા (૧૪) લીમં મહા-ગઈદ

અચ્ચાસન્નં પિ તે ન વિ ગણંતિ; ને તુમ્હે ચલણ-શુભ્રત્નં-,
 શુભિ-વધ ? તુંગં સમદ્વીણા (૧૫). સમરન્નિમિ તિશ્ન-ખગ્ગા,
 અભિગ્ધાય-પવિદ્ધ-ઉદ્ધુય-કુમ્ભે; કુન્ત-વિભિલિન્ન-
 કરિ, કલહ-મુદ્ધ-સિદ્ધાર-પરિમિ (૧૬). નિન્નિય-દ્વિપુદ્ધર-
 —રિઠિ, નરિદ્ધ-તિવહા ભડા જસં ધવલં; પાવંતિ
 પાવ-પસમિણ? પાસન્નિણ? તુહ-પ્પલાવેણ (૧૭). રોગ-જલ-
 જલણ-વિસ-હર, ચોરારિ-મધંદ-ગય-રણ-ભયાઈ; પાસ-
 નિણ-નામ-સંકિ, તણેણ પસમંતિ સંવાઈ (૧૮). એવં મહા-
 ભય-હરં, પાસ-જિણિદ્ધસ સંથવ-મુઆરં; ભવિય-
 જણાણંદ-ચરં, કલ્લાણ-પરંપર-નિહાણું (૧૯). રાય-ભય-
 જક્ખ-રક્ખસ, કુમ્ભિણ-દુસ્સઉણ-રિક્ખ-પીડાસુ; સંઝાસુ
 દોસુ પંથે, ઉવસગ્ગે તહ ચ રયણીસુ (૨૦). ને પઢઈ ને અ
 નિસુણઈ, તાણું કઈણો ચ માણ-તુંગસ્સ; પાસો પાવં પસમેકે,
 સયલ-ભુવણચિયઅ-ચલણો (૨૧). ઉવસગ્ગંતે કમઠા, સુરન્નિમ
 ઝાણાઓ ને ન સંચલિઓ; સુર-નર-કિન્નર-જીવઈહિ, સંથુઓ
 જયઉ પાસ-જિણો (૨૨). એઅસ્સ મજ્જયારે, અદ્ધારસ-અ-
 ક્ખરેહિં ને મંતો; ને જાણઈ સો ઝાયઈ, પરમ-પયત્થં કુડં
 પાસં (૨૪). પાસહ-સમરણ ને કુણઈ, સંતુદ્ધે હિયએણ;
 અદ્ધુત્તર-સય-વાહિ-ભય, નાસઈ તસ્સ દ્વરેણ (૨૫)

(ઇતિ શ્રી-મહાભય-હર-નામકં પંચમં સ્મરણમ્)

॥ અથ શ્રી અજિતશાંતિસ્તવનમ્.-૫૭૪ રમરણમ્. ॥
 અજિઅ જિઅ-સંવ-ભય,-સ તિ ચ પસ ત-સંવ-ગય-પાવં,
 જય ગુરુ સ તિ ગુણ-કરે, દો વિ જિણ-વરે પણિવયામિ ॥ ગાહા ॥
 (૧) વવગય-મ ગુલ-ભાવે, તે હ વિઉત્ત-તવ-નિરમલ-સહાવે,
 નિરૂપમ-મહ-અપભાવે, થોસામિ સુદૃઢ-સખલાવે ॥ ગાહા ॥ (૨)
 સંવ-દુક્ષ-અપસ તીણ, સંવ પાર-અપ સ તિણ, સયા અજિય
 સ તીણ, નમો અજિઅ-સ તિણ ॥ સિલોગો ॥ ૩ ॥ અજિય જિણ ?
 સુહ-અપવત્તણ, તવ પુરિ-સુત્તમ ? નામ-કિત્તણ, તહ ય ધિધ-
 મધ-અપવત્તણ, તવ ય જિણ્ણત્તમ ? સ તિ ? કિત્તણ ॥ માગહિઆ
 ॥ ૪ ॥ ઠિરિઆ વિહિ-સ ચિઅ-કમ્મ-દિલેમ-વિમુક્ષયરં, અજિઅ
 નિચિઅ ચ ગુણેહિ મહા-મુણિ-સિદ્ધિ-ગય, અજિઅસ્સ ય
 સ તિ મહા-મુણિણો વિઅ સ તિ-કર, સયય મમ નિવુધ-કારણય
 ચ નમ સણય ॥ આલિંગણય ॥ ૫ ॥ પુરિસા ! જઇ દુક્ષ-
 વારણ, જઇ અ વિમગ્ગહ સુક્ષ-કારણ, અજિઅ સ તિ ચ
 ભાવઓ, અભય-કરે સરણ પવજજહા ॥ માગહિઆ ॥ ૬ ॥
 અરધ-રધ-તિમિર-વિરહિઅ, મુવરય-જર મરણ, સુર-અસુર-ગરલ-
 ભયગવધ પયય-ણિવધય, અજિઅમહમવિઅ, સુનય-નય-નિઉણ-
 મભય-કર, સરણ-મુવસન્નિઅભુવિ-દિવિજ મહિઅં, સયય મુવણમે
 ॥ સંગયય ॥ ૭ ॥ ત ચ જિણ્ણત્તમ-મુત્તમ-નિત્તમ-સત્ત-ધર,
 અજ્જવ-મદ્વ ખ તિ-વિમુત્તિ સમાહિ-નિહિ, સ તિ કરં પણમામિ
 દમુત્તમ-તિત્થયર, સ તિ-મુણી મમ સંતિ-સમાહિ વર દિસઉ ॥
 મોવાણય ॥ ૮ ॥ માવત્થિ-પુન્ન-પત્તિવવ ચ, વર-હત્થિ-મત્થય-
 પસત્વ-વિરિઠ્ઠન-સંધિઅ, ધિર-સરિઅધ-વઅ મય-ગલ-

દીલાયમાણ-વર-ગંધ-હૃતિ-પૃથાણ-પૃથિયં સંથવારિહં ॥
 હૃતિ-હૃત્ય-ખાહું ધંત-કણ્ઠગ-રૂઘગ-નિરૂવહય-પિન્નરં પવર-
 લંકૃખણોવચિઅ-સોમચારૂ-રૂવં, સુધં-સુહ-મણાભિરાગ-
 પરમ-રમણિજ્જ-વર-દેવ-હુંદહિ-નિનાય-મહુરયર-સુહ-ગિરં ॥
 વેદુઓ ॥૬૧॥ અજિઅં જિઆરિ-ગણં, જિઅ-સંવ-ભયં
 ભવોહ-રિઉં; પણમામિ અહં પયઓ, પાવં પસમેઉ મે
 ભયવં ॥ રાસાલુદ્ધઓ ॥ ૧૦ ॥ કુર-જણ-વય-હૃતિણા-
 ઉર-નરીસરો પઠમં તઓ મહા-ચક્ક-વટ્ટિ-ભોઓ મહાપલાવો,
 જો ખાવત્તરિ-પુર-વર-સહસ્સ-વર-નગર-નિગમ-જણ-વય-વધં,
 ખત્તીસા રાય-વર-સહસ્સાણુયાય-મગ્ગો ॥ ચઉદસ-વર-રયણ-
 નવ-મહાનિહિ-ચઉસટ્ટિ-સહસ્સ-પવર-બુવધણ સુંદરવધં,
 ચુલસી-હય-ગય-રહ-સય-સહસ્સ-સામી, છન્નવધં-
 ગામ-કોડિ-સામી આસી જો ભારહસ્મિ ભયવં ॥
 વેદુઓ ॥૧૧॥ તં સંતિ-સંતિ-કરં, સંતિણ્ણ સંવ-ભયા;
 સંતિં થુણામિ જિણં, સંતિં વિહેઉ મે ॥ રાસાનંદિઅયં
 ॥૧૨॥ ઇકખાગ ! વિદેહ-નરીસર ! નર-વસહા ! મુણિવસહા ॥
 નવ-સારય-સસિ-સકલાણ્ણા ! વિગય-તમા ! વિહુઅ-
 રયા !; અજિ-ઉત્તમ-તેઅ-શુણ્ણિં, મહા-મુણિ-અમિઅ-
 ખલા ! વિઉલ-કુલા ! પણમામિ તે ભવ-ભય-મૂરણા !
 જગ-સણા ! મમ સરણં ॥ ચિત્તલેહા ॥૧૩॥ દેવ-દાણા-
 વિંદ-ચંદ-સૂર-વંદ ! હંદ-તુદ્ધં-જિદ્ધં-પરમ, લંદ-રૂવ ! ધંત-રૂપ
 પદ્ધ-સેઅ સુદ્ધ-નિદ્ધ-ધવલ; દંત-પંતિ ! સંતિ ! સત્તિ-કિત્તિ-
 સુત્તિ-શુત્તિ-શુત્તિ-પવર ! દિત-તેઅવંદ ! ધેઅ !-સંવ-લોઅ-

-ભાવિત્ત-પ્પલાવ । હોય । પદસ મે સમાહિ ॥ નારાયણો ॥
 (૧૪) વિમલ-સસિ-કલાધર-સોમ, વિતિમિર-સૂર-કરાધ-
 ર-તેય; તિઅસ-વધ-ગણાધર-રૂપ, ધરણિ-ધર-પવ-
 રાધર-સાર ॥ કુસુમ-લયા (૧૫) સત્તે અ સયા અનિઅ,
 સારીરે અ બલે અનિઅ; તવ સજમે અ અનિઅ, એસ
 શુણ્ણામિ નિણુ અનિઅ ॥ ભુઅગ-પરિ-રિગિઅ (૧૬) સોમે
 -શુણ્ણેહિ પાવધ ન ત નવ-સરય-સસી, તેઅ-શુણ્ણેહિ પાવધ
 ન ત નવ-સરય-રવી, રૂવ-શુણ્ણેહિ પાવધ ન ત તિઅસ-
 ગણ-વધ, સાર-શુણ્ણેહિ પાવધ ન ત ધરણિ-ધર-વધ ॥
 ખિનિજઅય (૧૭) તિઅ-વર-પવત્તય તમ-રય-રહિઅ, ધીર-
 જલ-થુઅવિઅ અુઅ-કલિ-કલુસ, સતિ-સુહ-પવત્તય તિ-
 ગરણ-પયઓ, સતિમહ મહા-શુણિ, સરણુવણમે ॥ લલિ-
 અય (૧૮) વિણ્ણોણય-મિગ-રધઅ જલિ-રિસિ-ગણ-સથુઅ
 ધિમિઅ, વિણ્ણહાહિવ-ધણ-વધ-નવ-વધ-થુઅ-મહિઅવિઅઅ
 બહુસો, અધરૂગય-સરય-દિવાયર-સમહિઅ-સપ્પલ તવસા,
 ગયણ ગણ-વિયરણ-મસુધઅ-ચારણ-વદિઅ સિરમા ॥ કિસ-
 લય-માલા (૧૯) અસુર-ગડલ-પરિ-વદિઅ, કિનરોરગ-
 નમસિઅ, દેવ-કોડિ-સય-સથુઅ, સમણ-સંઘ-પરિવદિઅ ॥
 સુસુહ (૨૦) અમય અણહ, અરય અરૂય, અનિઅ અનિઅ,
 પયઓ પણમે ॥ વિજ્ઞુ-વિલસિઅ (૨૧) આગયા વર-વિમાણ-
 દિવ-કલુગ-રહે-તુરય-પહર સએહિ હુલિઅ, સમ ભમોઅરણ-
 ખુભિઅ-બુલિઅ-ચલ-કુહલ ગય-તિરીડ-મોહ ત-મહિલિ-માલા ॥
 વેરૂઓ ॥ (૨૨) જ સુર-સંઘા સોસુર-સંઘા, વેર-વિઉતા ભાત્ત-

સુખતા; આયર-ભૂસિચ-સંભમ-પિંડિચ, -સુદ્ધસુવિદિચ-સંવ
 -ખલોધા; ઉત્તમ-કંચણ-ચણ-પરુવિચ-ભાસુર-ભૂસણ-ભાસુરિ-
 ચંગા; ગાય-સમોણચ-ભત્તિ-વસાગચ, -પંજલિ-પેસિચ-સીસ-
 પણમા ॥ ચણ-માલા (૨૩). વંદિગણ થોગણ તો જિણ,
 તિણમેવ ય પુણો પયાહિણ; પણમિગણ ય જિણ સુરાસુરા,
 પમુધન્ના સ-ભવણાઈ તો ગયા ॥ ખિત્તયં ॥ (૨૪). તં મહા-
 મુણિ-મહંપિ પંજલી, રાગ-દોસ-ભય-મોહ-વલ્લિચ; દેવ-
 દાણવ-નરિદ-વંદિચ, સંતિમુત્તમં મહા-તવં નમે ॥ ખિત્તયં
 (૨૫). અંખરંતર-વિચારણિચાહિ, લલિચ-હંસ-વહુ-ગામિ-
 ણિચાહિ; પીણ-સોણિ-થણ-સાલિણિચાહિ, સકલ-કમલ
 -દલ-દોઅણિચાહિ ॥ દીવચં ॥ (૨૬). પીણ-નિરંતર-થણ-ભર-
 -વિણમિચ-ગાય-લયાહિ, મણિ-કંચણ-પસિદિલ-મેહલ
 -સોહિચ-સોણિ-તડાહિ; વર-ખિખિણિ-નેઉર-સતિ
 -લય-વલય-વિભૂસલિચાહિ, રધ-કર-ચઉર-મણોહર સું-
 -દર-દંસણિચાહિ ॥ ચિત્ત-ક્રખરા ॥ (૨૭). દેવ-સુંદરીહિં
 પાય-વંદિચાહિ, વંદિચા ય જસસ તે સુ-વિછમા કમા, અપ્પણો
 નિડાલએહિં મંડણોડુણ-પંગારએહિ કેહિ કેહિવી; અવંગ-
 તિલય--પત્તલેહ-નામએહિં ચિદલએહિં, સંગયં ગયાહિં
 ભત્તિ-સન્નિવિદ્-વંદણા-ગયાહિ, હુતિ-તે વંદિચા પુણો પુણો.
 ॥ નારાયણો (૨૮). તમહં જિણ-ચંદં, અજિચં જિચ-મોહં;
 ધુચ-સંવ-કિલેસં પચયો પણમામિ ॥ નંદિચયં ॥ (૨૯). શુચ-
 વંદિચયસા રિસિ-ગણ-દેવ-ગણેહિં, તો દેવ-વહુહિં પચયો પણમિ

-અરસા, જરસ-જગુત્તમ-સાસણઅરસા, લતિ-વસા-ગય-પિંડિ
 -અયાહિં, દેવ-વરચરસા-અહુઆહિં સુર-વર-રધ-ગુણ-પ ડિ-
 અયાહિં, ॥લાસુરય ॥ (૩૦) વ સ-મદ-તંતિ-તાલ-મેલિએ
 નિષિદ્ધપરામિરામ-સદ-મીમએ કએ અ, સુધ-સમાણ-છે અ-
 સુદ મન-ગીય-પાય-જાલ-ધ ટિઆહિં વચય-મેહકા-
 કલાવ-નેહરાલિરામ-સદ મીમએ કએ અ દેવનટ્ટિઆહિં
 હાવ-ભાવ-વિળભમ-પગારએહિં નચિયગિણ અ ગહાર-એહિં
 વદિઆ ય જરસ સ સુતે-વિષ્ક્રમા-કમા, તય તિ-લોય-સંવ-
 સત-સ તિ-કારય પસ ત-મંવ-પાવદે-સમેસ હ, નમામિ
 સ તિસુતમં જિણ ॥નાગયઓ (૩૧) છત-આમર-પડાગ
 જૂઅ-જવ-મ ડિઆ, ઝય-વર-મગર-તુગ્ય-સિરિવર-સુલ છણા;
 દીવ-સમુદ-મંદર-દિસાગય-સોહિઆ, સતિયેઅ-વસહ-
 સીહ-ગહ-ચછ-વરાકયા ॥લલિઅય (૩૨) સહાવ-લદા મમ-
 પપદ્મ, અદોમ-હુદા ગુણેહિં જિદ્દા, પસાય-સિદ્દા તવેણ પુદ્દા,
 સિરીહિં ધદ્દા રિસીહિં જુદા, ॥વાણ-વાસિઆ (૩૩) તે તવેણ
 ધુઅ-મંવ-પાવયા, સંવ-લોઅ-હિઅ-મૂલ-પાવયા, સથુઆ
 અનિઅ-સ તિ-પાયયા, હુ તુ મે સિવ-સુહાણ દાયયા ॥અપ-
 રાનિઠા (૩૪) એવં તવ-ખલ-વિઉલં, થુઅ મએ અનિઅ-
 સ તિ-જિણ-પુઅલં, વવગય-કમ્મ-રય-મલ, ગઈ ગય
 સાસય વિઉલ. ॥ ગાહા (૩૫) ત ખહુ-ગુણ-પસાય,
 મુદ્દણ-સુહેણ પગમેણ અ-વિસાય, નામેક મે વિસાય, કુણુક
 અ પરિસા વિ અ પસાય. ॥ ગાહા (૩૬). તં મોએક

અ નંદિ, પાવેઉ અ નંદિસેણુમલિનંદિ; પરિસાવિ અ
 સુહ-નંદિ, સમ્મય દિસઉ સંજમે નંદિ. ॥ ગાહા (૩૭).
 પદ્મિય-આઉસ્માસિય, સંવચ્છરિયે અવસ્સ ભણિયવો;
 સોઅવો સંવેહિ, ઉવસગ્ગ-નિવારણો એસો. (૩૮). જો
 પદ્મ જો અ નિમુણ્ણ, ઉભયો-કાલંપિ અનિય-સંતિ-
 થયં; ન હુ હુંતિ તસ્સ રોગા, પુંવુપ્પન્ના વિ નાસંતિ. (૩૯).
 જમ્મ ઇચ્છહ પરમ-પયં, અહવા કિત્તિં સુ-વિત્થં ભુવણે; તા
 તે-લુક્કુદ્ધરણે, જિણ-વચણે આયરં કુણ્ણહ. (૪૦).

॥ ઇતિ શ્રી અનિત-શાંતિ-સ્તવાખ્યં પઠં સ્મરણમ્. ॥

॥ અથ લક્ષ્મીભર-સ્તોત્રં સપ્તમં સ્મરણમ્ ॥

(વસંતતિલકા-છંદઃ)

લક્ષ્મીભર-પ્રણત-મૌલિ-મણિ-પ્રભાણા, -મુદ્યોતકં દલિત-
 પાપ-તમો-વિતાનમ્; સમ્યક્ પ્રણમ્ય જિન-પાદ-યુગં યુગાદા,
 વાલમ્બનં ભવ-જલે પતતાં જનાનામ્ (૧) યઃ સંસ્તુતઃ સકલ-
 -વર્ણ-મય-તત્ત્વ-બોધા, -દુહ્ભૂત-બુદ્ધિ-પટુભિઃ સુર-લોક-
 નાથૈઃ; સ્તોત્રૈર્જગત્ત્રિતય-ચિત્ત-હરૈરૂદારૈઃ, સ્તોત્ર્યે કિલાહમપિ
 તં પ્રથમં જિનેન્દ્રમ્ (૨). બુદ્ધ્યા વિનાડપિ વિબુધાર્ચિત-
 પાદ-પીઠ !, સ્તોતું સમુદ્યત-મતિર્વિગત-ત્રયોડહમ્; ખાલં
 વિહાય જલ-સંસ્થિતમિન્દુ-ગિમ્બ, -મન્યઃ ક ઇચ્છતિ જનઃ
 સહસા ગ્રહીતુમ્ ? (૩). વક્તું ગુણાન્ ગુણ-સમુદ્ર ! શશાર્દુ-
 કાન્તાન્; કસ્તે ક્ષમઃ સુર-ગુર-પ્રતિભોડપિ બુદ્ધ્યા ? કલ્પાન્ત-
 કાલ-પવનોદ્યત-નક-ચક્રં, કો વા તરીતુમલમન્બુ-નિધિં
 ભુજ્જ્યામ્ ? (૪); સોડહં તથાડપિ તવ ભક્તિ-વશાન્સુનીશ !,

कर्तुं स्वयं विगत-शक्तिरपि प्रवृत्तः, प्रीत्याऽऽत्म-वीर्यमवि-
 श्रय्य भृगो भृगेन्द्र, नास्तेति किं निश्च-जिज्ञो परिपाल-
 नार्थम् ? (५) अक्षय-श्रुत श्रुतवता परिहास-धाम, त्वद्भक्ति-
 रैव मुणरीकुते जलान्भाम्, यत्कोकिल किल मधौ मधुर विरोति,
 तन्मयाङ्ग-यून-कलिका-निकरैक-छेतुं (६) त्वत्संस्तवेन सव-
 सन्तति-मन्निजद्व, पाप क्षण्णाक्षयमुपैति शरीर-लान्भाम्,
 आक्रान्त-लोकाभलि-नीलमशेषमाशु, भूर्याशु-लिल्लमिव शार्कर-
 मन्धकारम् (७) भवेति नाथ ! तव सन्तपन भयेद-भारलयते
 तनु-धियाऽपि तव प्रसापात्, येतो हुरिष्यति सता नलिनी-
 हलेषु, मुक्ता-ह्रस्व-द्युतिमुपैति ननूद-भिन्दु (८) आस्ता तव
 स्तपनमस्त-समस्त-दोष, त्वत्सकथाऽपि जगता हुरितानि
 छन्ति, हरे सहस्र-किरण कुते प्रलैव, पद्माकरेषु जल-जनि
 विक्राश-भानि (९) नात्यद्वलुत सुवन-लूपल-भूत-नाथ !,
 लूतैर्गुणैर्भुवि सवन्तमलिष्टुवन्त, तुल्या लवन्ति सवतो ननु
 तेन किं वा ? लूत्याश्रितं य धृष्ट नात्म मम करोति (१०).
 हृद्वत् सवन्तमनिमेष-विलोकातीय, नान्यत्र तोषमुपयाति
 जनस्य अक्षु, पीत्वा पय गशि-कर-द्रुति-दुग्ध-मिन्दो,
 क्षार जल जल-निधेरथितुं क धृष्टेत् ? (११) ये शान्त-
 राग-उत्थिलि-पञ्चालिलित्व, निर्मापतस्त्रिभुवनैक-ललाभ-
 भूत !, तावन्त एव जलु तेऽप्यलुप. पृथिव्या, यत्ते समा-
 नमपरं न हि रूपमस्ति (१२) वक्त्र ह्रस्व तो मुग्ध-नरोरग-
 नेत्र-हारि, नि शेष-निर्जित-जगत्त्रितयोपमानम् !, जिम्भ-
 ह्रस्व-भलिन इव निशाङ्ग-य ?, यद्वासरे सवति
 पादु-मलाश्र-हृदयम् (१३) स पूर्ण-माहव-शशाङ्क-कला-कलाप,

शुभ्रा शुश्रास्त्रि-लुवनं तव लब्धयन्ति; ये संश्रितास्त्रि-
 जगद्दीश्वर-नाथमेकं, कस्तान्निवारयति संचरतो यथेष्टम् ? (१४).
 चित्रं किमत्र यद्विते त्रि-दशार्जुनालि, - नीतंभनागपि मनो
 न विकार-मार्गम्?; कल्पान्त-काल-मरुता अलिता-इत्यत्रेन, किं
 मन्दराद्रि-शिखरं अलितं कदाचित् ? (१५). निर्द्धूम-वर्त्तिरपव-
 ङ्गित-तैल-पूरः, कृत्स्नं जगत्त्रयमिदं प्रकटी-करोषि; गम्ये
 न जलु मरुतां अलिता-इत्यलानां, दीपोऽपरस्त्वमसि नाथा जग-
 त्प्रकाशः. (१६). नास्तं कदाचिदुपयासि न राहु-गम्यः, स्पष्टी-
 करोषि सहसा युगपज्जगन्ति; नास्मोदधरोदर-निर्द्ध-महा-
 प्रलावः, सूर्यातिशायि-महिमाऽसि मुनीन्द्र! लोके (१७). नित्ये-
 दयं दलित-मोह-महान्धकारं, गम्यः; न राहु-वहनस्य न
 वारिहानाम्; विभ्राजते तव मुष्णाज्जमनदप-कांति, विद्योत-
 यज्जगदपूर्व-शशाङ्क-गिम्भम् (१८). किं शर्वरीषु शशिनाडाँ
 विवस्वता वा ? युष्मन्मुणेन्दु-दलितेषु तमस्सु नाथ !; निष्पन्न-
 शालि-वन-शालिनि ज्व-लोके, कार्यं कियज्जल-धरैर्जल-
 -धार-नम्रैः ? (१९). ज्ञानं यथा त्वयि विसाति कृतावकाशं,
 नैवं तथा हरि-हरादिषु नायकेषु; तेजः स्फुरन्मणिषु
 चाति यथा महत्त्वं, नैवं तु काय-शकले किरणा-ऽऽकुलेऽपि
 (२०). मन्ये वरं हरि-हरादय एव दृष्टा; दृष्टेषु येषु हृदयं
 त्वयि तोषमेति; किं वीक्षितेन लवता लुवि येन नान्यः,
 कश्चिन्मनो हरति नाथ ! लवान्तरेऽपि (२१). स्त्रीणां शतानि
 शतशो जनयन्ति पुत्रान् नान्या सुतं त्वदुपमं जननी प्रसूता;
 सर्वा दिशो दधति लानि सहस्र-रश्मिं, प्राप्येव हिज्जनयात
 स्फुरदंशु-मलम् (२२). त्वामामनन्तिः मुनयः परमं पुमांस, माहि-

त्य-वर्णभमल तमस पुरस्तात्, त्वामेव सम्यगुपलक्ष्य न्यन्ति
 मृत्यु, नान्य शिव शिव-पदस्य मुनीन्द्र ! पन्था (२३)
 त्वामव्यय विलुभयिन्त्यमसंभ्यनाथ, प्रह्लादुमीश्वरमनन्तमनर्ज
 -केतुम्, योगीश्वर विहित-योगमनेकमेक, ज्ञान-स्वरूपममल
 प्रवदन्ति सन्त (२४) शुद्धस्त्वमेव विष्णुधारित-शुद्धि-जोधात्,
 त्व शङ्करोऽसि लुवन-त्रय-शङ्करत्वात्, धाताऽसि धीर ! शिव-
 भार्ग-विधेर्विधानात्, व्यक्त त्वमेव लगवन् ! पुत्रपोत्तमोऽसि
 (२५) तुल्य नमस्त्रि-लुवनार्ति-हाराय नाथ !, तुल्य नम
 क्षिति-तलामल-भूषणाय, तुल्य नमस्त्रि-जगत परमेश्वराय,
 तुल्य नमो जित ! लवोऽधि-शोषणाय (२६) को वरमयोऽत्र ?
 यदि नाम शुद्धेश्वरैः, स्त्व सश्रितो निरवकाशतया मुनीश !,
 द्यौर्दोषात्त-विविधाश्रय-जलत-गवै, स्वमान्तरेपि न कदाचिदपी-
 क्षितोऽसि (२७) उन्मैरशोक-तड-स श्रितमुन्मयूष, भालाति रूप
 -ममल लवतो नितान्तम्, रूपदोषसत्किरणमस्त-तमोवितान,
 पिम्प रवेरिव पयोधर-पार्श्व-वर्त्ति (२८) सिद्धामने भङ्गि
 -मयूष-शिखा-विशिन्ने, विभ्राजते तव वपु कनकावदातम्;
 पिम्प द्वियद्विलम्ब शु-लता-वितान, तुङ्गोदयाद्रि-शिरसीव
 सहस्र रश्मे (२९) कुन्दावदात-यल-व्यामर थाङ्-शोष, विभ्राजते
 तव वपु कल-धौत-कान्तम्, उदयगार्ष्टु शुचि-निर्झर-वारि-
 धार, -मुन्मैस्तट सुर-गिरेर्वि गात-कौमलम् (३०) छत्र-त्रय तव
 विभ्राति शशाङ्क कान्त, -मुन्मै स्थित स्थगित-भानु-हर-
 प्रतापम्, मुक्ता-कल-प्रकर-जल-विवृद्ध-शोष, प्रभयापयत्
 त्रि-जगत परमेश्वरत्वम् (३१) छिन्न-ह्रस्व-नव-पङ्क न-पुन
 कान्ति, -पथुर्लसन्नम-मयूष-शिखासिरमौ, पादौ पदानि तव यत्र

जिनेन्द्र । धत्तः, पद्मानि तत्र विष्णुधाः परिकल्पयन्ति (३२).
 धत्तं यथा तव विभूतिरभून्जिनेन्द्र !, धर्मेपदेशन-विधौ न
 तथा परस्य; यादृक् अला दिन-कृतः प्रहृतान्धकारा, तादृक्कृता
 अह-गणस्य विधाशिनोऽपि ? (३३). श्रियोतन्महाविल-विलोद-
 कपोल-मूल, - सत्त-भ्रमद्भ्रमर-नाद-विवृद्ध-कोपम्; औरावता-
 लसिलमुद्धतमापतन्तं, दृष्ट्वा लयं लवति नो; लवहाश्रितानाम्
 (३४). लिन्नेल-कुल-गलहुल्लवद-शोणितकृत, - मुक्ता-इल
 - प्रकर-भूषित-भूमि-लागः; अद्ध-कमः कम-गतं
 हरिणाधिपोऽपि, नाकामति कम-युगायल-संश्रितं ते
 (३५). कल्पान्त-काल-पवनोद्धत-वर्द्धि-कल्पं, द्वावानलं ज्वलित-
 मुल्लवदमुत्कुलिर्जम्; विश्वं जिघत्सुमिव सम्भुभमापतन्तं,
 त्वन्नाम-कीर्त्तन-जलं शमयत्यशेषम् (३६). २ इतेक्षणं
 समद-कोकिल-कंठ-नीलं, कोधोद्धतं इणितमुत्क्षुभाप-
 तन्तम्; आकामति कम-युगेन निरस्त-शङ्कं, - स्त्वन्नाम-नाग-
 दमनी हृदि यस्य पुंसः (३७). वदगत्तरङ्ग-गज-गर्जित-लीम
 -नाद, - मानौ जलं जलवतामपि लूपतीनाम्; उद्यद्दिवाकर
 -मयूष्-शिखाऽपविद्धं, त्वत्कीर्त्तनात्तम धवाशु लिहा-
 मुपैति (३८). कुन्ताग्र-लिप्त-गज-शोणित-वारि-वाह, -
 वेगावतार-तरणातुर-योध-लीमे; युद्धे जयं विजित
 -हुज य-जेय-पक्षा, - स्त्वत्पाद-पर्कुञ्ज-वनाश्रयिणो ललन्ते
 (३९). अम्बोनिधौ क्षुलित-लीषण-नक-यक, - पाठीन-
 पीठ-लयदोदण्ड-वाडवाग्नौ; रंगत्तरंग-शिखर-स्थित-
 यान-पात्रा, - स्वासं विहाय लवतः स्मरणाद्-प्रजन्ति (४०).

उद्भूत-लीपण-जलोद-सार-मुखा, शोभ्या दशामुपगता-
 श्रुत-प्रविताया, तत्पाद-पङ्क्त-रत्नोद्भूत-दिग्ध-देहा,
 मर्या लवन्ति मङ्ग-ध्वज-तुल्य-रूपा (४१) आ-पाद-क-मुञ्ज-
 शृङ्गल-वेष्टिताङ्गा गाढ भृङ्गनिगड-कोटि-निधृष्ट-जङ्घाः,
 त्वन्नाम-मन्त्रमनिश गनुन्त रमरन्त, सद्य स्वय विगत-
 पन्ध-सया लवन्ति (४२) भक्त-दिपेन्द्र-मृग-राज-दवा-
 नवाहि, सश्राम-वारिधि-महोदर-पन्धनोत्थम्, तस्याशु
 नाशमुपयाति सय सियेव, यस्तावकं स्तवमिमं भतिमानधीते
 (४३). स्तोत्र-स्रज तव जितेन्द्र ! शुक्लेर्निजद्धा, लक्ष्म्या
 भया इयि-वर्ण-विचित्र-पुष्पाम्, धत्ते जनो य धृष्ट क-
 गतामजस्र, त मान-तुङ्गभवशा समुपैति लक्ष्मी (४४).

॥ धृति श्री-शङ्कतामर-स्तोत्र मसम-रमरशुम् ॥

॥ अथ श्री हृद्याणुमन्दिर-स्तोत्रं, अष्टम

रमरशुम् ॥

(वसन्ततिलका-वृत्तम्)

हृद्याणु-मन्दिरमुद्गारमवध-लेहि, लीला-सय-प्रदमनिन्दितम-
 द्विपद्मम्, ससार-सागर-निमज्जदशेष-गन्तु, पोतायमानम-
 सिनम्य जितेश्वरस्य (१) यस्य स्वय सुर-शुङ्गदिमाञ्जुगशे,
 स्तोत्र सुविन्तुत-भतिर्न विभुर्विधातुम्; तीर्थेश्वरस्य हमा-
 मय-धूमकेतो, तस्याहमेव किल सन्तवन कश्चिदे (२)
 (युग्मम्) ॥ सामान्यनोऽपि तव वर्णयितु र्वरूप, मन्मादृशा

કથમધીશા! ભવન્ત્યધીશાઃ?; ધૃષ્ટોઽપિ કૌશક-શિશુર્યદિ વા દિવા-
ન્ધો, રૂપં પ્રરૂપયતિ કિ કિલ ધર્મ-રશ્મેઃ? (૩). મોહ-ક્ષયાદનુ-
ભવન્નપિ નાથ ! મર્ત્યો, નૃતં ગુણાન્ ગણાયિતું ન તવ ક્ષમેત;
હૃદયોન્ત-વાન્ત-પયસઃ પ્રકટોઽપિ યસ્માન્, મીચેત કેન જલ-ધેર્નનુ
રત્ન-રાશિઃ? (૪). અભ્યુદયોઽસ્મિ તવ નાથ ! જડાશયોઽપિ,
કર્તું સ્તવં લસદસંખ્ય-ગુણાકરસ્ય; ખાલોઽપિ કિં ન નિજ-
ખાહુ-યુગં વિતત્ય, વિસ્તીર્ણતાં કથયતિ સ્વ-ધિયામ્બુરાશેઃ ?
(૫). યે યોગિનામપિ ન યન્તિ ગુણાસ્તવેશ !, વક્ષતું કથં
ભવાત તેષુ મમાવકાશઃ?; જતા તદેવમસમીક્ષિત-કારતેયં,
જલપન્તિ વા નિજ-ગિરા નનુ પક્ષિણોઽપિ (૬). આસ્તામચિ-
ન્ત્ય-મહિમા જિન ? સંસ્તવસ્તે, નામાપિ પાતિ ભવતો ભવતો
જગન્નિ ; તીવ્રાતપોપહુત-પાન્થ-જનાન્નિદાઘે, પ્રીણાતિ પદ્મ-
સરસઃ સરસોઽનિલોઽપિ (૭). હૃદ્ધર્ત્તિનિ ત્વયિ વિભો ! શિથિલી
ભવન્તિ, જન્તાઃ ક્ષણેન નિબિડા અપિ કર્મ-બન્ધાઃ, સઘો
ભુજમમયાદૃવમધ્ય-ભાગ, -મભ્યાગતે વનશિખાંડિનિ ચંદન-
સ્ય (૮). મુચ્યન્ત એવ મનુજઃ સહસ્રા જિનેન્દ્ર !, રૈદ્રૈરૂપદ્રવ-
શતૈસ્ત્વયિ વીક્ષિતેઽપિ; ગો-સ્વામિનિ સ્ફુરિત-તેજસિ દૃષ્ટ-
ભાત્રે, ચૌરૈરિવાશુ પશવઃ પ્રપલાયમાનૈઃ (૯). ત્વં તારકો
જિન ! કથં ભવિનાં ? ત એવ, ત્વામુદ્ધન્તિ હૃદયેન પ્રહુત-
ન્તાઃ; યદ્વા દનિસ્તરતિ યજ્જલભેષનૂન, -મન્તર્ગતસ્ય મરૂતઃ
સ દિલાનુભાવઃ (૧૦). યસ્મિન્ હર-પ્રભતયોઽપિ હુત-પ્રભાવાઃ,
સોઽપિ ત્વયા રતિ-પતિઃ ક્ષપિતઃ ક્ષણેન; વિધ્યાપિતા હુત-
ભુજઃ પયસાઽથ ચેન, પીતાં ન કિં તદપિ હૃદ્ધર-વાડવેન ! (૧૧).

स्वामिन्ननदप-गरिमाणुमपि प्रपन्ना, -स्त्वा जन्तवः कथमलोलो
 हृदये दधाना, जन्मोदधि लघु तरन्त्यति-लाघवेन?, यिन्त्यो
 न हन्त महुता यदि वा प्रभावा (१२). कोधस्त्वया यदि
 विलो। प्रथम निरस्तो, ध्वस्ता स्तदा णत कथ तिल कर्म-चौरा।,
 प्लोपत्यमुत्र यदि वा शिशिराडपि लोके, नील-हुमाणि विपि-
 नानि न कि द्विभानी? (१३) त्वा योगिने। निः सदा
 परमात्म-रूप, -म-वेषयन्ति हृदयाम्भुज-कोश-देशे, पूतस्य
 निर्मल-इत्येयं यदि वा हिमय, -हृक्षस्य मलवि पद ननु कृष्णि-
 क्षया? (१४) ध्यानान्निर्गमेश। लवतो लविन क्षणेन, देह
 विहाय परमात्म-दशा प्रवृन्ति, तीव्रानलाहुपल-भावमपास्य
 लोके, आभीकस्त्वमगिरादिव धातु-सेदा (१५) अन्त सदैव
 निर। यस्य विलाप्यमे त्व, लव्यै कथ तदपि नाशयमे
 शरीरम्?, अतस्त्वरूपमथ मध्य-विवर्तिनो हि यद्विग्रह
 प्रथमयन्नि महुतुभावा. (१६) आत्मा मनीषिभिरय त्वद-
 लेदपुद्गया, ध्यातो निनेन्द्र। लवतीह लवत्प्रभावा, पानीयम-
 भ्यमृतामत्यनुयिन्त्यमान, कि नाम नो विष-विकारमपाकरोति?
 (१७) त्वामेव वीत-तमम पर-वादिनोऽपि, नून विलो। हुरि
 हुरादि-धिया प्रपन्ना, कि काय-कामविलिरीश। सितोऽपि
 शङ्खो, नो गृह्यते विविध-वर्ण-विपर्ययेषु? (१८) धर्मे-
 पदंग-समये स-विधानुभावा, -दास्ता जनो लवति ते तद्व-
 प्यशोक, अकथुद्गते दिन-पतौ स-मही-उडेऽपि, कि वा
 विषोऽप्युपयाति न श्व-लोका? (१९) यित्र विलो। कथमवा-
 द्भुज-वृन्तमेव, विष्वक् पतत्यविरला सुर-पुष्प-वृष्टि?,

त्वद्गोचरे सु-मनसां यद्विवा सुनीश ? गच्छन्ति नूनमथ एव
 हि ग्रन्थनानि (२०). स्थ ने गलीर-हृदयोदधि-संलवायाः, पीयू-
 धतां तव गिरः समुदीरयन्ति; पीत्वायतः परम-सम्भट-संग-लान्ते,
 लब्धा व्रजन्ति तरसाऽप्यजराऽमरत्वम् (२१). स्वामिन् ! सु-हृदम-
 वनस्यसमुत्पतन्तो, मन्ये वदन्ति शुचयः सुरव्यामरोधाः, “येऽस्मै
 नति विदधते मुनि-पुंगवाय, तेनूनमूर्ध्व-गतयः ण्डु शुद्ध-लावाः”
 (२२). श्याम गंलीर-गिरसुज्ज्वल-डेम-रत्न, -सिंहासन-स्थमिह
 लब्ध-शिषां दिनस्त्वाम्, -आलोकयन्ति रत्नसेन नदन्तमुच्चैः,
 श्रामी-कनाद्रि-शिरसीव नवाभ्यु-वाहम् (२३). उद्गच्छता तव
 शिति-द्युति-मंडलेन, लुप्त-च्छद-च्छविरशोऽ-तर्ङ्गभूवः सान्निध्य
 तोऽपि यद्वि वा तव वीत-राग !, नीरागतां व्रजति के न स-
 येतनोऽपि ? (२४). “लो लोः प्रमादमवधूय लज्जधमेन,
 भागत्य निर्वृति-पुरीं प्रति सार्ध-वाहम्” ऐतन्निवेदयति देव !
 जगत्त्रयत्रय, मन्ये नदन्नलि-नलः सुर-हु-हुलिस्ते (२५). उद्योति-
 तेषु लवता लुवनेषु नाथ !, तारान्वितो विधुरयं विहृताधिकारः;
 मुक्तः-कलाप-कलितोऽश्वसितातपत्र, -व्याजत्त्रिधा धृत-तनुध्व-
 वमलमुपेतः (२६) स्वेन प्रपूरित-जगत्त्रय-पिडितेन, कान्तिप्रताप-
 यशसांमिव स्रंययेन; माण्डूक्य-डेम-रत्न-प्रविनिर्मितेन, साल-
 त्रयेण भगवन्नलितो-विलासि (२७). दिव्य-स्रजे जिन ! नमस्त्रि-
 दशाधिपाना, -सुत्सृज्य रत्न-रयितानपि मौलि-ग्रन्थान् ; पादौ
 श्रयन्ति लवतो यदि वा परत्र, त्वत्संगमे सु-मनसो न रमन्त
 एव (२८). त्वं नाथ ! जन्म-जलधेर्विपरार्द्धमुपेऽपि, यत्ता-
 रयस्यसु-मतो निजपृष्ठ-लग्नान् ; युक्तं हि पार्थिव निपस्य-

सतस्तथैव, यित्रं विलो। यदसि कर्म-विपाक-शून्य (२९)
 विश्वेश्वरोऽपि जन-पालक ! दुर्गतस्त्व, किंवा इक्ष्वर-प्रकृत
 रभ्यस्त्रिपितृवमीश !, अज्ञानवत्त्वपि मदैव कथयिद्वेव, ज्ञानं
 त्वयि स्फुरति-विश्व-विकाश-हेतु (३०). प्राग्भार-स लृत-नशासि
 रन्तसि शोभा, -दुत्थापितानि कर्मठेन शठेन यानि, छायाऽपि
 तैस्तव न नाथ ! उता उताशो, अस्तस्त्वमीभिरयमेव परं दुरात्मा
 (३१) यदगच्छं हृजित-धनौघमद्वज्र-लीम, अश्वत्तडि-मुमल-
 भासल-योर-धारम्, दैत्येन मुदृतमथ द्रुस्त-वारि दध्ने, तेनैव तस्य
 जित ! दुरन्त-वारि-कृत्यम् (३२) ध्वस्तोर्ध्व-केश-विकृताकृति-म-
 र्त्य-मुड, -प्रासग्ग-भृङ्गभयद-वक्षत्र-विनिर्यद्वशि, भैत-व-
 प्रति भव-तमपीरितो य, मोडस्यालवत्प्रतिबलव लवदु य हेतु
 (३३) धन्यात्त एव लुपनाधिप ! ये त्रिसन्ध्य, भागधयन्ति वि-
 धिव द्विधुतान्य-कृत्या, लक्ष्योद्बलसत्पुलक-पक्षमल-द्वेह-द्वेशा,
 पादद्वय तव विलो ! लुवि जन्म-लाज (३४) अस्मिन्नपार
 लव-वारिनिधौ मुनीश !, मन्ये न मे श्रवण-गोचरता गतो-
 ऽस्मि, आर्क्षिते तु तव गोत्र-पवित्र-मन्त्रे, किं वा विप-
 द्विध-धरी सविध समेति ? (३५) जन्मान्तरेऽपि तव
 पाद-युगं न देव !, मन्ये मया महितमीहित-दान-दक्षम्,
 तेनेह जन्मनि मुनीश ! परालवाना, जतो निजैतनमह मधि-
 ताशयानाम् (३६) नून न मोह-तिमिरावृत-लोचनेन, पूर्वं
 विलो ! सकृदपि प्रविलोडितोऽसि, मर्माविधो विधुरयन्ति हि माम-
 नार्था, प्रोद्यत्प्रबन्ध-गतय कथमन्यथेते ? (३७) आर्क्षितो-
 ऽपि महितोऽपि निरीक्षितोऽपि, नून न येतसि मया

विधृतोऽसि लक्ष्म्या; जतोऽस्मि तेन जन—पान्धव ! दुःप्र-
 पात्रं, यस्मात्किंयाः प्रतिद्वन्द्वन्ति न लाव—शून्याः (३८). त्वं
 नाथ ! दुःप्रि—जन—वत्सल ! हे शरण्य !, काङ्क्ष्य-पुण्य-वसते !
 वशिनां वरेण्य !, लक्ष्म्या नते भयिभङ्गेश ! दयां विधाय, दुःप्र-
 ङ्कुशोद्दलन—तत्परतां विधेहि (३९). निःसंशय—सार—शरण्यं
 शरण्यं शरण्य, —मासाद्य साहित—रिपु प्रथितावहातम् ; त्वत्पाद-
 पङ्कजमपि प्रणिधान-वन्द्यो, वन्द्योऽस्मि चेद् भुवन-पावन !
 हा तोऽस्मि (४०). द्वेवेन्द्र-वन्द्य ! विद्विताऽभल—वस्तु—सार !
 संसार—तारक ! विलो ! भुवनाधि—नाथ !; त्रायस्व देव ! कङ्क्षु-
 ळह ! मां पुनीहि, सीदन्तमद्य लयद—व्यसनांशु-राशेः (४१).
 यद्यस्ति नाथ ! लखद्वि—सरो—इडाणां, लक्ष्म्योऽस्मि किमपि संतति-
 संयितायाः ; तन्मे त्वदेक-शरण्यस्य शरण्य ! “लूयाः, स्वामी त्वमेव
 भुवनेऽत्र लवान्तरेऽपि” (४२). धृत्यं समाहित—धियो विधि-
 वनिजनेन्द्र !, सान्द्रोदयसत्पुत्रक—कञ्चुकिताङ्गसागाः ; त्वद्—
 भिरुण-निर्मल-मुष्णामुज-अद्ध-लक्ष्या, ये संस्तवं तव विलो !
 रचयन्ति लयाः (४३).

[आर्या छंदः]

जन—नयन—कुसुद—चन्द्र !, प्रभास्वराः स्वर्ग—संपदे
 लक्ष्म्या ; ते विगलित—मल—नियया, अयिरान्मेक्षं प्रपद्यन्ते ॥
 ॥ ४४ ॥ (सुगमम्)

धृति श्री कल्याणमन्दिर—स्तोत्रम् अष्टमं—स्मरणम्

॥ अथ पुनरुद्धान्ति-स्तव-नामकं नवम स्मरणम् ॥

लो लो लब्धा । श्रुत वचन प्रभुत सर्वमेतद्,
 ये यात्राया त्रि-लुवन-गुरो-राहता । लक्ष्मि-लाज ।
 तेषा शान्तिर्भवतु लवता-मर्द्धदादि-प्रभावा,—कारोग्य
 -श्री-धृति-भक्ति-करी ह्वेश-विध्वंस-हेतु ॥ १ ॥
 लो लो लब्ध-लोका । छहृदि,—भरतैरावत-विदेह-म लवाना
 ममस्त-तीर्थकृता जन्म-यासन-प्रकम्पन-तन्मवधिना
 विनाय, सौधर्माधिपति सुधोषा-घटायावनानन्तरं मकल-
 सुगन्धुदेन्द्रे सह मभागत्य, मविनयमर्द्ध-लक्ष्मि-गृहीत्वा,
 गत्वा कन ।द्रि-श्रुगे, विहित-जन्म-मालिषेक शान्तिमुद्घोषाय-
 यति यथा-ततोऽहं “कृतानुकारमिति” कृत्वा, “महाजनो
 येन गत, म पन्था” धृति लब्ध-जनै सह ममेत्य स्नात्र-
 पीठे स्नात्र विधाय, शान्तिमुद्घोषयामि ॥ तत्पूज-यात्रा-
 स्नात्रादि-महोत्सवानन्तरमिति कृत्वा, कर्तुं दत्वा निशम्यता
 निशम्यता स्वाहा ॥ ॐ पुण्याहु पुण्याहु प्रीयन्ता प्रीयन्ता
 भगवन्तोऽहं-त सर्व-ज्ञा सर्व-दार्शनश्रिलोक नाथाश्रिलोक-
 भक्तिताश्रिलोक—पूण्याश्रिलोकेश्वराश्रिलोकोद्योत—करा ॥
 ॐ ऋषभ—अजित—म लव-अलिन-दन-सुमति—पद्मप्रभ
 सुपार्थ—चन्द्रप्रभ—सुविधि—शीतल—श्रेयाम—वासुपूज्य
 विमल—अनन्त—धर्म—शान्ति—कुन्धु—अग्नि-महि—
 मुनिमुपत—नमि—नेमि—पार्थ—वर्द्धमानन्ता जिना शान्ता
 शान्ति-कृग लवन्तु स्वाहा ॥ ॐ मुनयो मुनि-प्रवरा रिपु-

વિજય-દુર્લિક્ષ-કાન્તારેષુ દુર્ગ-માર્ગેષુ રક્ષન્તુ વો નિત્યં
 સ્વાહા ॥ ઐ હ્રીં શ્રીં ધૃતિ-મતિ-કીર્તિ-કાન્તિ-બુદ્ધિ-લક્ષ્મી
 -મેધા-વિદ્યાસાધન-પ્રવેશ-નિવેશનેષુ સુ-ગૃહીત-નામાને
 જયન્તુ તે જિનેન્દ્રાઃ ॥ ઐ રોહિણી-પ્રજ્ઞિત-વજ્રશુભ્રવાલા-
 વજ્રાકુશી-અપ્રતિચકા-પુરુષદત્તા-કાલી-મહાકાલી-ગૌરી-
 ગાન્ધારી-સર્ગાત્મા-મહાજવાલા-માનવી-વૈશદ્યા-અચ્યુતા-
 માનસી-મહામાનસી ષોડશ વિદ્યા-દેવ્યો રક્ષન્તુ વો નિત્યં
 સ્વાહા ॥ ઐ આચાર્યોપાધ્યાય-પ્રભૃતિ-આતુર્ણ્યસ્ય શ્રીશ્રમણ-
 સંઘસ્ય શાન્તિર્લવતુ તુષ્ટિર્લવતુ પુષ્ટિર્લવતુ ॥ ઐ ગ્રહા-શ્ચન્દ્ર-
 -સૂર્યાકારક-બુધ-બૃહસ્પતિ-શુક્ર-શનૈશ્ચર-રાહુ-કેતુ સહિતાઃ
 સ-લોક-પાલાઃ સૌમ-યમ-વરુણ-કુબેર-વાસવાદિત્ય-સ્કન્દ-
 વિનાયકોપેતાઃ, યે ચાન્યેઽપિ ય મ-નગર-ક્ષેત્ર-દેવતાદયસ્તે
 સર્વે પ્રીયન્તાં પ્રીયન્તામ, અક્ષીણ-કૌશ-કૌઞ્ઠાગારા નરપત-
 યશ્ચ લવન્તુ સ્વાહા ॥ ઐ પુત્ર-મિત્ર-બ્રાતૃ-કલત્ર-સુહૃત-
 સ્વજન-સંબન્ધિ-બન્ધુ-વર્ગ-રુહિતાઃ, નિત્યં ચામોદ-પ્રમોદ-
 કારિણઃ. અસ્મિન્શ્ચ ભૂ-મંડલાયતન-નિવાસિ-સાધુ-સાધ્વી-
 શ્રાવક-શ્રાવિકાણાં રોગોપસર્ગ-વ્યાધિ-દુઃખ-દુર્લિક્ષ-દૌર્ભ-
 નસ્યોપશમનાય શાન્તિર્લવતુ ॥ ઐ તુષ્ટિ-પુષ્ટિ-ઋદ્ધિ-વૃદ્ધિ-
 માંગલ્યોત્સવાઃ સદા. પ્રાદુર્ભૂતાનિ પાપાનિ શામ્યન્તુ દુરિ-
 તાનિ ॥ શત્રવઃ પરાહુમુખા લવન્તુ સ્વાહા ॥ શ્રીમતે
 શાન્તિનાથાય, નમઃ શાન્તિવિધ યિને; ત્રૈલોક્યસ્યામરાધીશ,-
 સુકુટાભ્યર્ચિત હૃદયે ॥૧॥ શાન્તિઃ શાન્તિ-કરઃ શ્રીમાન્, શાન્તિ
 દિશંતુ મે શુરઃ; શન્તિરેવ સદા તેષાં, યેષાં શાન્તિર્ગૃહે

ગૃહે ॥૨॥ ઉન્મૂઠ-રિઠ-દુઠ-અહ-ગતિ-હુ રેવન્ન-હુર્નિ-
મિત્તાદિ, અ પાદિત-હિત-સમ્પન્નામઅહુષુ જયતિ-
શાન્તે ॥૩॥ શ્રી-સ ધ-જગજ્જન-પદ,-રાજાધિપ-રાજ-
સન્નિવેશાનામ, ગોઞ્ઠિ-પુગ-મુખ્યાણા, વ્યાહૃતૈવ્યાર્હરેઽછા-
ન્તિમ્ ॥૪॥ શ્રીશ્રમણુ-સ ધસ્ય શાન્તિર્ભવતુ, શ્રીજન-પાદના
શાન્તિર્ભવતુ, શ્રીરાજાધિપાના શાન્તિર્ભવતુ, શ્રીરાજ-સન્નિવે-
શાના શાન્તિર્ભવતુ, શ્રીગોઞ્ઠિકાના શાન્તિર્ભવતુ, શ્રીપૌર-
મુખ્યાણા શાન્તિર્ભવતુ, શ્રીપૌર-જનસ્ય શાન્તિર્ભવતુ, શ્રી-
બ્રહ્મ-લોકસ્ય શાન્તિર્ભવતુ, ઈં રેવાહા ઈં રેવાહા ઈં શ્રી-
પાર્શ્વનાથાય વ્વાહા

એવા શાન્તિ પ્રતિઠ્ઠા-યાત્રા-રેનાત્રાધવસાનેષુ, શાન્તિ-
કલશ ગૃહીત્વા કુ કુમ-ચન્દન-કર્પૂરાગર-ધૂપ-વાસ-કુસુમાજ-
લિ-અમેત રેનાત્ર-ચતુષ્ઠિકાયા શ્રીસ ધ-સમેત શુચિ-શુચિ-
વપુ પુષ્પ-વસ્ત્ર-ચન્દનાભરણાલ કૃત પુષ્પ-માલા કઠે કૃત્વા,
શાન્તિમુદ્રે પયિત્વા શાન્તિ-પાનીય મન્દે દાતવ્યમિતિ
નૃત્યન્તિ નૃત્ય મણિ-પુષ્પ-વર્ષા, સ્તુજન્તિ ગાયન્તિ ચ
મંડુલાનિ, રેતોત્રાણિ ગોત્રાણિ પન્તિ મન્ત્રાન, દ્વયાણુ-
ભાજે હિ જિનાભિષેકે ॥૧॥ શિવમરતુ સર્વ-જગત, પર-
હિત-નિરતા ભવન્તુ ભૂત-ગણા, દોષા પ્રયન્તુ નાશં,
મર્વત્ર સુખીભવન્તુ લોકા ॥૨॥ અહુ તિત્ય-ચર-માયા,
મિવા-દેવી તુમ્હ નયર-નિવામિની, અમ્હ મિવ તુમ્હ
મિવ, અમિવોવસમ મિવ ભવન્તુ રવાહા ॥૩॥

ઉપમર્ગા ક્ષયં યાન્તિ, ત્રિષ્ટયન્તે વિદ્મ-વદ્ધય,

મનઃ પ્રસન્નતામેતિ, પૂજ્યમાને જિનેશ્વરે. (૪)

સર્વ-મર્જીલ-માર્જીલ્યં, સર્વ-કલ્યાણ-કારણમ્;

પ્રધાનં સર્વ-ધર્માણાં, જૈનં જયતિ શાસનમ્. (૫)

(ઇતિ બૃહસ્પતિસ્તવ-નામકં નવમં-સ્મરણમ્).

॥ નવસ્મરણાનિ સમાપ્તાનિ ॥

ઝગડિયા-તીર્થાધિપતિ-શ્રીઆદિજિન-સ્તુતિ:

(શાર્દૂલવિકીડિત છંદ, —સ્નાતસ્થા-નો રાગ)

વંદે દેવતતં જિનં ઝગડિયા, —તીર્થેશ માદીશ્વરં,

નાલેયં પ્રથમં નૃપં ચ પ્રથમં, નિર્ગન્ધ-તીર્થકરમ્;

દેષારં સકલાં કલાં કુવલયે, લાવણ્યતેજોમયં,

લબ્યાભોજ-સુ-ભાનુ-ભાનુ-મમલં, સિદ્ધાદ્રિ નાથં પ્રભુમ્. (૧)

ભૃગુપુર-તીર્થાધિપતિ-શ્રીસુનિ સુવ્રત-જિન સ્તુતિ:

વંદે શ્રી સુનિસુવ્રતં ભ્રગુપુર, —સ્થં તીર્થનાથં મુદા,

લબ્યારામધનં ચ વિંશતિતમં, કૂર્માર્કિતં નિર્મલમ્;

દેવેન્દ્રારિત-પાદ-પદ્મ-યુગલં, કર્મારિમર્માપહં,

ગીતં ગૌતમ-ગોત્રપૈર્ગણધરૈર્લક્ષ્મ્યા ત્રિધાડનન્દદમ્. (૧)

ગાન્ધાર-તીર્થાધિપતિ-શ્રી પાર્શ્વજિન-સ્તુતિ:

પાયાત્ પાર્શ્વજિનેશ્વરોડમૃતઝરો, ગાન્ધાર-તીર્થેશ્વરો,

લબ્યાનાં લવનારિઘો નિપતતાં, પોતાયમાનોડનિશ્ચમ્;

સાર્વઃ સર્વસુરાસુરેન્દ્રનરપૈઃ, સંસ્તૂયમાનોડમલો,

વામેથો ધરણેન્દ્ર-પાર્શ્વ-મહિતઃ, પદ્માંવતી-પૂજિતઃ. (૧)

